



# கலைமுகம்

காலாண்டுக் கலை இலக்கிய இதழ்

ஆடி - புரட்டாதி 1996





**கலைமுகம்**  
**KALAIMUGAM**

காலாண்டிதழ்

1996

ஆடி - புரட்டாதி

கலை - 7

முகம் - 3

**பிரான்ஸ்**  
**சிற்பிதழ்**

தொடர்புகளுக்கு  
Centre for Performing Arts  
Apt. 5/6  
19, Milagiriya Avenue  
Bambalapitiya,  
Colombo - 4  
Sri Lanka

திருமறைக்கலாமன்றம்  
238, பிரதான வீதி,  
யாழ்ப்பாணம்,  
இலங்கை

**வணக்கம்**

கலை-பண்பாடு என்பது ஓர் கினத்தின் தனித்துவத்தைச் சுட்டி நிற்பது, ஒவ்வொரு சமூகத்தினதும் பண்புகளை வரையறை செய்து பிரித்துக்காட்டுவது. கிருந்தும், அதனுடைய உயிர்த்துடிப்பு, மானிடத்தை வளர்ப்பது, நுண் உணர்ச்சிகளை நெறிப்படுத்துவது, மக்கள் மத்தியில் புரிந்துணர்வுப் பாலமாக அமைவது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கையில் வேருன்றி செயற்பட்டு வருகின்றது திருமறைக் கலாமன்றம். அதுமட்டுமன்று, அது பிறந்து வளர்ந்து வரும் மண்ணில், உச்சித்து வானிடிந்து விழுந்திடலும் அச்சுறுலுக்கு ஏற்ப தனது கலைப்பணியைப் புரிந்து கொண்டிருப்பதைப் போல், நம்மவர் முலம் அது புகுந்து கியங்கிவரும் நாடுகள் பலவற்றிலும் தனக்கே உரித்தான நடையுடன் செயல்பட்டு வருவது கிறைவனின் திருவருளே!

திருமறைக் கலாமன்ற உறுப்பினர் பலரின் அர்ப்பணத்தை உலகறியும்! அவர்களின் அரும் தியாகத்தையும் தளராத உறுதியையும் அவர்களது செயற்றிறங்கள் கூறும்! தமது கலைப்பணியின் முலம் கிக் கலைச் செல்வர்கள் நம்பிக்கையின் விளக்கை ஏந்திச் செல்கிறார்கள்!

திருமறைக் கலாமன்றம் தனது கிலட்சியப் பணியில் நாளையும் சிறப்புற கியங்கவேண்டுமெனின், அது கலையார்வமுள்ள கிளம் தலைமுறையினரை கிணைத்துக் கொள்ளவேண்டும். கிவர்கள், கலைப்பணி ஈடுபாட்டால் கரடு முரடான பாதையின் ஊடாகத் தியாக ஓளி ஏந்திச் சென்றால் மட்டும், உள்ளத்தில் உண்மை ஓளியும் உலக சமூகத்தில் புது வழிகளையும் சமைத்து வரலாற்றுப் பெருமையினைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது கின்றியமையாதது.

**நீ. மரியசேவியர் அடிகள்.**

## மேற்குநாடுகளில் எங்களின் எதிர்காலம்?

○  
மேற்கு நாடுகளில் எங்களின்  
எங்களின் எதிர்காலம் பற்றிய  
பீதி கலந்த அக்கறை இன்று  
பல்வேறு மட்டங்களில்  
அரும்பத்தொடங்கியுள்ளது.  
ஆயினும் எதிர்காலம் பற்றிய  
எதிர்வுகூறல் எந்தவிவாரு சமூக  
ஆய்வாளனுக்கும்  
சீரமமானதொன்றாகவே  
உள்ளது.  
இந்நிலையில் ஆரோக்கியமான  
விவாதங்களே  
நல்லபலன்களைத்  
தரமுடியும்.  
நாவலன் எழுதியுள்ள  
இக்கட்டுரை தொடர்பான  
மாற்றுக்கருத்துக்கள்  
வரவேற்கப்படுகின்றன.  
-ஆர்-  
○

வேதனையும் நம்பிக்கையினமும்,  
பயமும், துயரமும் நிறைந்த  
வாழ்க்கைமுறையே நாளாந்த  
நிகழ்வாகிப்போய்விட்ட புகலிடத்தில்  
எமது எதிர்காலச்சந்ததியின்  
வாழ்க்கை எப்படி  
இருக்கப்போகிறது என்பதற்கான  
எதிர்வுகூறலைப்பற்றி  
ஒவ்வோருவரும், நேரடியாகவோ,  
மறைமுகமாகவோ  
சிந்தித்தவண்ணமே  
இருக்கின்றோம்.கைதேர்ந்த  
சமூகவியலாளன் ஒருவனின்  
ஆராய்ச்சியைப்போல, மிகவும்  
திட்டவட்டமாக ஆழமாக  
ஆய்வுசெய்து எமது புலம்பெயர்  
சமூகத்தின் எதிர்கால

விளைவாக்கல் எப்படி  
இருக்குமென்று எம்மால்  
திட்டவட்டமாக  
கூறமுடியாவிட்டாலும், அமாவாசை  
இருட்டில்  
மின்பினிப்பூச்சிகளைப்போல  
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக  
எதிர்காலம்பற்றிய ஆய்வுகள்  
நம்பிக்கைதரத்தக்கவையுள்ளன.  
இன்றைக்கும் அந்நியதேசத்தில்,  
தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாக  
வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டு,  
நாட்கள் கடந்துவிட்ட பிறகும் கூட  
சொந்தமண்ணின் நாளாந்த  
நிகழ்வுகளினால் தூரவிருந்தோ  
கிட்டவிருந்தோ பாதிப்படைகின்ற  
அகதிவாழ்வின் துயரங்களின்  
தொடர்ச்சியாக எமதுசந்ததி  
வளர்ந்துவிடக்கூடாது என்பதில்  
ஒவ்வோருமனிதனுக்கும் அக்கறை  
உண்டு. நெஸ்ற்றோனர்கள்  
பிற்சாம்பலையும்  
சாப்பாட்டுக்கோப்பைகளையும்  
தவிர எதையும் கேள்விப்படாமல்  
பணத்துக்காக அரைவாசி  
செத்தமனிதனாகிப்போன இலங்கை  
மத்தியதரத் தமிழனுக்கு இந்த  
அக்கறை என்பது மிகப்புதிய  
தவிர்க்கமுடியாத துன்பகரமான  
சமையே!

பிரச்சினைகளைச்  
சுற்றிவளைத்துப்பேசுவதைவிட  
நேரடியாக அணுகுதலை விரைவான  
தீர்வுக்கு வழிவகுக்கும் என்பது  
உண்மையே! ஆனால் சுற்றிவர  
இருப்பவற்றை மறந்துவிட்டு  
தனிமைப்படுத்தி அவற்றை  
அணுகுதல் என்பது அரைகுறை  
முடிவுக்கே வழிவகுக்கும்.  
இந்தவகையில் புலம்பெயர்  
சமூகத்தின் எதிர்காலச்சந்ததியின்

பிரச்சினை என்பது மிகவும்  
ஆழமான விரிந்த ஒன்றாகும்.  
கைதேர்ந்த சமூகவியலாளர்களும்,  
புத்திஜீவிகளும்  
விளக்கக்காணமுடியாமல்  
திகைத்துப்போகிற அளவுக்கு  
கடந்தகாலபுலம்பெயர்ந்த சமூகங்கள்  
எமக்குமுன்னால் நீண்ட, நிறைய  
உதாரணங்களை  
விட்டுச்சென்றிருக்கின்றன. இவற்றில்  
பல அவ்வச்சமூகங்களின்  
கலாச்சாரக்காரணங்களோடு  
தொடர்புபட்டிருப்பினும் இதைவிட  
அமுத்தமான வேறு காரணங்களும்  
உண்டு. அந்தந்த நாடுகளில்  
ஆட்சியிலிருந்த ஒவ்வோரு  
சித்தார்த்தங்களினதும்  
சமூகத்தவறுகள், இன்றைய  
சமூகத்தில் அரைகுறைமனிதர்களை  
உருவாக்கிவிட்டிருக்கிறது.  
புதியமனிதர்களை சரியானவர்களாக  
உருவாக்கும் பொறுப்பில்  
பெற்றோர்க்கிருக்கும் ஒருகுறித்த  
எல்லைவரையான பங்குக்கு  
அப்பால், முக்கியமான பங்கு  
ஒவ்வோருமனிதனும் வாழுகின்ற  
சமுதாயத்திடமே விடப்பட்டுள்ளது.  
அதாவது ஈற்றில் புலம்பெயர்ந்த  
நாடொன்றில் சரியான  
தன்நம்பிக்கையுள்ள  
பரந்தமனப்பான்மையுள்ள  
மனிதநேயமுள்ள எதிர்காலச்சந்ததியை  
உருவாக்கத்தடையான முக்கிய  
மூன்றுகாரணிகளுள் முதலாவது  
அவர்களது குடும்பவழி வந்த  
கலாச்சாரம். இரண்டாவது  
பெற்றோர்களது வளர்ப்புமுறை.  
மூன்றாவதும் முக்கியமானதும்  
அச்சந்ததியின் புலம்பெயர்  
நாடுகளிலான வாழ்க்கைமுறை.  
இவை எல்லாமே ஒன்றோடொன்று  
பின்னிப்பிணைந்தவைவே.  
ஒன்றிலிருந்து ஒன்றை  
வேறுபடுத்திப்பார்க்கமுடியாது.

முதலாவதாக, கலாச்சாரப்பின்னணி  
என்பது என்ன என்பதற்கு  
கலாச்சாரம் பற்றித்தெரிந்துகொள்ளல்  
அவசியமாகிறது. கலாச்சாரம் என்ற  
இந்தவார்த்தை அடிப்படையில்  
பிற்போக்கானது இதை அறவே

ஒழிக்கவேண்டும் என்றும் கோஷம் போடுகின்ற அறிவுஜீவிகளும் எம்மத்தியில் உள்ளனர். ஆனால் இக்கலாச்சாரம் என்பது ஒருவரலாற்றுக்கட்டத்தின் தவிர்க்கமுடியாத நிகழ்வு. மொழி, புவியியல் சூழ்நிலை, மதம் காலநிலை தொழில்முறைகள் இவற்றினூடாக ஒருபண்பாட்டைக்கொண்ட மக்கள்கூட்டம் ஒன்று உருவாகிறது. தொழில் வளர்ச்சியடையமுதல் மன்னர்காலத்தில், பண்பாடு என்பது காலத்திற்குக்காலம் மன்னர்களின் மாற்றத்தோடு மாறிவந்துள்ளது. உதாரணத்திற்கு ஒருராஜஜீயத்திற்கு மன்னனாக இருக்கும் ஒருவனின் வழிகாட்டலை மக்கள்வழி என்ற நிலைஇருந்தது. இதனால் இப்பண்பாடு காலத்திற்குகாலம் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி வந்துள்ளது. இக்காலத்தில் மக்களை இணைக்கும் சங்கிலிகளாக சாமராஜஜீயங்கள் அல்லது மன்னர்களே இருந்து வந்துள்ளார்கள். இதற்கு எண்ணற்ற உதாரணங்களை விரித்துக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் தொழிற்றுறை வளர்ச்சிக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில், குறித்தமக்கள் கூட்டத்திற்கு குறித்த பண்பாடு என்று ஒன்று உருவாகிற்று. இதுவே ஒரு குறித்த நீண்டகாலத்திற்கு நிலைத்து நிற்கும் மக்களிடையே பொதுவான அம்சங்களைக்கொண்ட கலாச்சாரமாகப்பரிணமித்தது. இக்கலாச்சாரத்தை நிர்ணயிக்கும் முக்கியகாரணிகளாக நிலப்பரப்பு ஆட்சிப்பிரதேசம், ஏற்கனவே நூற்றாண்டுகளாக வழங்கிவந்த பண்பாட்டுமுறைகள், மொழி பொருளாதாரமுறை என்பன உள்ளன. தொழிற்றுறை சீராகவளர்ச்சிபெறாத நாடுகளில் தேசியஇனங்கள் என்ற வேறுபட்ட மக்கள்பகுதிகளை உருவாக்கின. இவ்வாறு உருவான ஒருமக்கள் பகுதியிலிருந்து

பல்வேறுகாரணங்களுக்காக அறுத்துக்கொண்டு அந்நியதேசத்தில் குடியேறிய ஒருசமூகத்தொகுதிதான் நாமும் நமது சமூகமும்.

எனவே எமக்கே உரிய கலாச்சாரவிழுமியங்களின் பாதிப்பு இம்மண்ணில் வளரும் எமது குழந்தைகளினமீதும் தவிர்க்கமுடியாமல் பதிந்துவிடுகிறது. தவிர இதுவே புகலிடத்தில் எமது வாழ்க்கைமுறையை நிர்ணயிக்கும் ஒரு காரணியாகிவிடுகிறது.

இன்று நம்மில் பலர் வெறுக்கின்ற ஒரு 'அடைப்பையன்' இந்த சமூகவாழ்வின் வெளிப்பாடே தவிர அவனது பிறவிக்குணமல்ல. ஐரோப்பாவின் கொல்லைப் புறத்திலிருந்து வந்து 8ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பிரான்ஸில் குடியேறிய வட ஆபிரிக்காவின் அண்மைய குடியேற்றவாசிகளுக்கே இந்த நிலையென்றால் ஐரோப்பாவையே கற்பனை பண்ணிப்பார்த்திராத தமிழ்க்கிராமவாசியின் வாரிசுக்கு!

உதாரணத்திற்கு ஐரோப்பாவில் பெண்களுக்கிருக்கும் சுதந்திரத்தை கட்டுப்பெட்டித்தனமான கிருகவேலிக்கலாச்சாரத்தில் ஊறிப்போன ஒருதமிழன் விபச்சாரச்சுதந்திரமாகவே உணர்ந்துகொள்கிறான். தனது மகள் இந்தசுதந்திரத்தை அனுபவிக்கத்துணிந்து விடலாமோ என்று அஞ்சியே செத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இதனால் தனது கலாச்சாரத்தோடு இறுகக்கட்டிப்போடுவதற்காக புகலிடத்தின் நரகவேதனைகளுக்கு

மத்தியில் நரகவேதனைகளுக்கு மத்தியில் பகீரதப்பிரயத்தனம் செய்கின்றான். முதலாவது சந்ததிக்கு, பெற்றோர்கள் இவ்விடயத்தில் கணிசமான வெற்றிபெறக்கூடியபோதிலும், பிள்ளைகளோ இருகலாச்சாரங்களுக்கும் இடையிலான முற்றிலும் புதியஇரண்டுக்கெட்டான் கலாச்சாரத்தைப்பற்றிக்கொள்கிறது. இது ஒரு சீரளிவை நோக்கியே நகர்ந்து செல்வதோடு, தன்மம்பிக்கையற்ற ஒரு விசித்திரமான சமூகத்தை உருவாக்கவே முயற்சிசெய்யும். இது ஐரோப்பியநாடுகளின் வாசிகளிலிருந்து இந்தசந்ததியை அந்நியப்படுத்தும் முதலாவது வீபீதமுயற்சியே இது!

தெளிவாகக்கூறுவதானால், குடும்பவழிவந்த கலாச்சாரமுறையும் அதனூடான பெற்றோர்களது வளர்ப்பு முறையும் எமதுசமூகத்தையும் அதன்வாசிகளையும் பொதுவான ஒருசமூக ஓட்டத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தும் புதியவிசித்திரகலாச்சாரத்தை உருவாக்கும்.

இந்த முதலிரு காரணிகளும் ஒருங்குசேர்ந்து புலம்பெயர் சமூகங்களை தமதுகுழலிலிருந்து அன்னியப்படுத்திய வரலாறுகள் எம்முன் நீண்டுக்கிடக்கின்றன. இதுவே ஒருகாலத்தில் ஐரோப்பிய சமூகத்தின் மத்தியில் விசித்திரமான அன்னியத்தன்மையுள்ள சமூகக்கூட்ட மொன்றை உருவாக்கினால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

இந்த இரு காரணிகளையும் ஊக்கப்படுத்துவதே மூன்றாவதும் முக்கிய காரணியுமாக வருகின்றது. மேலும் இது இன்னொரு தளத்தில் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று!

இதைவிட இங்கு அழுத்திக்கூறவேண்டிய சமூகச்சீரளிவுகள் நிறையவே எம்முன்னால் தினமும் எம் இதயத்தை இரும்பால் அறைந்த வண்ணம் உள்ளன. பெல்ஜியத்திலிருந்து தொடங்கி ஐரோப்பியநாடுகள் முழுவதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளைப்பாலியலுக்காகப்பயன்படுத்தும் பயங்கரக்கும்பல் பற்றிய செய்தி நாளையநமது சந்ததியின் எதிர்காலத்தின் முன்னால் இடப்பட்டிருக்கும் கேள்விக்குறி! இதுவே இலங்கை தாய்வான் போன்ற நாடுகளில் தொழிலாகிப்போய்விட்டபரிதாபம், மனிதநேயம் மிக்க ஒவ்வொருமனிதனினதும் அடிமனதிலும் ஆழமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும் பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகளில் முளைத்தும் முளைவிடாத பச்சிளம் சிறார்கள் இராட்சத ஆலைகளில் மலிவான வேலையாட்களாக மாறிவருகிறார்கள். எமது கண்முன்னே எமது சொந்த மண்ணில் ஆரம்பகல்விக்கூட இல்லாத பறிக்கப்பட்ட பால்மணம் மாறாச்சிறுவர்களின் கைகளில் துப்பாக்கிகள். இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் சிந்தித்துப்பார்ப்பதற்குக்கூட எமது சமுதாயம் எமக்கு சில வினாடிகளைக்கூட விட்டுவைக்கவில்லை என்பதுதான் வேடிக்கை.

மூன்றாவது காரணியும் முக்கியமானதும் புலம்பெயர்நாடுகளில் புதியசந்ததியின் வாழ்க்கைமுறை. அல்லது சமூகவாழ்நிலை. சமூகவாழ்நிலை என்பதைத் தீர்மானிக்கும் பலகாரணிகளுள் அந்தந்த நாடுகளின் கலாச்சாரமும் ஆட்சிமுறையும் அமைந்திருக்கும். உதாரணத்திற்கு பெரும்பாலான ஐரோப்பியநாடுகளிற்கு புலம்பெயர்ந்தோர் பொதுவாக சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டிலிருக்கும்

தொழிலாளர்களாகவே உள்ளனர். இத்தொழிலாளர்களுக்கு இந்நாடுகளில் ஐரோப்பிய ஆட்சிமுறையிலிருக்கின்ற சமூகஅந்தஸ்து என்பது எமது மொத்தசமூகத்திற்கு இருக்கும் சமூக அந்தஸ்தாக மாறுகின்றது. இந்தநிலை பொதுவான ஐரோப்பியசமூகத்திலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றது. அதாவது நாங்கள் அந்நியர்களாகவும், அதேநேரம் சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டில் இருப்பவர்களாகவும் ஆகின்றோம். இந்த வேறுபடுத்தல் நமக்கிடையேயான ஒருங்கிணைப்பை இறுக்கமாக்கி பொதுவான சமூகஓட்டத்திலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றது. இதற்கு நல்ல சாட்சிகளாக வட-தென் ஆபிரிக்கர்கள் வாழுகின்ற கிராமங்கள் கஷ்டப்பட்ட பிரதேசங்களாகப்பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை விளங்குகின்றன. இன்று நம்மில் பலர் வெறுக்கின்ற ஒரு 'அடைப்பையன்' இந்த சமூகவாழ்வின் வெளிப்பாடே தவிர அவனது பிறவிக்குணமல்ல. ஐரோப்பாவின் கொல்லைப்புறத்திலிருந்து வந்து 5ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பிரான்ஸில் குடியேறிய வடஆபிரிக்காவின் அண்மைய குடியேற்றவாசிகளுக்கே இந்த நிலையென்றால் ஐரோப்பாவையே கற்பனை பண்ணிப்பார்த்திராத தமிழ்க்கிராமவாசியின் வாரிசுக்கு! இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது என்னவென்றால் இதே உதாரணம் இலங்கையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்வாழும் கிராமங்களுக்கும் பொருந்தும். அங்கும் சாதாரண நாயகத்திட்டவர்களே பெரும்பாலும் தொழிலாளர்கள்

எமது தேசத்தின் கட்டுப்பெட்டிக்கலாச்சாரம் இங்குவாழும் எமதுசந்ததியின் தலைக்குள் திணிக்கப்படும்பொது இக்கலாச்சாரப்பின்னணியிலிருந்து அது அந்நியப்பட்டுப்போகிறது. உதாரணத்திற்கு 12வயதில் ஆணுறையைப்பற்றி அறிந்துகொண்டு 13வயதில் காதலனுடன் இரவுவிடுதிக்குப்போகும் ஐரோப்பியப்பெண்ணின் சுதந்திரம் எமது புதிய சந்திப்பெண்ணுக்கு இருக்காது. ஆனால் இதிலிருந்து புதிய சந்தி அந்நியப்பட்டு வாழமுடியாது. இங்கேதான் குடும்பத்திற்கும் புதியதலைமுறைக்கும் இடையில் முதலாவது பெரிய

இடைவெளி தோன்றுகிறது. அதாவது கலாச்சார வீத்தியாசத்தினாலான தவிர்க்கமுடியாத இடைவெளி. இதுவும் ஒரு விசித்திரமான அராஜகத்தனமையுடைய சந்ததியையே உருவாக்கும்.

இறுதியாக எமது புலம்பெயர்வாழ்வில் இந்த வேதனைகளோடு, முற்போக்கான சமுதாய அமைப்புக்கும் அப்பால் சிந்திப்பதானால் இரண்டு சாதாரண வழிகள் மட்டுமே உண்டு. இவை விவாதத்திற்கும், ஆய்வுக்கும் உட்படுத்தவேண்டிய முடிந்தமுடிபுகளாக இல்லாதவை. முதலாவது, புலம்பெயர் சமூகத்தின் பெரும்பான்மைப்பகுதியோடு கேள்விக்கிடமின்றி இரண்டறக்கலத்தல். இது ஏராளமான பிரச்சினைகளைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும். மேலும், இது எமது பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு இந்த சமூகத்தின் முற்போக்கான பகுதிகளைச்சட்டிக்காட்ட வழிவகுக்கலாம்.

இரண்டாவது, எமது சொந்த தேசத்திற்குத்திரும்புதல். எமது தேசத்தின் கலாச்சாரத்திற்கு ஒப்பு, பெற்றோரின் அக்கறைக்கு ஏற்றபடி, சிக்கலான சமூகச்சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட்டு(இந்தவிவாதங்களிலிருந்து கூட) சாதாரண தமிழ்ச்சந்ததி உருவாவதை இது உறுதி செய்யும். ஆனால் பலருக்கு பலகாரணங்களை ஒட்டி இது சாத்தியமானதாகவே அமையும்.

இதற்கப்பாலான புரட்சிகர மனிதனை உருவாக்க முனையும் ஒவ்வொரு பெற்றோருக்கும் இந்த சமூகம் தனக்குப்பின்னால் மிக நீண்ட உதாரணங்களை விட்டு வைத்திருக்கிறது. வாழ்நிலை மட்டுமே ஒவ்வொரு மனிதனதும் உணர்வுகளைத் தீர்மானிக்கிறது.

- நாவலன்.

# அரங்க வலைகள்

சுபராசிரியர் நீ மரியசேவியர் அடிசுளர்

பிரான்ஸ் மண்ணை, குறிப்பாக பரிஸ் நகரம், நவவேட்கைவாதம் அரங்கியல் துறையில் பிறக்கவும் வளரவும் வழி வகுத்தது. அங்கு பன்னூற்றாண்டு காலமாக வளர்ந்து வந்த நாடக மரபுப் பின்னணியுடன் சுதந்திர எழுச்சிக் கருத்துக்களும் இணைந்து புரட்சியானவைகளை, குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினர் மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளை அழகியலுடன் நேரடியாகப் பின்னிப் பிணைந்தவைகளை செயல்முறைப்படுத்த உரிய பக்குவ சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தியதில் வியப்பில்லை.

இந்நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகளில் பிரான்ஸில் மாற்று அரங்கு ஒன்று உருவாகி, உலகம் முழுவதிலும் போற்றற்குரிய தாக்கங்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியது. அவ்வரங்கின் தலைசிறந்த படைப்பாளியாகிய பெக்கற் பற்றிய ஒரு சில குறிப்புக்களைத் தருவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இவரைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுவதற்கும் பிரான்ஸ் மண்ணின் பங்களிப்பைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் மாற்று அரங்கின் முன்வரலாற்றையும், அவ்வரங்கின் தன்மையையும் பற்றி சில வரிகள் வரைவது இன்றியமையாததாகும்.

## முன்வரலாறு

பிரான்ஸில் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் கடைசிக் கட்டத்தில் நாடக அரங்கு உயிர்த் துடிப்பற்றதாகக் காணப்பட்டது. காரணம் : மத்திய தர வகுப்பினரின் விருப்பு, வெறுப்பு, ஒழுக்கம், கனவு முதலானவைகளுக்கு ஏற்றவையாக, ஒரே அச்சில் வார்க்கப்பட்டவையாக நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன. தவிர, நாடக நிகழ்ச்சிகள் பொருளாதார வருவாயுடன் இறுக்கமான தொடர்புடையவைகளாகவும் அமைந்திருந்தன. இச்சூழ்நிலை நாடக அரங்கில் புதுமையும் புரட்சியும் புகுத்தப்பட ஏதுவாக அமையவில்லை. அதன் விளைவாக நாடகம், வாழ்க்கையிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட, இயந்திர நிகழ்ச்சியாக மாறியிருந்தது. 1

இந்நிலையை மாற்ற முனைந்த ஒரு சிலருக்கு கலைத்துறைகளில் அன்றைய நாள் முத்திரை பொறித்துக்கொண்டிருந்து இயற்கையியல் (உ-ம்: ஹென்றி பெக்), குறிப்பிட்டியல் போன்றவை பெரிதும் துணை நின்றன.

1894ல், மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளை மட்டும் பூர்த்தி செய்யாது, கலைவளர்ச்சியில் கருத்தான்றிச் செயற்படும் படைப்பாளிகள் பரிஸ் நகரில் தலைதூக்க ஆரம்பித்தனர். 2 இவர்கள், பழமைக்கு முரணான புரட்சி மனப்பான்மையிலும், தமது ஆக்கங்களை ஒரு சிலர்தான் சுவைக்க முடியும் என்ற உறுதியிலும் ஒன்றித்து நின்றாலும், தமது குறிக்கோளை அடையத் தாம் கையாண்ட முறைகளில் வேறுபட்டு நின்றனர். இதனால் இவர்களது புதிய அரங்கு பல்வகைப்பட்டதாயும் பல்சுவைப்பட்டதாயும் விளங்கி இயங்கியது. இத்தகை புதிய அரங்கை அமைப்பதில் ஆந்த்ரே ஆன்ரூ-ஆன் முதலிடம் வகித்தார். 1888லிருந்து 1914வரை ஆன்ரூ-ஆனுடைய நாடக வரலாற்றே பிரான்ஸ் நாட்டின் வரலாறும் ஆகும் என்பர். 3 அவருடைய அரங்கு தெயாதர் லிபர் (சுதந்திர அரங்கு) என அழைக்கப்பட்டு, இயற்கையியலை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் எதார்த்தவியலையும் தழுவிருந்தது.

தெருவால் சென்ற அவரை, முன்பின் தெரியாத ஒருவன் கத்தியால் குத்தியதும், எதற்காகக் குத்தினாய் என்று கேட்க, 'ஏன் என்று தெரியாது, அப்படிச் செய்யவேண்டும்தான்' இருந்தது, சுமமா செய்தேன்' என குத்தியவன் சொன்ன பதிலும், உயிருடன் போராடி, வாழ்வை மீண்டும் 'பெற்ற' பெக்கற்ரை சீந்திக்க வைத்திருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

அவரது காலத்திலேயே தெயாதர் மொடேண், தெயாதர் ரெயலிஸ், தெயாதர் டாட் சொசியல். என்னும் அரங்குகளும் தற்காலிகமாகத் தோன்றி

இயங்கின. தெயாதர் டெ லேவர், தெயாதர் டெ பொயெற் என்பவைகளும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இதில் தெயாதர் டெ லேவர் என்பதை உருவாக்கி இயக்கியவர் போல் வோட். அவரைப் போன்றே, ஒறெலியன் லுன்னேபோ என்பவரும் இக்காலகட்டத்தில் பிரெஞ்சிய அரங்குக்கு புதுவடிவமும் புத்துயிரும் ஊட்டினார்.

இக்கலைஞர்களுக்குப் பக்கபலமாக ஆட்கிளிடிடிக், ல ப்ளும் போன்ற சில தரமான கலைச் சஞ்சிகைகள் தோன்றி ஆக்கமான விமரிசனங்கள் எழுதின.

இப்புதிய நீர் ஓட்டத்துடன் பல சமயநிகழ்ச்சிகளும் (திருப்பாடுகளின் காட்சிகள்) இணைந்து கொண்டன. அவை பொம்மலாட்டம், நிழல் நாடகம் போன்ற வடிவங்களையும் வளர்த்தன. இத்தகைய 'புதிய அரங்கின்' வழிநின்று தோன்றியவர்கள்தான் ஜாக் கொப்போ, சான்ஸ் டர்னின், லூமி ஜுவே, கஸ்ரொன் பற்றி, ஜோர்ஜ் பிற்றொவ், ஜிஹோடோ, கொக்ரோ, அனுஜ், ஜெனோ போன்றவர்கள்.4 இதில் சிந்திக்க வைக்கும் ஒரு தனித்துவம் என்னவென்றால், இப்பரம்பரையில் நின்று 'மாற்று அரங்கினை' அமைத்த மூவர் பிரெஞ்சு மண்ணில் வாழ்ந்து, பிரெஞ்சு மொழியில் படைப்பாளிகளாக இருப்பினும், வெவ்வேறு நாட்டில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள். அரசியல் சரண அடைந்தவர்கள், பெக்கற் அயர்லாந்து நாட்டவர். ஜொனெஸ்க்கோ உருமேனிய நாட்டவர். அடமொவ் உருஷிய (ஆர்மேனியா) நாட்டவர். இவர்களுடைய காலத்திற்றான் 'ல நுவொ தெயாதர்' அதாவது 'புதிய அரங்கு' என்னும் பெயருடன் பிரெஞ்சு அரங்கு, சிறப்பாக நவவேட்கைவாத அரங்கு, உலகப் புகழ் பெற்றது.

### 'புதிய அரங்கு'

இப்புதிய அரங்கின் தன்மை என்ன? இதன் படைப்பாளிகள் யார்?

அது 'நான் தான் எனது சுதந்திரம்' என்று 'எனக்கு' அழுத்தம் கொடுத்து, அடித்துக் கூறிய காலம் போய், இருப்பாரற்ற கதிரைகளைக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாக அமைந்தது. ஒருவிதத்தில், 'நான்' என்பது இமைப்பொழுது தோன்றித்தோன்றி மறையும் 'தம்மங்கள்' என்ற புத்த கோட்பாட்டிற்கு நாடக வடிவம் கொடுத்தது.

அது கணவின் பிம்பங்களை மேடையில் படைத்து, எதார்த்தத்துக்கு வேறு பொருள் கொடுக்க விரும்பிய புது முயற்சி. அது குறியீடுகளை அணியாகக் கொண்டு காட்சிப் பிம்பங்களை நடமாட விட்டு விளையாடவிழைந்தது. அது, என்னுதல்,

நகையாடல் மூலம் வாழ்வின் 'வெறுமை' யை வெளிக்கொணர முனைந்தது. அது, மொழி என்னும் ஊடகத்தின் மூலம், வாழ்வியலை விளக்க எழுந்த புதிய அலை.5

ஓடிபேட்டி (1899-1905), வோத்தியேர் (1910-1992) தார்டியு (1903-) போன்றவர்கள் சொல்லுகின் கற்பனையைக் கருவியாக்கி நாடக வடிவங்களை உருவாக்கினர். மெஸ்ஸியர் ரூஸ்ஸாங் என்ற நாடகத்தை எழுதிய கிளிஸ்ஸாங் தமது கவிதைச் சிறப்பால் குற்றமும் குறையும் வெளிப்படுத்தும் மானிடத்தைப் பிரதிபலிக்கும் மாந்தர்களைப் படைத்தார். பிய்யேடு (1927-1991) போன்றோர், மனிதனிடம் காணப்படும் அன்பு செய்யும் ஆற்றலையும் அது தன் இலக்கை அடைய முடியாத துன்ப நிலையையும் உவமை மூலம் சிறப்பாக எடுத்துரைத்தனர். அரசியல் கலந்த நாடகங்களை, அடாமொவ் (1908-1970), கத்தி(1924-), கூசன்(1918-), பெனடெத்தோ(1934-), வினாவோர் போன்றோர், உள்நாட்டுக் கலவரங்கள், பொதுஉடமைவாதம், முதலாளித்துவம் பற்றிய பின்னணிகளுடன் எழுதினர். இங்கு குறிப்பிட்ட அனைவரிடமிருந்தும் சற்று வேறுபட்ட புதிய வடிவத்தினை ஞெனெ, ஜொனெஸ்க்கோ, அதாமொவ், என்போர் உருவாக்கினர். இவர்களுள் பெக்கற் அபத்தவாதத்தின் எடுத்துக்காட்டான ஆசிரியர் என்று அழைக்கப்படுவர்.7



### பெக்கற்

சாமுவெல் பாரீக்ளே பெக்கற் அயர்லாந்து நாட்டுத் தலைநகரமான டப்ளினுக்கு அண்மையில் உள்ள வொக்ஸ் ரொக் என்னும் இடத்தில் 1906ல்

பிறந்தார். உவைல்ட், ஷோ, இயீர்ஸ் போன்ற எழுத்தாளர்களைப் போல் இவரும் புரொட்டெஸ்தர்ந்து கிறிஸ்து மறையைச் சேர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். (இவரின் பிறந்த நாளைப்பற்றி ஒருசில கேள்விக்குறிகள் உள்ளன). டப்ளின் நகரத்து ட்றினிற்றிக் கல்லூரியில் இத்தாலி, பிரெஞ்சு முதலிய மொழிகளைக் கற்று 1927ல் பட்டதாரியாகினார். வட அயர்லாந்தின் பெல்வாஸ்டர் நகருக்கு பிரெஞ்சு கற்பிக்கச் சென்றவர். பரிஸ் நகரம் சென்று எக்கோல் நோர்மால் சுப்பேறியர் என்னும் கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் விரிவுரையாளனாகப் பணிசெய்தார் அக்காலக் கட்டத்தில் புகழ்ப்படைத்த ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ் உடைய உறவு அவருக்குக் கிடைத்தது. அங்கிருந்து அயர்லாந்து சென்று, இங்கிலாந்து, இத்தாலி, ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளிலும் தங்கி, பரிசினால் கவரப்பட்டு, மீண்டும் அங்குசென்று சிறு சிறு வேலைகளைச் செய்துகொண்டு எழுதவும் ஆரம்பித்தார். 1935-1936ல் அவரது ஆக்கங்கள் அச்ச வடிவம் பெற்றன. அவரது தந்தையின் இறப்பால் (1933) வாழ்நாள் முழுவதும் வேறு தொழில் செய்ய அவசியமில்லாது எழுத்துத் தொழிலில் முழுக் கவனம் செலுத்துவதற்கு போதுமான பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். 1938ல் மோர்வி என்னும் நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியது. அதே ஆண்டில், அவர் வீதியில் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, முன்பின் தெரியாத ஒருவன் அவரைக் கத்தியால் குத்தினான். அதனால், பல நாட்கள் மருத்துவமனை ஒன்றில் உயிருக்காகப் போராடினார். குணமான பின், பரிசில் உள்ள றூ டெ வ்வொறிக் என்னும் தெருவில் குடியமர்ந்தார்.

இரண்டாம் உலகயுத்தத்தில் நாஸி ஜேர்மனிக்கு எதிராகப் போராடிய இயக்கத்தில் சேர்ந்து, மயிரிழையில் உயிர் தப்பினார். இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தோட்டம் ஒன்றில் பணி செய்தார். ஐம்பதுகளில் அவரது சிறப்பான ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன.

1951 : மலோன் மேடர். (மலோன் இறக்கிறார்)

1951 : மொள்ளொய்.

1953 : உவற்.

1953 : இன்னொமாயின் (பெயர் சொல்ல முடியாதது)

1953 : நூவெல் எ ரெக்ஸ்டர் பூர் நியன் (ஒன்றுக்குமல்லாத கதைகளும் பிரதிகளும்)

1958 : அன் அந்தேர்லொஜி ஒவ் மெக்கிக்கன் பொயெட்றி

அவரது புகழ் 1953ல் அரங்கேற்றப்பட்ட அங் அற்றண்டாங் கொடோ (கொடோவுக்காகக் காத்திருந்தல்) என்னும் நாடகத்துடன் பிரெஞ்சு மண்ணைத் தாண்டிச் செல்லத் தொடங்கியது. 1957ல் வான் ட பாட்டீ (விளையாட்டின் முடிவு) யும், 1958ல் ல டேர்ணியர் பாண்ட் ம், 1961ல் ஓ லெ பொஜூர்ஸ் (மகிழ்ச்சிகரமான நாட்கள்) ம் முதலில் பிரெஞ்சு மொழியிலும், பின்பு ஆங்கில மொழியிலும் அரங்கேற்றப்பட்டன.

இக்காலக் கட்டத்தில் மேடைநாடகங்களைத் தவிர, வானொலிக்கும், தொலைக்காட்சிக்கும், திரைப்படத்துக்கும் (வில்ம் 1964) பல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தார்.

1959ல் அவரது பழைய கல்லூரியாகிய ட்றினிற்றிக் கல்லூரி அவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் கொடுத்துக் கௌரவித்தது. 1961ல், நீண்ட நாட்கள் உறவுகொண்டிருந்த குசான் டெ ஷெவோ-டுமெனில் என்னும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்தார். 1969ல் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசினைப் பெற்ற பெக்கற், மார்சுழி 22, 1989ல் இறக்கும் வரை வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களில் தமது கருத்துக்களுக்கு வடிவங்கள் ஊட்டிக்கொண்டிருந்தார். அவரது கோட்பாடுகள் தான் எவை?

## பெக்கற்றின் கருத்துலகம்

நாம் வாழும் உலகில் சரி, நமது வாழ்க்கையில் சரி, பொருள், குறிக்கோள் என்பன இல்லை. பொருளற்றிருக்கும் தன்மைதான் வாழ்வின் "பொருளாக" உள்ளது. எல்லாமே அபத்தம்.

தனது முடிவைத் தானே நிர்ணயிக்க இயலாத மனிதனுடைய உணர்வின் அனுபவம், உணர்வற்ற இயற்கையாலும் சடத்தாலும் ஆக்கப்படும் பொறுக்குள் சிக்கியுள்ளது.8

சிரிப்பே சடத்தின் அபத்தத்தை வெல்லும் அறிவுசார் வெற்றி.9

சுயமறுப்பு என்பது சுயமுனைப்பு.10

ஒருவன் எவ்வளவுக்குச் 'சாகிறானோ', அவன் அவ்வளவுக்கு வாழ்கிறான்.11

உலகில் அன்பையோ கருத்துள்ள உறவுகளையோ உணர முடியாது.

ஒருவன் தன்னை அறிந்துகொள்ள முடியாது. தன்னை அறிய முயலும் வேளை, அவன் இரண்டுபட்டு, ஒன்று பார்க்கும்



உணர்வாகவும், மற்றது பார்க்கப்படும் பொருளாகவும் மாறுகிறான்.12

ஒருவன், வார்த்தைகளின் ஆற்றோட்டம் போலும், விளக்க உரைபோலும் தன்னைப் புரிந்துகொள்ளுகிறான். தன்னை யாரென்று உணர ஒருபடி முயல, முன்பிருந்த கதை வேறொரு கதையாக மாறுகிறது.13

நாம் விரும்பாமல் இவ்வலகில் தள்ளப்பட்டுவிட்டோம். இதன் பொருள் என்ன? நான் என்றால் என்ன?

‘எனது’ உண்மையான இயல்பு எது? இத்தகைய கேள்விகளே அடிப்படையானவை.14

மனிதன் என்பவன் ஒரு மறைபொருள். இலக்கண வரையறையுள்ள மொழி ஒருவர் ஒருவரைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் சாதனம் அல்ல.

‘சிரிப்பே சடத்தின் அபத்தத்தை வெல்லும் அறிவுசார் வெற்றி’  
 ‘சுயமறுப்பு என்பது சுயமுனைப்பு’  
 ‘ஒருவன் எவ்வளவுக்குச் ‘சாகிறானோ’, அவன் அவ்வளவுக்கு வாழுகிறான்’  
 - பெக்கர்

பின்னணிகள் சில.

பெக்கற்றின் எண்ணங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பின்வருவனவற்றை நினைவிற் கொள்ளல் நலம்.

அவர் ஒரு புரொட்டெஸ்தாந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தனிமனிதன் பற்றிய உணர்வு, பதகளிப்பு, அங்கலாய்ப்பு முதலிய சில பண்புகள் இக்குடும்பப் பின்னணி என ஒரு சிலர் கருதுகின்றனர்.

பொருள் ஈட்டல், உலக இன்பம் பெறல் போன்றவை பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாது, மனிதன் பற்றிய அடிப்படைக்கேள்விகளை எழுப்பியதில், அவர் நன்கு கற்றிருந்த தாந்தே, டெக்காட், ஆர்னெஸ்ட் ஜெலிங், ஜேம்ஸ் ஜொயிஸ் போன்றவர்கள் ஒருவகையில் வழிகாட்டிகளாக இருந்திருக்கலாம்.15

சிறுவயதில் டப்ளின் நகரில் ‘இசை அரங்கு’ கட்டுச் சென்றிருந்த பெக்கர், அப்போது பார்த்த நிகழ்ச்சிகளின் நகைச்சுவை உரையாடல்களின் நிழலைத் தமது ஆக்கங்களில் பதியச் செய்திருக்கலாம்.16

முதல்- இரண்டாவது உலக யுத்தங்கள் மறக்க முடியாத களங்கத்தைத் தோற்றுவித்தன. சுதந்திரம் இழந்த மக்கள் ஒருபுறம், வாழ்வை இழந்த தொகையினர் மறுபுறம். பெக்கர் சொந்த நண்பர்கள் பலரை குறிப்பாக அல்பிரெட் பெறான் என்னும் உற்ற பிரெஞ்சு நண்பனை- இழந்தார். இத்தகைய அழிவுகளும் இழப்புகளும் தீமையின் வெளிப்பாடுகளும் சிந்தனையாளர் பலரைப் பாதித்தது. யுத்தத்தின் பயனாக, பிரெஞ்சு இருப்பியல்வாதம் முனைப்புப் பெற்றது எனலாம். அதில் ஒரு விரிவாகவும் பிரிவாகவும் அபத்தவாதம் என அழைக்கப்படும் கோட்பாட்டையும் பார்க்கலாம்.

தெருவால் சென்ற அவரை, முன்பின் தெரியாத ஒருவன் கத்தியால் குத்தியதும், எதற்காகக் குத்தினாய் என்று கேட்க, ஏன் என்று தெரியாது, அப்படிச் செய்யவேண்டும்போல் இருந்தது. கம்மா செய்தேன் என குத்தியவன் சொன்ன பதிலும், உயிருடன் போராடி, வாழ்வை மீண்டும் பெற்ற பெக்கற்றை சிந்திக்க வைத்திருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

நாடகங்கள்.

அங் அற்றண்டாங் கொடோ.

போக்குவரத்து அதிகம் இல்லாத பாதையோரம்! இலை குழைகள்ற்ற மரம்! அதனருகே வ்ளாடிமீர், எஸ்றகோன் என்னும் இருவர் வந்து சந்திக்கின்றனர். அவர்கள் வேலையில்லாத திரியும் தெருச்சுற்றிகளாய் இருக்கலாம்! அவர்கள் திடகாத்திரமற்றவர்கள் என்பதும் சுயமாகச் செயல்பட முடியாதவர்கள் என்பதும், யாரோ ஒருவருடைய உதவிக்காகப் பார்த்து நிற்கின்றனர் என்பதும் அக்காட்சியைப் பார்க்கும்போது எழும் எண்ணங்கள்.17

அவர்கள் கொடோ என்னும் ஒருவருடைய வருகைக்காகக் காத்திருக்கின்றனர் அவர் யார் என்பதோ, எதற்காகக் காத்திருக்கின்றனர் என்பதோ தெரியாது. அவரைச் சந்திப்பதற்குரிய முன்னேற்பாடு எதுவும் நடைபெற்றிருக்கவில்லை

நேரத்தைப் போக்குவதற்காக கன்னா பின்னா என்று உரையாடுகிறார்கள். அவர்களின் உரையாடல்களில் கோமானித்தன்மையும் ஏதோ ஒரு விளையாட்டைத் தொடர்ந்து செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணமுமே மேலோங்கி நிற்கின்றன. பிறந்த குற்றத்துக்குப் பாவப்பிரகாரம் செய்வதுபோல் மாயையான உலகத்திலிருந்து தம்மை விடுவிக்க வெறுமையின் எதார்த்தத்தை ஆய்வு செய்கிறார்களோ?

அப்போது, பொஸ்ஸோ என்னும் ஒரு "பிரபு" லக்கி என்னும் தனது வேலைக்காரனைக் கயிற்றால் கட்டியடி (நாய்க்குக் கட்டுவது போல்) வருகிறார். பொஸ்ஸோ "செம்மையான உயர்ந்த மொழியில் உரையாட, லக்கி சிந்திக்கத்தொடங்கி அறம் புறமாகப் பேசுகிறான்.

அவர்கள் இருவரும் போய் முடிய, ஒரு பையன் வருகிறான். "கொடோ இன்று சாயந்தரம் வரமாட்டார், வேறு ஒரு முறை வருவார்" என்று கூறிவிட்டுச் செல்கிறான்.

முதலாவது காட்சி அத்துடன் முடிந்து, இரண்டாவது காட்சி (நாடகம் இரண்டு காட்சிகளை மட்டும் அடக்கியது) ஆரம்பமாகிறது. முன் காட்சியைப் போலவே, அதே மாந்தர், அதே இடத்தில் அதே விதமாகச் சந்திக்கின்றனர். சிறு சிறு மாற்றங்களும் இல்லாமல் இல்லை: மரத்தில் சில இலைகள் காணப்படுகின்றன, பொஸ்ஸோ குருடனாகவும், லக்கி ஊமையாகவும் வருகிறார்கள், பையனும் முன்புபோல அதே செய்தியைக் கூறினாலும் தான் முதல் வந்தவனின் சகோதரன் என்று விளக்குகிறான்.

தேருச் சுற்றிகள் நேரத்தைப் போக்கடித்து, தற்கொலை செய்வதைப் பற்றி முதலாக உரையாடினாலும் அதைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றலின்றித் திணறுகிறார்கள். காத்து இருப்பதுதான் அவர்களது விதி!

இந்நாடகத்தில் படைக்கப்பட்ட மாந்தரில் ஆளுமை என்பது அணுவளவும் இல்லை என்பது ஆய்வாளரின் கருத்து.18 தேருச்சுற்றிகள் மனிதனின் அவல நிலையைச் சித்திரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, அவர்கள் சொல்லிய மொழியைத்தவிர, செய்த செயல்களைத்தவிர வேறு சொல்லவோ செய்யவோ வழி இல்லை. அவர்களது, அதாவது மாந்தர்களின் பிறப்பு இத்தகைய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளுகின்றது. வெறுமை என்பது இல்லாததன், இல்லாமையின் உண்மை. எதிர்பார்த்தும் வராத ஒருவரின் இல்லாததன்மையை சித்திரிக்கிறது இந்நாடகம். மேலும், பொஸ்ஸோ-லக்கியின் உறவு

முதலாளித்துவம் தொழிலாளியை அடிமைப்படுத்துவதை குறிப்பிட்டால் சுட்டிக் காட்டுகிறது. கொடோ என்பது கடவுளை (கோட்) நினைவுபடுத்துகிறதா என்று கேட்டதற்கு நிச்சயமாக இல்லை என பெக்கற் பதிலளித்தார்.19

இந்நாடகம் ஒரு "செயலை" நாடகமாக்கியதன் மூலமும், "எதிர்பார்ப்பு" என்னும் மனித உணர்ச்சிக்கு முதன்மை கொடுத்தின் மூலமும், அபத்த நாடகத்தின் இலக்கணத்தன்மைக்கு எதிர் விளைவாக இந்நாடகம் விளங்குகின்றது என்பது ஓர் ஆய்வாளரின் கூற்று.20

இன்னும் ஒருவர் இந்நாடகத்தின் மூலம் நாடகத்துக்கே முடிவு வைத்துவிட்டார் பெக்கற் என்றார்.21

## வரன் 6 பார்ட்டி

என்ட் கேம் என்று ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந்நாடகத்தை விளையாட்டின் முடிவு என்று தமிழிலும் கூறலாம்

இதில், நால்வர் கதாபாத்திரங்கள். வெறுமையான அறை ஒன்று. ஹாம் என்பவனால் அரக்க முடியாது. அவனது வேலைக்காரனான க்ளொவ் என்பவனால் அமரமுடியாது. இரு பெரிய குப்பைத் தொட்டிக்களுக்குள் ஹாம் உடைய பெற்றோர் நாக், நெல். விபத்து ஒன்றில் இருவரும் கால்களை ஏற்கனவே இழந்திருந்தனர்.

தாய் இறந்தபின், தந்தையை மகன் அதிகம் துன்புறுத்துகிறான். தந்தையும் சிறு வயதில் ஹாமை துன்புறுத்தியதுபோல் கடுமையான வார்த்தைகளால் பேசுகிறான்.

அந்த வெறுமையான குழலில், உயிர் உள்ள என்று சொல்லக்கூடிய கயவை, அங்கு நடைபெறும் உரையாடல்களே! எல்லோரும் "இறுதி" யை முடிவை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசாதிருந்தாலோ, இறந்து விடுவார்கள்.

இந்த நாடகம், "ஒன்றுமில்லாமை"யிலிருந்து படிப்படியாக இறங்கி, வேறோர் "இருப்பை" (தாயின் உதரத்தில் அதிகம் செயலற்று இருக்கும் "சிகப்போல்") உருவாக்குகிறது. .

## ல டேர்ணியர் பான்ட்.

இதில் க்ரப் என்பவரும், ஒலிப்பதிவு நாடா ஒன்றுமே கதா பாத்திரங்கள்.

பொழுது சாய்ந்து இருள் தொடங்கும் நேரம்: ஒரு சிறிய மேசை: அதற்கு மேல் ஒலிப்பதிவுக் கருவி, அதனுடன் ஓர் ஒலிவாங்கி, நாடாக்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள பல பெட்டிகளும் அறையில் உள்ளன.

மேசையும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடமும் கூரிய ஒளியினால் பாய்ச்சப்பட்டிருக்க, மற்றைய இடம் முழுவதும் இருட்டில் மூழ்கியுள்ளது.

நிகழ்ச்சி எக்காலத்தைச் சார்ந்தது என்று தெரியாதுவிடினும், ஒலிப்பதிவு நாடாவின் மூலம் நவீன காலத்தைச் சார்ந்தது என்று நாம் ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

கற்பு என்பவர் ஒலிப்பதிவு நாடா ஒன்றில், தான் இளமையாய் இருந்தபோது பதித்து வைத்ததைக் கூர்மையாகக் கேட்டு அதை விளங்கிக்கொள்ளாது திண்டாடுகிறார்.

தனது இளமையின் அனுபவங்களை, விருப்புக்கள் வெறுப்புக்களை, தற்போதுள்ள முதிய க்ரெப் வேறு ஒருவனுடைய கதையைக் கேட்பது போல் கேட்கிறார்.

நாடாவில் பதித்த உரை முடிந்தபிறகும், நாடா ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. வெறும் சுவரை வெறிச்சோடிய பாவையுடன் நோக்கும் க்ரெப், "முடிவை" எதிர்பார்க்கிறாரா?

மேடை அமைப்பு, மனிதனின் வெறுமையை, தனிமையை, பிரிவை, இருளின் வரவை சுட்டிக்காட்டுகிறது. 22

## ஓ லெ பேர ஜர்

இது உவின்னி என்னும் ஒரு பெண்ணின் தனிவசன நாடகம்.

நாடகத் தொடக்கத்தில் மண்கும்பத்தினால் அரைமட்டும் மூடப்பட்டிருப்பவள், நாடக இறுதியில் கழுத்து மட்டும் மூடப்படுகிறாள்.

இந்நிலையிலும் வாழ்வ "இன்பமயமானது" என்று ஆனந்தமடைகிறாள். கணவனுடைய கொடுமையை எதிர்த்து எதுவும் செய்யமுடியாதவளாக தனது இறுதி முடிவை எதிர்பார்த்து நிற்கிறாள்.

மொழிகளில் பொருளில்லை, மனித உறவுகளும் மக்களுக்கிடையில் இல்லை என்பதை இந்நாடகம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

## கொலெடி

ப்ளே என்று ஆங்கிலத்தில் பெயரிடப்பட்ட இந் நாடகத்தில் மூவர் மட்டும் கதாபாத்திரங்கள்: ஓர் ஆணும் இரு பெண்களும் (மனைவி, காதலி) இவர்கள் சாம்பலாக மட்டும் உள்ளனர். சாம்பலில் அவர்களின் தலைகள்.

ஒளி மாந்தரின் "இருப்பைக் காட்டுகிறது. ஒளியூட்டியதும் பேசுவார்கள்.

## முடிவுரை

பெக்கற்றின் பின்னைய நாடகங்கள் நேரம் குறைக்கப்பட்டு, மாந்தர்கள் குறைக்கப்பட்டு, வினைகள் குறைக்கப்பட்டு "அடிப்படையானவை" மட்டும் பார்வையாளருக்குக் காட்டுகின்றன. "ப்ரெத்" (மூச்சு) என்னும் நிகழ்ச்சி முப்பது வினாடிகளே நீடிக்கிறது. பிறந்த குழந்தை ஒன்றின் அழகையும், இறக்கும் மனிதன் ஒருவனின் இறுதி மூச்சும் நாடகமாக அமைக்கப்படுகிறது. மவுனமே வெற்றி! பெக்கற், மரபுவழி ஏற்கப்பட்ட தொடக்கம், இடை, முடிவு என்ற நாடக இலக்கணத்தை உதறி எறிந்து விட்டு மனித சூழ்நிலை ஒன்றை உறைநிலையாக்கி அதில் மாந்தர்களை நடமாடவிடுகிறார். இவர்கள் மரபுவழிப் "பாத்திரத் தன்மை" அற்றவர்கள். ஏன், எப்படிச் எதைச் செய்கிறார்கள் என்ற உளவியல்சார் கேள்விகளுக்கு அங்கும் இடமில்லை. ஒருவகையில் நாடக வினைக்காக மாந்தர்கள் கருவிகளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பேசும் மொழியும் பொருளற்றதாக, தொடர்புக் கருவிக் தன்மை அற்றதாக மாறிவிடுகிறது. நேற்று, இன்று, நாளை என்பது மாயை, நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதுதான் உண்மை! பெக்கற், ஒன்றுமில்லாமையைக் கொண்டாட, சடங்குகளை உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற்றார் என்பதும், 34 மனித இனத்துக்கு இடமில்லாத இவ்வுலகில் மனிதனுடைய துயர்நிலை எது என்பதை நாடகக் கண்ணாடி மூலம் காட்ட முனைந்தார் என்பதும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவை.

## அடிக்குறிப்புகள்.

1. பார்க்க, ஜோன் ஏ. ஹெண்டர்சன், த வெஸ்டர் அவங்காட் (1887-1894) சோர்செஸ் ஒவ் த ல்ரெஞ்ச் தியேட்டர், 1917 பக். 19.
2. பார்க்க, அதே நூல் பக். 135.
3. பார்க்க, அதே நூல் பக். 44.

4. பார்க்க, அதே நூல் பக். 115-133, 159-161

5. பார்க்க, மிச்சேல் கோர்வின், ல தெயாதர் நுவொ அங் வறான்ஸ். (1995) பக்.11-24

6. பார்க்க, அதே நூல், பக்.25-29

7. அல்பேட் கமியு என்னும் சிந்தனையாளர் "அபத்தம்" என்ற கொள்கையை லெமித்துசிகிவ் என்னும் நூலிலும் தன் சொற்பொழிவுகளிலும் விளக்கினார். மாட்டின் எஸ்லின் என்பவரே பெக்கற்றின் நாடகத்தை அபத்த நாடகம் என முதல்முறையாக 1961ல் குறிப்பிட்டார். தியேட்டா ஒவ் த அப்சேட் என்னும் நூலில், இத்தகைய நாடகங்களின் ஊற்று நவீன காலத்தில் அல்ல, பண்டைய காலத்தில் காணப்படும் என்று காரணங்களுடன் விளக்கினார்.

8. பார்க்க, க்றிட்டிக்கல் சேர்வே ஒவ் ட்றாமா,(பதிப்பாசிரியர்) வறாங் என். மக்கில். நியூஜேர்சி 1994, பக். 185

9. அதே இடம்.

10. அதே இடம்.

11. பார்க்க, முன்கூறிய நூல் மிச்சேல் கோர்வின் பக்.57

12. மாட்டின் எஸ்லின் எழுதிய "பெக்கற்", த மக்மில்லன் வமிலி என்சைக்ளோபீடியா, பக் டி.151.

13. அதே இடம்.

14. பார்க்க, த நியூ என்சைக்ளோபீடியா பிறித்தானிக்கா. 1990, பக்.33

15. அதே இடம்.

16. பார்க்க, த கேம்றிட்ஜ் கைட் ரு தியேட்டர், பதிப்பாசிரியர் மாட்டின் பன்ஹம் 1992, பக்.81

17. பார்க்க, த ஒக்ஸ்வோட் கொம்பானியன் ரு த தியேட்டர். பதிப்பாசிரியர் பில்லிஸ் ஹாட்நொள், 1983:4 பக்.66.

18. பார்க்க, த கேம்றிட்ஜ் கைட். பக்.81.

19. பார்க்க, "பெக்கற்" என்சைக்ளோபீடியா அமெரிக்கானா, 1995, பக்.427.

20. பார்க்க, வெலிச்சியா ஹார்டிசன் லொண்ட்ரே, த ஹிஸ்ரறி ஒவ் உவேலட் தியேட்டர், நியூயோர்க்.1992,பக்.440.

21. அல்லடிஸ் நிக்கொள், ப்றிட்டிஷ் ட்றாமா, லண்டன் 1978, பக்.255.

22. பார்க்க, மல்க்கம் கெல்சன், ஸ்ரடியிங் ட்றாமா, லண்டன் 1985. பக். 21.

23. பார்க்க வெலிச்சியா ஹார்டிசன் லொண்ட்ரே, பக்.440.

24. பார்க்க, த கேம்றிட்ஜ் கைட் ரு தியேட்டர், பக்.81.

25. பார்க்க, த ஒக்ஸ்வோட் கொம்பானியன் ரு த தியேட்டர், பக். 66.

Allard Nicoll

John A. Henderson

Martin Banham

Phyllis Hartnoll

Felicia Hardison Londré

Michel Corvin

Frank N. Magill.

## கல்வாரிச் சுவடுகள்

கண்ணே!  
கலைமுகமே.  
இனத்தின்  
நிலைகண்டு  
எங்கும்  
உன்  
இதயத்தை  
கண்டேன்  
உன்  
கடிதத்தில்  
கவலை கொண்டேன்.  
என் செய்வேன்!  
உன்னையும்  
என்னையும்  
தவிர  
எல்லாம்  
இழந்துவிட்டேன்  
நான் மட்டுமா  
நம் இனமே  
நடுத்த தெருவில்.  
யாழின் நரம்பசைந்தால்  
இசை  
இனிக்கும்.  
யாழ்ப்பாணத்தவன்  
நாவசைந்தால்  
தமிழ்  
இனிக்கும்.  
இன்று  
அவனிருக்கும்

நிலை கண்டால்  
உன் கண்ணில்  
நீர் சுரக்கும்.  
அன்று  
கடாரம் வென்றவன்  
இன்று  
கண்ட கண்ட  
இடமெல்லாம்  
கூடாரம்  
போடுகிறான்.  
குந்திமிருக்க  
இடமின்றி  
சந்திமில்  
நிற்கிறான்.  
நேற்று  
வந்தவனோ  
நம் வயலில்  
நாற்று  
நடுகின்றான்.  
நிலைக்காது  
இது  
நீண்டநாள்  
காற்றும்  
மழையும்  
காயும் நிலவும்  
கூட  
கவலைப்படுகின்றது  
எம்மைக் காணாமல்.  
எங்கள்  
கொல்லையிலே

கூவிய  
அந்தக் குயில்  
எல்லையிலே  
நின்று  
எம்மைத்  
தேடுகின்றது.  
வீட்டு  
மல்லிகை  
காட்டு  
மல்லிகையானது  
கணப்பொழுதில்.  
எங்கள்  
மாதா கோயில்  
மணி  
அடிக்காது.  
அந்த நல்லூரான்  
நாதம்  
கேட்காது.  
இருந்தாலும்  
எங்கள்  
இலட்சியம்  
பயணம்  
ஓயாது.  
'கல்வாரிச் சுவடுகள்'  
கற்றுத்தந்த பாடமிது.  
ஆமாம்  
'கல்வாரிச் சுவடுகள்'  
இடம் பெயர்ந்த  
மண்ணில்  
எம் மன்றத்தின்

தடம் பதிக்கும்  
ஒரு  
தபக்கால படைப்பு.  
ஒடுக்கப்பட்டோம்  
நாம்  
அழிக்கப்படவில்லை.  
ஓடினோம்  
நாம்  
ஓயவில்லை.  
நம் கலையார்வம்  
சாகவில்லை.  
சான்று பகருகின்றது.  
'கல்வாரிச் சுவடுகள்'  
இரத்தம்,  
வியர்வை,  
நித்தம்  
நம்பினம்  
காணும்  
நிலையே இது.  
'கல்வாரிச் சுவடுகள்'  
காட்டும் பாதையும்  
அது.  
விடுதலையை  
நோக்கிய  
அந்த  
விரச்சுவடுகளில்  
நம்பினத்தின்  
கதையை  
இணைத்தோம்.  
அந்த

தெய்வீகப்  
பாதையில்  
நம் கால்களைப்  
பதித்தோம்.  
படைத்தோம்  
புதியாய்  
ஒன்று.  
அதுவே

'கல்வாரிச் சுவடுகள்'  
கண்ணே!  
கலைமுகமே  
அதனைக்  
காண  
நீ  
வரமாட்டாய்.  
என்றாலும்  
எடுத்துச் சொல்  
எம் தலைவர்க்கு.  
எங்கிருந்தாலும்  
மகிழ்வார்  
எம்மைப்  
புகழ்வார்.

'அல்லி'

இடம் பெயர்ந்த மண்ணில்  
திருமறைக்கலாமன்றம்  
வழங்கும்  
தபக்காலப் படைப்பு

**கல்வாரிச் சுவடுகள்**

'கல்வாரிச் சுவடுகள்'

மாணிட விடுதலைக்காக, மீட்புக்காக இரத்தம் சிந்திய இறைமகன்  
இயேசுவின் வாழ்வோடு எம்பினத்தின் இன்றைய இன்னல் நிறை  
வாழ்வை இணைத்து வழங்கும் பக்தி, இசை, உரைதுன்பியல்  
நாடகம்.

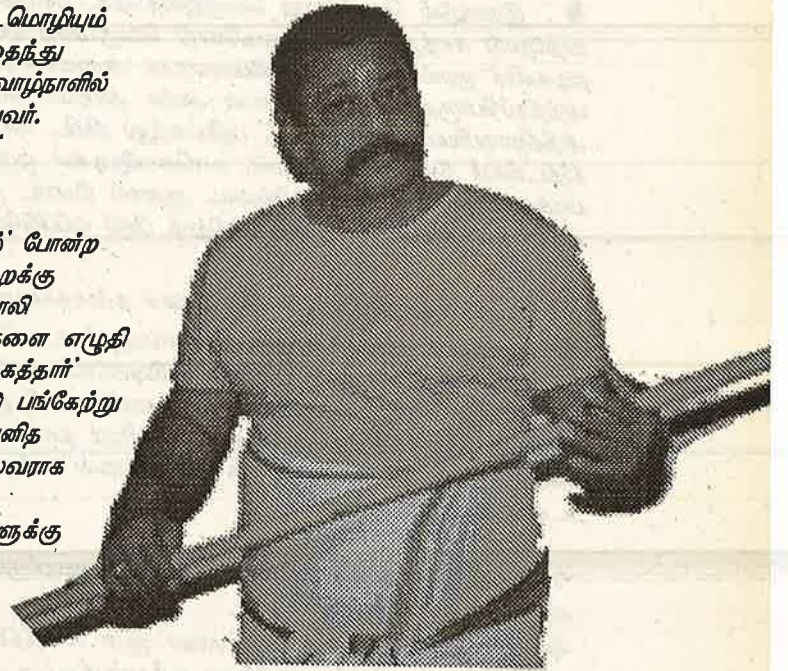
மிருசுவில்  
24-03-96

பருத்தித்துறை  
31-03-96



## ‘முகத்தார்’ எஸ். ஜேசுரட்ணம் அவர்களுடன் ஓர் சந்திப்பு!

இலங்கை வானொலியில் ஐந்தாண்டுகள் தொடராக இடம்பெற்ற முகத்தார்வீடு நாடகத்தில் பங்கேற்று ரசிகர்களைக் கவர்ந்த தன்மூலம் ‘முகத்தார்’ என்ற அடைமொழியும் இவரது பெயரோடு இணைந்துகொண்டது. அறுபத்தைந்து வயதினை அண்மிக்கும் முகத்தார் அவர்கள் தனது வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியினை கலையுலகுடனேயே கழித்துவருபவர். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட ‘கோமாளிகள்’ ‘எமாளிகள்’ ‘வாடைக்காற்று’ போன்ற திரைப்படங்களிலும் பாரிஸில் தயாரிக்கப்பட்ட ‘சத்திய கீதை’ ‘முகத்தார் வீடு’ ‘இன்னுமொரு பெண்’ ‘ராஜாவின ராகங்கள்’ ‘புயல்’ ‘முகம்’ போன்ற திரைப்படங்களிலும் நடித்திருக்கும் இவர் நாடகத்துறைக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர். மேடை நாடகங்கள், வானொலி நாடகங்கள் பலவற்றில் நடித்துள்ளதோடு பல நாடகங்களை எழுதி இயக்கியும் உள்ளார். அரச ஊழியராக பணியாற்றிய ‘முகத்தார்’ அவர்கள் சமூகப்பணிகள் பலவற்றிலும் அக்கறைறோடு பங்கேற்று வந்தவர். தற்போது, பாரிஸில் இயங்கும் இளவாலை புனித ஹென்றிரசர் கல்லூரி பழையமாணவர் சங்கத்தின் தலைவராக பணிபுரிகிறார். எப்போதும் கலகலப்பாகவும், இன்சொல்பெசுவராகவும் விளங்கும் முகத்தார் அவர்களுக்கு ஐந்து குழந்தைகள். திரு. ஜேசுரட்ணம் அவர்களை கலைமுகத்திற்காகச் சந்தித்துக்கொண்டபோது....



◇ நீங்கள், ஓர் அரசஊழியனாக, சமூக சேவையாளனாக, கலைஞனாக பணியாற்றியிருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்குப் பிடித்தமான துறை எது?

◆ அரச ஊழியனாக, அதுவும் நெடுங்காலம் எமது அரசாங்கசேவையில் நின்றுபிடிக்கவேண்டுமானால் நடிக்கத்தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்பது எனது 33வருட அனுபவம். சமூகசேவை என்று பார்க்கும்போதும், மக்களை நேசிக்கும் இயல்பு, அவர்களது உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் பண்பு, வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய ஆற்றலுக்கும் நடிப்பு அவசியம். இப்படிப் பார்க்கும்போது எல்லாவற்றிற்குமே கலைத்துறை அடிப்படை. எனவே எத்துறை எனக்குப் பிடித்தமான துறை என்பதும் வெளிப்படை!!

◇ கலைத்துறையில், நடிகன், நாடக எழுத்தாளன், இயக்குனர் எனப் பலதுறைகளில் கால்பதித்திருக்கிறீர்கள். இதில் சுலபமானது அல்லது உங்களுக்கு நெருக்கமானது எது?

◆ அனுபவரீதியாக, நடிப்பு அதி சிரமமற்றது என்பது எனது கணிப்பு. கருவைச்சுற்றிவரும் கதையைத்தெளிவாக்கும் பாத்திரப்படைப்பு, வசனநடை, கதாசிரியரின் கையாழ்மை என்னும்போது சற்று சிரமம்தான். It is for the play-write to characterise his concepts; and for the actor-devil to enter by the left or the right, is the discretion of the director என்று ஒரு ஆங்கில இலக்கணமுண்டு. எனவே ஒரு படைப்பிற்கு, இயக்குனரே அதன் சுமைதாங்கி. கதாசிரியனே தன் படைப்பை இயக்கும்போது சுமை குறைகிறது.

◇ உங்களுக்கு நெருக்கமானது . . .

◆ பல்வேறுதரப்பட்ட மனித இயல்புகளை, செயற்கையான கதாபாத்திரமூலமாக இயற்கையாக நடித்துக்காட்டவேண்டியது நடிகனின் பொறுப்பு Versatility in multi-characterisation என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுவது போன்ற ஒரு தன்மை ஒரு கலைஞனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டால் நடிப்பு அவன் ஆளுகைக்குள் வந்துவிடுகிறது. வானொலி, மேடை, திரைப்படம் இம்மூன்றிலும் வயதுமூத்த, வயதான, வயது முதிர்ந்த பாத்திரங்களே என்னை எப்போதும் தேடி வந்திருக்கின்றன. அந்த நடிப்பு இயல்பானதும், இலகுவானதுமானதினால், நடிப்பதில்தான் நாட்டம் அதிகமானது.

◇ வானொலி நாடகம் - மேடைநாடகம், இரண்டுநாடகவடிவங்களிலும் பங்கேற்றிருக்கிறீர்கள். இவையிரண்டுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகளைக் கூறமுடியுமா?

◆ இரண்டும் வெவ்வேறு வெகுஜனத்தொடர்புச்சாதனங்கள். வானொலியைப்பொறுத்த மட்டில் உணர்வுகள் காற்றோடு கலந்துவந்து காதுகளோடு வெகுவிசைவில் கைகுலுக்கிக்கொள்கின்றன. கேட்பவரின் செவிப்புலனும், நடிகனின் குரல்வளமும் முக்கியமானதாக அமைகின்றன. அரங்கத்தைப்பொறுத்தமட்டில், தோற்றம், பாத்திரப்பொருத்தம், முகபாவனை-அங்க அபிநயங்கள், ஒலி, ஒளி, ஒப்பனை அத்தனையும் அத்தியாவசியமாகின்றது. ஒரு பதினைந்து நிமிட வானொலிநாடகம் உணர்த்துவதை அரங்கத்திற்கு 45நிமிடங்கள் தேவைப்படுகின்றன. வானொலிநடிகன் ஒருவிதத்தில் அதிஷ்டசாலி. வசனங்கள் மனனம் பண்ணவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் மேடை நடிகனுக்கு அப்படியில்லை. மனனம் செய்யவேண்டிய கட்டாயம், அத்தோடு இருமருங்கிலும் பிரதி ஒப்பிடுவோர் தயவும் நிச்சயம் தேவையாகின்றது.

◇ உங்களது நாடகங்கள் பொதுவாக நகைச்சுவை நாடகங்களாகவே அமைந்திருப்பதற்குக்காரணம் என்ன?

◆ மனிதனிடமுள்ள அத்தனைகுணங்களும் உலகில் உள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளுக்கும் உண்டு. மனிதவர்க்கத்திற்குத்தெரிந்த இரண்டுவிஷயங்கள் மட்டுமே மற்றவர்களுக்கத்தெரிவதில்லை. ஒன்று பேசுவது மற்றொன்று சிரிப்பது. நகைச்சுவை உணர்வு மனிதனுக்கு இறைவன்கொடுத்த தனிவரம். சிரிக்கும்முகம் அழகாக இருக்கின்றது நங்கையர் அணியும் நகைகளைப்போல. அந்தச்சிரிப்பு அலங்காரமும் ஒரு நகைதான். அதனால்தான் அந்த 'சுவை'க்கு நகைச்சுவை என்று பெயர். இது மறைந்த கவியரசு கண்ணதாசனின் உவமான உவமையங்கள்.

◇ நகைச்சுவை நாடகங்களைப்பொறுத்தவரைக்கும் எழுதுவதும் நடிப்பதும் இயக்குவதும் சுலபமானது என்ற கருத்துப்பற்றி.....

◆ உண்மையும் அதுதான். 'சானா' ஐயா காலத்தில் 'நாடகத்தமிழ்' என்ற ஒரு பிறம்பான வட்டத்தினுள் வானொலி நாடகங்கள் -குறிப்பாக மத்தாப்புக்கூட- அமைந்திருந்தன. நண்பர் 'வாத்தியார்' வாசகர் காலத்தில் பேச்சு வழக்கத்திலுள்ள கிராமியத்தமிழிலே சமூகநாடகங்கள் மட்டுமன்றி நகைச்சுவை நாடகங்களும் -குறிப்பாக கதம்பம்- வளர்ச்சியடைந்தன என்றே கூறவேண்டும். மக்களது பேச்சுவழக்கு மொழியிலே கருத்துக்களை நாடுக்காக, மக்களை இலகுவில் சென்றடைய வைத்துவிட முடியும் என்பது அனுபவரீதியாக நான் கற்றுக்கொண்ட ஒரு உண்மை. என்னைப்பொறுத்துவரையில் நகைச்சுவை நாடகங்களை எழுதுவதும் நடிப்பதும் இயக்குவதும் வலு வலு சுலபமானதே! கையாலை மடியாலை அள்ளியும் போட்டுவிடலாம்!!

◇ பல்வேறு தொழில்நுட்பங்களின் உதவியோடு, இன்று சினிமா வீடியோ எனக் கச்சிதமான வெகுஜனத்தொடர்பு சாதனங்கள் வளர்ந்துவிட்டநிலையிலும் நாடகக்கலையால் எப்படி இன்னும் உயிர்வாழமுடிகின்றது?

- ◆ உயிர்வாழ்வது என்பதைவிட உயிர்வாழ்த்துடிக்கின்றது என்றால் தப்பில்லை என நினைக்கிறேன்.
- ◇ கலைவாழ்க்கை என்னும்போது உங்களது பணி தாய்நாட்டோடு நின்றுவிடாது இங்கும் தொடர்கிறது. இரண்டு தளங்களுக்குமிடையே ஏதாவது வேறுபாடுகளை உணர்கிறீர்களா?
- ◆ அங்கு, கலைக்கும், கலைஞர்களுக்கும் (குறிப்பாக மேடை, வானொலி) வடக்கு, கிழக்கு, கொழும்பு உட்பட வலுகச்சிதமான வரவேற்பு 1985 வரை இருந்துவந்துள்ளது. வாராவாரம் எங்காவது ஓர் இடத்திலாவது நாடகங்கள் அரங்கேறிக்கொண்டுதான் இருந்தது. Rotteries, Lions, YMCA, போன்ற நிறுவனங்களின் சமூகப்பணிமனைகள் நிதி, கட்டட நிதி, திருவிழாக்கள், சும்பாபிஷேகங்கள், சிலவேளைகளில் திருமணச் சடங்குகளிலும் கூட நாடகங்கள் முன்னிலை வகுத்து வந்துள்ளன. கலைஞர்களிடம் Autograph வேண்டுமளவிற்கு ரசிகர்களின் ஆர்வம் மேலோங்கியிருந்ததையும் மறந்துவிடமுடியாது. இங்கு, அதாவது புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் நாடகங்கள், குறுந்திரைப்படங்கள் கச்சிதமான வளர்ச்சியினையும், அமோக ஆதரவினையும் பெற்று வருகின்றன. இங்கு பாரிஸில் முன்னணிக்கலைஞர்கள், இளங்கலைஞர்கள், வளாந்துவரும் கலைஞர்கள் எனப்பல்வேறுதரப்பினருடனும் கலந்துகொள்ளும்போது ஒரு மனநிறைவு ஏற்படுகின்றது. ஏன்! அந்தநாள் ஞாபகம் மீண்டும் வந்துவிடுகின்றதே!

- ◇ சற்று சங்கடமான கேள்விதான். இருந்தாலும்.....  
மேற்குநாடுகளில் எம்மவரால் எடுக்கப்படும் திரைப்படங்கள், மேடைநிகழ்ச்சிகள் உங்களுக்குத் திருப்தியைத் தருகின்றனவா?
- ◆ சங்கடம் மட்டுமல்ல, படு சிக்கலான கேள்வியும் தான். பூரண திருப்தியைத்தருகின்றதோ என்னவோ முயற்சிகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. தமிழினம் அதுவும் ஈழத்தமிழினம் ஒரு தனிஇனம் என்பது இவைமூலம் அடையாளம் காட்டப்படுகின்றது.

- ◇ ஈழத்துக்கலைஞர்களுள் உங்கள்மீது பாதிப்பைஏற்படுத்திய கலைஞர்கள் என்று யாராவது...
- ◆ கனி விழுந்தாலும் கல்லெறிவிழுந்தாலும் தாங்கிக்கொள்ளும் தலையுள்ளவன் கலைஞனேதான். ஏனெனில் கலைஞன் வாழ்க்கை விசித்திரமானது. சுவாரஸ்யங்களும், சோதனைகளும் வேதனைகளும் கலந்து விசித்திரமாக பரிமளிக்கும். 'மோகனமும்' பாடுவான். 'முகாரியும்' பாடுவான். இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலை ஏற்படும்போது சில சுருதிகளை 'சுறாணா'விலும் மீட்டுவிடுவான். இறந்தும் மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம்பெற்றிருப்பவன் கலைஞனே! அந்தரீதியில், தமிழகத்தில் தஞ்சைமேடைத்திருந்தவேளையில் அகாலமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்ட என் ஆருயிர் நண்பனும் பாடலாசிரியனுமான அமரகவி ஈழத்து இரத்தினம் அவர்கள்...

- ◇ அன்னாரைப் பற்றிச்சுருக்கமாக கலைமுகம் வாசகர்களுக்கு கூறுவீர்களா?
- ◆ இயற்பெயர் சண்முகம் கீத பொன்கலன். மட்டக்களப்பைப்பிறப்பிடமாகக்கொண்டவர். 1958 ல் திரைத்துறையில் புகுந்து தனது இருபதாவது வயதில் 'எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்' என்ற திரைப்படத்திற்குப் பாடல் எழுதியதன்மூலம் தன்னை இனங்காட்டிக்கொண்டவர். 'அமுதவல்லி' தங்கப்பதுமை' கல்யாணிக்கு கல்யாணம்' என்ற படங்களின் உதவி இயக்குனராகவும் பணியாற்றினார். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் 30 படங்களுக்குமேல் பாடல்கள் எழுதியிருக்கிறார். சிறந்த பேச்சாளர். 1983 இலங்கைக் கலவரத்தைத்தொடர்ந்து மனைவி, குழந்தைகளுடன் தமிழகத்துக்கு அகதியாக வந்த நண்பர், அங்கு ஈழ எதிர்ப்பு மறுவாழ்வுக்கழகத்தில் தன்னை முழுநேரத்தொண்டராக இணைத்துக்கொண்டு, காலப்போக்கில் கழகத்தின் கலைப்பிரிவின் தலைவராகவும், ஆஸ்தானபுலவராகவும் பணியாற்றியவர். 1990-1994 வரையில் ஏராளமான இசைப்பாடல்கள், ஈழஅகதிகளின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களை யாத்தவர். 1994ல் தமிழகத்தில் பேரூந்து விபத்தொன்றில் சிக்கி அகாலமரணத்தை தழுவிக்கொண்டார். இவரது வாடைக்காற்று வீசுகின்ற காலத்திலே நல்ல வாழ்க்கையுண்டு எங்களுக்கும் ஓடத்திலே... என்ற பாடல் இன்னும் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

- ◇ இலங்கையில் இனவாதம் ஒருகாரணமாயிருப்பினும், இதனையும் மீறி ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்துறை நாடகத்துறை பேசப்படும் அளவிற்கு சினிமாத்துறை பேசப்படாது போனதற்கு காரணம் என்னவாக இருக்கமுடியும்?



◆ முதலீடு, தொழில் நுட்பம் முக்கிய பங்கு வகிக்க, சமூகக் கட்டுப்பாடுகளும் கலைஞர்கள் தட்டுப்பாடும் சிலகாரணங்கள் என்பது எனது கருத்து.

◇ ஒரு வித்தியாசமானகேள்வி....

◆ பரவாமில்லை. பீடிகையை அதிகமாக்காமல் கேளுங்கள்!

◇ 'முகத்தார்' என்னும்போது எங்கள் மனக்கண்ணில்தோன்றுவது, முதலில் உங்கள் மீசைதான்.

உங்கள் மீசைக்கு ஏதாவது சுவாரசியமான காரணங்கள் உண்டா?

◆ இவ்வளவு தானா! எனது மீசைக்கு ஏறத்தாள 45வயதாகிறது. அதை பதினைந்து வருடஇடைவெளிகள் கொண்ட நான்கு கட்டங்களாகப்பிரித்துப்பார்க்கிறேன். 20-35 வரை குறும்புமீசை, 30-35 வரை மிடுக்குமீசை, 50-65 வரை ராஜமீசை, 65ற்கு மேல் நரைமீசை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. கலை

வாழ்க்கையைப்பொறுத்தமட்டில் பெரும்பாலும் வயதுமுதிர்ந்த பாத்திரங்களே தேடிவந்தமையால் 'ராஜமீசை' அதிககாலம் ஒட்டி உறவாடி வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இயல்பிலேயே நான் பயந்தசபாவம் உடையவன் என்பதனால் இந்த மீசை ஒரு தைரியத்தையும் தந்துதவியது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் நான் காவல்துறையைச்சேர்ந்தவன் என்று பலர் சந்தேகப்பட்ட நகைச்சுவைச்சம்பவங்களும், இரண்டுதடைவைகள், நான் இலங்கை குற்றத்தடுப்புப்பிரிவை சார்ந்தவன் என்றசந்தேகத்தில் கத்திக்குத்து, அடிதடி வாங்கவேண்டிவந்த பயங்கரச்சம்பவங்களும் கூட ஏற்பட்டதுண்டு.

இருப்பினும் என்னோடு ஒட்டி உறவாடி வந்த மீசையை, அண்மையில் நான் பாரிஸ்மருத்துவமனையில் ஒன்றரை மாதங்களுக்குமேலாக சுயநினைவிழந்திருந்தவேளையில் சத்திரசிகிச்சைக்காக வழித்துவிட்டார்கள். நினைவு திரும்பியபோது, . 1. எனது நெஞ்சே வெடித்துவிடும் போலிருந்தது. அப்போதே எனது உயிர் பிரிந்திருக்கவேண்டும். தவறிவிட்டேன்.

◇ எல்லாக்கலைஞர்களுக்கும் இருப்பது போலவே உங்களுக்கும் கலைவாழ்வில் மறக்கமுடியாத அனுபவம்...

◆ நிறைய உண்டு. அவற்றில் ஒன்று.

என்றும் மறக்கமுடியாத அனுபவம் அது. நாடகங்கள் நாடாத்தி நாலாம்மாடிவரை சென்று வந்த அபூர்வ அனுபவமும் அதுவே! நான் இலங்கை வானொலி நடிகர் சங்கச்செயலாளராக இருந்த காலம் அது. (1975-1980). வெள்ளவத்தை ராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் எமது கலைவிழா ஒன்று இடம்பெறுகிறது. மேடையேறிய ஐந்து நாடகங்களில் 'இருட்டினில் குருட்டாட்டம்' என்பதும் ஒன்று. அன்று ஆட்சியில் இடதுசாரிகளும் சுதந்திரக்கட்சியும் இணைந்த கூட்டுஅரசாங்கம். அந்த நாடகத்தில் ஒரு வசனம் 'மனிதனில் ஒருவது பச்சை இரத்தம் என்பார்கள். அது தவறு! மனிதனில் ஒருவது சிவப்பு இரத்தமே! ஆனால் அது நீலம் பாரித்துவிட்டதென்றால் மனிதன் இறந்த விட்டான் என்பதுவே அர்த்தம்!' இதற்கு அரசியல் அர்த்தம் கற்பிக்கப்படுவதோடு ஒரு விளக்கத்தையும் கொடுத்துவிடுகின்றனர் எமது சங்கத்திலில்லாத உடன்பிறப்புக்கள். பச்சை, சிவப்பு, நீலம் இந்த வர்ணங்களின் அரசியல் சார்பையும் அதில் பச்சை நிராகரிக்கப்பட வேண்டியதென்றும், சிவப்பு நீலத்துடன் இணைந்து விட்டதனால் அது தன்னையும் அழித்துக்கொண்டு நீலத்தையும் கொன்று விட்டது என்பதே பொருள் என்றும் விமர்சித்தனர். 'அப்படியாயின் உயிர்பெற வழிவகுக்கும் வர்ணம் எது?' . . . விசாரணை முடுக்கிவிடப்படுகின்றது. தலைவரும் தணிக்கைப்பொறுப்பெற்றவரும் பொருளாளர் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் செய்வதறியாது எந்தலையிலேயே போட்டுவிடுகின்றனர். செயலாளர், கலைவிழாவின் பொறுப்பாளர் என்ற வகையில் நான்குமுறை நாலாம்மாடி ஏறிஇறங்கவேண்டிய நிலை. இங்கேதான் நடிப்பும், படிப்பும், அனுபவமும் கைகொடுக்கின்றன. 'கூட்டுப்பொறுப்பு' என்ற சரத்துக்களை நான் முன்வைத்ததோடு நானே இயற்றிய சங்க யாப்பின் நகலையும், பொறுப்புக்களின் பிரிவுகளையும் தெளிவுபடுத்தியதோடு, நாடக வசனத்திற்கென்று ஒரு விளக்கத்தையும்



கையளித்தேன். "சமுதாய வாழ்க்கைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்த ஒருவன், நெறிதவறி சமூகத்தின் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்கும்வேளையில், விரக்தி முன்னிலை வகிக்க தற்கொலைதான் முடிவு என்ற நிலைக்கு வந்து விடுகிறான்." விளக்கங்களும் விவாதங்களும் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதிலும் நாடகத்திற்குத் தடை விதிக்கப்படுகிறது. எனது அரசகோப்பில் (Personel File) ஒரு பெரிய கரும்புள்ளி! தற்காலிக நிர்வாக சேவையிலும் நிலைக்கமுடியவில்லை. சிங்களமொழிச்சட்டத்தின்கீழ் எனக்கு நிரந்தர ஓய்வு! நீண்ட பெருமூச்சுடன் எனது கலைப்பயணம் தொடர்கிறது! அனுபவம் புதுமை!!

◇ முகத்தார் வீடு தொடர் நாடகம் விவசாயக்கும்பம் ஒன்றின் வாழ்வை மையமாகக்கொண்டது. இந்நாடகம் வெறும் நகைச்சுவை மட்டுமன்றி சில அறிவுபூர்வமான கருத்துக்களையும் மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமும் கொண்டதெனவே அறியமுடிகிறது. அந்தவகையில் இந்நாடகம் வெற்றியளித்திருக்கிறதா?

◆ நிச்சயமாக. பெரும்பாலான தொடர்நாடகங்கள் 12 வாரங்கள், 24 வாரங்கள் வரைதான் நிலைத்திருக்கின்றன. நண்பன் பஸ்கலைவேந்தன் சில்லையின் தணியாததாகம், எனது பருவக்காற்று இவையிரண்டும் இலங்கை வர்த்தகசேவையிலும், தேசிய சேவையிலும் 52வாரங்கள் தொடர்ச்சியாக ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் முகத்தார் வீடு ஏறத்தாழ 283 வாரங்கள்வரை எமது மண்ணை உழும் இலட்சேப இலட்ச விவசாய உடன்பிறப்புக்கள் வெள்ளிக்கிழமை மாலை வேளைகளில், ஏரையும் எருதுகளையும் ஆறவிட்டு, வர்ப்புகளில் வானொலிப்பெட்டிகளுடன் ஒய்வெடுத்திருக்கிறார்கள். முகத்தார் வீடு பரிவாரங்கள் அத்தனையும் விவசாயக்கும்பங்களின் அத்தனை உறுப்பினர்களையும் தமதாக்கிக்கொண்டார்கள் என்றுதான் கூறவேண்டும். வாரவாரம் கிடைக்கும் நெயர்கடிதங்களே முகத்தார் வீடு வெற்றிக்குப்போதுமான சான்றிதழ்கள்.

◇ பொதுவாக கலைஞர்களுக்கு கலைத்துறையில் ஏதாவது சாதிக்கவேண்டும் என்ற அசைக்கமுடியாத விருப்பு இருக்கும். அது போல உங்களுக்கும் ஏதாவது எண்ணம் . . .

◆ வயது அறுபத்தைந்து ஆனாலும் கலைத்துறையைப்பொறுத்தவரையில் இன்னும் நான் ஒரு மாணவனே! கலை ஒரு ஆழ்கடல். கரைநெரியும்போது பார்க்கலாம்.

◇ 'வாடைக்காற்று' பொன்னுக்கிழவன் பாத்திரம் போல் வேறொரு பாத்திரம் இன்றுவரை உங்களுக்கு அமையவில்லை என்று நினைக்கின்றேன். நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

◆ உண்மைதான். நண்பர் செங்கைஆழியானின் 'வாடைக்காற்று' திரைப்படமாக்கப்பட்டபோது பொன்னுக்கிழவர் பாத்திரத்தை நான் தாங்குவதற்கு என்னைத்தயாரித்துக்கொள்ள உதவியன, நண்பர்கள், அமரர் அகஸ்தியானின் 'அலைகளின் குமுறல்', அமரர் அங்கையன் கையாடலானின் 'கடல் காற்று' போன்றவை. அமரர். கே. எம். வாசகர், எஸ். பொ. இளம்பிறை றஹ்மான், இளங்கீரன் போன்றோரின் நாடகங்களும் கைகொடுத்துதவின என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பேசாமலே அந்த பத்தொன்பதுநாடகமும் வீசிய 'வாடைக்காற்று' மீண்டும் வீசமா என்ற அங்கலாய்ப்பு இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இருந்தாலும் சாடையான ஒரு 'கச்சான் காத்து' இங்கு பாரிஸிலும் வீசியது. நண்பர். எம். அரியநாயகத்தின் 'நாளைய அறுவடைகள்' முருகர் அம்மான் பாத்திரம் பொன்னுக்கிழவரை மீண்டும் நினைவூட்டியது!

◇ கலை உலகில் உங்கள் நுழைவு எப்படி அமைந்தது?

◆ என் பிறப்போடு கூடிப்பிறந்ததோ! இல்லை தாயின் தாலாட்டில் அரும்பியதோ! என்னவோ மாணவப்பருவத்திலிலேயே எனது கலை ஈடுபாடு துள்ளிவிடத்தொடங்கிவிட்டது. நான் படித்த பாடசாலை, கிராமியச்சூழல் காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

◇ சரி, கலைமுகம் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

◆ பதில் சொல்லச் சிறிது சங்கடமாக இருக்கிறது. 'நானே குற்றவாளி!' என்ற ஒரு ஆன்மீக நாடகம் தான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அருள்மிகு. மரியசேவியர் அடிகளாரைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவன். மண்ணுக்கு ஆன்மா மக்களே என்ற தத்துவத்திலும் ஆன்மீகமூடான கலைப்படைப்புக்களிலும் பல்வேறு மதமக்களையும் கவர்ந்தவர். அவர்களின் கலைமுகம் இற்றைவரை எனக்கு மேலோட்டமான அறிமுகமே.

மருத்துவமனைக்கும் எனக்கும் பலமாதங்கள் தொடர்பிருந்து வந்தமையால் ஒரு சங்கையான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கமுடியாமலுக்கு வருந்துகிறேன். நானே குற்றவாளி!

சந்திப்பு : புலனன்.

# சீலம்புகளை வீச எங்கள் மீது

தோழியே  
மென் கனவு  
சிறைக்குள்  
காத்திருப்பை  
துரத்தி விட்டு  
வா  
என்னோடு  
சமனாய் உன்  
விரல்களை நீட்டு

குளிர் கால  
துணிக்கைகளில்  
தாகம் தீர்க்கும்  
அக்கினிப் பாவையாய்  
நீயே  
உன்னை  
எண்ணுவதையும்

கயல் விழி  
மின்னல் இடை  
கொவ்வை இதழ்  
புளித்துப்போன  
வார்த்தைகளுக்குள்  
முழுகிப்போய்  
சேலை மடிப்புகளை  
எண்ணி  
தலையணைக்குள்  
கனவுக் கோலம்  
போடுவதையும்  
நிறுத்திக் கொள்.

நீ

மனுசி மட்டும் தான்  
போதைப் பொருள்  
அல்ல  
நீயாக  
உன் உடலை  
கனவுப் பூக்களால்  
நிரப்பி  
இன்பங்களின்  
நரம்புகள்  
என்னுடையவை  
என்று  
புலம்புவதை  
நான் வெறுக்கின்றேன்

பேயும்  
பித்தலும்  
கண்டு  
இறங்கும்  
நிர்வாண  
இராவணனாய்  
தலை குனிந்து  
பலவீனத்தை-எத்தனை  
காலம்  
பயன்படுத்துவாய்  
நீ  
பெண் தான்  
பேதை  
அல்ல

கல்லையும்  
புல்லையும்  
கணவனாய்க் கருதி

'மிச்சப் பால்'  
அருந்தலில்  
பெருமையடைந்து  
'மாதவம்'  
பெற்றுவிடலாய்  
முடி சூட்டி விடாதே.

தோழி  
எனது  
விலா எலும்பில்  
நீ படைக்கப்பட்டாலும்  
உன்  
உடல்  
எனக்கு மட்டும்  
சொந்தமில்லை  
நம் இருவருக்கும்  
தான்.

கற்பு நிலைப்  
பரிசோதனையில்  
நான்  
நடக்கும் போது  
என்  
கால்கள் மட்டுமல்ல  
என்  
உடலும் கூட  
வெந்தணலில்  
ஆவியாகும்.  
ஏனெனில்  
'கற்பு வழுவாமை'  
உனக்கும்  
எனக்கும் தான்

பாய்வதும்  
புதுங்குவதும்  
துப்பாக்கி நீட்டல்கள்  
மட்டும்  
உனது  
'களை உடைத்தல்'  
ஆகாது.  
உன்னை  
உடைத்துக்கொள்  
சிலம்புகளை  
மரபுகள் மீதும்  
போலிச் சமூகம் மீதும்  
ஆணாதிக்கம் மீதும்  
இறுதியில்  
உன் மீதும்  
கொடுமாய் வீச  
தோழியே  
நீயும் நானும்  
இறக்கும் வரை  
எலும்பும் தசையும்  
கொண்ட  
மனிதப் பிண்டங்களே  
இதில்  
நீ மட்டும்  
எவ்வாறு  
'தேவதை'  
ஆகலாம்.

~ஜி. கெனத்~

**இது முகத்திற்கு**

நிர்வாணத்தின்  
 பின்பும்  
 எங்களின்  
 உடைகள்  
 உரிக்கப்படுகின்றன  
 மிகக் கொடுமாய்  
 எங்கள்  
 சிறகுகளை  
 அவர்கள்  
 ஓடிக்கும்  
 பொழுதுகளிளெல்லாம்  
 நாங்கள்  
 திணறித் திணறிச்  
 செத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்  
 இரவுகளின்  
 இனிமை  
 எம்மிடமிருந்து  
 பறிக்கப்பட்டு  
 பல நாட்கள்  
 இருப்பிழந்து  
 இன்னும்  
 வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்  
 அவர்களால்  
 சாகடிக்கப்பட்ட பின்பும்  
 உரித்தல்கள்  
 ஓடித்தல்கள்  
 பறித்தல்கள்  
 செத்துப் போதல்கள்  
 இவைகளின் முடிவில்  
 எங்கள்  
 சூடான மூச்சுக்களின்  
 வெம்மைகள்  
 வியாபித்து விரியும்  
 அப்போது  
 அவர்கள். . . . ?  
 ~எம். சரம் ~

# நாளைய வயிற்றுக்காய்

துரு ஏறிய  
 சைக்கிள் வண்டி - இரும்பு  
 விலைக்கு  
 தன்னை ஆட்படுத்த  
 இடையே,  
 கறள் எழுப்பும்  
 சத்தங்களுடன்  
 அது,  
 செல்லும்  
 எலும்புக்  
 கூடொன்றை  
 தன் மேல் ஏற்றி  
 வாழ்வில்  
 ஒரு நாளினை மேலும்  
 கூட்ட - அது  
 உதவும் அதற்கு  
 தள்ளி,  
 பல மைல்  
 தொலைவில்  
 கள்ளி விறகு  
 தேடும்  
 வெற்றுடல்  
 அள்ளி அதை  
 ஆவலாக  
 சேர்க்கும் - நாளைய  
 வயிற்றுக்காய்,  
 காற்று  
 அதுவும் எதிராக  
 அத்துடன் பேசும்  
 பள்ளங்களுடு  
 தெரியும் - கறுப்பு  
 தெரு - தள்ளாட வைக்கும்  
 இரு மருங்கும்  
 அதை ஆட்டம் காட்டும்  
 முனசல்கள் - முணு  
 முணுப்புகள்  
 பல - செவிகளில்  
 சதை போர்த்த  
 கூடுகளால்  
 முழுதும்  
 மறையும்  
 நெற்றி வியர்வையும்  
 உறையும் - நாளைய  
 வயிற்றினை  
 அது,  
 எண்ணும் வரை.



~எம். சரம்.~

**சினிமாவுக்கு 100 வயது,  
ஆச்சி நடிக்கக்கு 99 வயது.**



ஏழாவது கலையான சினிமாவுக்கு நூறு வயது பூர்த்தியாகிவிட்டது (1895-1995). பிரெஞ்சுப்படமே முதல் திரைப்படம், பிரெஞ்சுக்காரர்களே திரைப்படக் கண்டு பிடிப்பாளர்கள்: முதல் திரைப்படம்-L'arroseur arrose, Louis, August சகோதரர்களே திரைப்படத்துக்கு முன்னோடிகள் அல்லது கண்டுபிடிப்பாளர்கள்.

பிரெஞ்சு நாடக, திரைப்பட நடிகை Denise Grey க்கு வயது 99. Edouardine Verthuy எனும் இயற்பெயருடைய Denise தனது இருபதாவது வயதில் பிரெஞ்சு நாடக சபாவில் நுழைந்தார். நாடக நடிகையாகவும், திரைப்பட நடிகையாகவும் விளங்கிய இவர் சுமார் 100 படங்களில் நடித்தவர். இருபது வயதில் நடிக்கத் தொடங்கியவர் தனது 91 வயது வரை நடித்து வந்தார். இவரை பிரெஞ்சு கலை உலகத்தினர் செல்லமாக 'ஆச்சி' என அழைத்தனர். இவர் கொள்ளுப்பாட்டியாக நடித்த "La Boum" எனும் திரைப்படம் இவருக்கு நல்ல பெயர் வாங்கித்தந்த படங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பாட்டி தனது 99 வயதில், இந்த ஆண்டு ஜனவரியில் பாரிசில் இயற்கை எய்தினார்.  
Denise Grey (1896-1996)

### **குளோவிஸின் ஞானஸ்நானமும் ஐரோப்பாவில் கிறிஸ்தவமும்.**

Clovis தனது 15 வயதில்- 451ல் அரசர் ஆனவர். இவர் பலபோர்களில் ஈடுபட்டு, வெற்றி அடைந்ததால் பெருமன்னர் ஆனார். இம்மன்னர் 496ல் பெற்ற-தொல்பியாக் போர் வெற்றி (La Victoire de Tolbiac) இவர் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இப்போர் வெற்றி இவரை பிறப்பால் வந்த பகானிஸம் அல்லது பபென் மதத்தை விட்டு கிறிஸ்தவத்துக்கு மாற வழிவகுத்தது. குளோவிஸின் ஞானஸ்நானம் யேசு பாலன் பிறந்த தினமன்று 25-12-496ல் (498?) றெமி ஆயரால் Reimsy; நாத்தி வைக்கப்பட்டது.

இவர் பிராங்க் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். பிராங்க் இராச்சியம் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டதால் பிரான்சில் இம்மதம் தீவிரமாகப் பரவியது. ஐரோப்பாவில் கிறிஸ்தவம் நிலைப்பதற்கு குளோவிஸ் ஞானஸ்நானம் வித்திட்டது. இவரின் வழிவந்தோர் இந்நாட்டை இரண்டரை நூற்றாண்டுகள் ஆண்டனர். இவருக்கு ஞானஸ்நானம் நடந்து, இன்று 1500 ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகின்றன. இதனால் இவர் முதலாவது முழுக்கிறிஸ்தவ மன்னராகவும், பிரான்சின் தந்தையாகவும் விளங்குகிறார். இதன் விளைவாக திருச்சபையின் மூத்த புதல்வியாக பிரான்ஸ் விளங்குகிறது.



நன்றி : பிரான்ஸ் நாடும் பிரெஞ்சுப் பண்பாடும் (அச்சில்)  
ஆசிரியர்: ச. சச்சிதானந்தம்

## பிரெஞ்சு அரசியல் குழலும் இலங்கைத் தமிழரும்

-கி. பி. அரவிந்தன்.

பிரான்ஸ் நாட்டைப்பற்றி, ஆறுமாதங்கள் முன்னர்தான் தெரிவான அதன் புதிய அதிபர் ஜாக் கிராக் -Jacques Chirac அவர்களின் வார்த்தைகளில் கூறுவ தானால்,

"உலகின் வளர்ச்சியிக்க பொருளாதாரத்தை, வர்த்தகத்தைக் கொண்ட ஆற்றல்மிக்க நாடுகளின் வரிசையில் நான் காவதாகவும்,

ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் பாதுகாப்புச் சபையில் உள்ள ஐந்து நிரந்தர உறுப்பு நாடுகளில் ஒன்றாகவும், அணுவாற்றல் வல்லமை கொண்ட நாடாகவும்,

ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் அமைதிப்படைத் தொகுதிக்கு படை யாட்களை வழங்கும் பிரதான நாடாகவும் விளங்குவதுடன்,

மனிதாபிமானத்தையும் சர்வ தேசியத்தையும் ஒருங்கே கைக்கொள்ளும் பழைமையான மரபையும்,

அதனுடன் இணைந்ததான மனித உரிமைகளையும், ஐனநாயகத்தையும் பேணும் நாடாகவும் உள்ளது, பிரான்ஸ்' எனலாம்.

பிரான்ஸ் பற்றி அவர் கூறாத வேறு சிறப்புகளும் முக்கியத்துவங்களும் இருக்கக்கூடும். இருக்கின்றதென்றே கூறுகின்றது ஐ. நா. நிறுவனத்தின் அதிகாரக் காண உயர் ஆணையகம் (UNCHCR) வெளியிடும் REFUGEES எனும் இதழ். ஐரோப்பாவில் உள்ள மற்றெல்லா நாடுகளை விடவும் மிக அதிக அளவில் அதிகாரிகளுக்குத் தஞ்சம்

அளித்த நாடு பிரான்ஸ் என கூறுவதுடன், ஐரோப் பாவின் ஏனைய நாடுகள் தம்மிடம் வந்த அதிகக் கோரிக்கை விண்ணப்பதாரிகளில் பத்து சதவீதத்தை மட்டும் சராசரியாக ஏற்றுக்கொள்ள, பிரான்ஸ் இருபத்தைந்து சதவீத விண்ணப்பதாரிகளை ஏற்றுக் கொண்டது எனவும் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

பிரான்ஸ் வரலாற்று ரீதியாகவே வெளிநாட்டார்க்கு தஞ்சம் அளித்து வரும் நாடு. ஸ்பெயின், போலந்து, போர்த்துகல், இத்தாலி போன்ற நாட்டார் இவ்வண்ணம் பிரான்ஸில் கலப்புற்று வாழ்கின்றனர். அவர்களின் நிறம், மதம், பழக்கம் என்பவற்றில் ஒத்த சில தன்மைகள் காணப்படுவதால் முகச்சுழிப்பும், வெறுப்பும் முக்கியம் பெறவில்லை. கல்விமான்களும் கலைஞர்களும் பல பகுதிகளிலும் இருந்து இங்கு வந்து தஞ்சமடைவதும், வதிவதும் வழக்கமாகும். மார்க்சிய தத்துவம் வகுத்த கார்ல் மார்க்ஸ் அவர்களும், ரஷ்யாவில் சோசலிச குடியரசொன்றை நிறுவிய லெனின் அவர்களும் இங்கு தஞ்சமடைந்திருக்கின்றார்கள். ரஷ்யப் புரட்சியின் பின்னால் 1920ஆம் ஆண்டுகளில் ஆர்மேனியாவில் இருந்து ஓடிவந்த பெரும்பாலானோரும் பிரான்ஸில் தஞ்சம் அடைந்துள்ளார்கள். வியட்நாம், கம் போடியா, லாவோஸ் பகுதிகளைச் சேர்ந்த ஒரு மில்லியன் சீன மக்கள் இங்கு வசிக்கின்றனர். இப்படிப் பல தேசியத்தார் இங்கு வந்துள்ளனர்.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது ஏற்பட்ட அழிவுகளில் இருந்து புனர் நிர்மாணம் கொள்வதற்கு, பிரான்ஸ் உள்ளிட்ட சில ஐரோப்பிய அரசுகள் வெளி நாட்டாரை வலிந்து அழைத்துமிருக்கின்றன. அத்துடன், ஆசிய, ஆபிரிக்க, தென் அமெரிக்க கண்டங்களில் பிரான்ஸினால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட தேசங்களில் இருந்தும் பலர் இங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் எழுந்து காலனித்துவம் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதாய் கருதும் இந்நாளிலும், மடனிக்கூடலோப், நியூகலிடோனியா, தாகித்தி போன்ற தொலை தூர தேசங்கள் பிரான்ஸின் ஆட்சி அலகுகளாய் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இப்படித்தான் பகபிக் பகுதியில் உள்ள 'மொறறுவா' வில் அணு வெடிப்பு சோதனையும், தென் அமெரிக்காவில் உள்ள பிரெஞ் கயானாவில் விண்வெளி ஆய்வு நிலையமும் ஏவுகணைப் பரிசோதனைகளும் பிரெஞ்சால் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. பிரான்ஸின் பகுதியாக இருந்த பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த 40,000 தமிழ் பேசுவோர் பிரெஞ் குடிமக்களாக இங்கு வாழ்கின்றனர்.

ஐரோப்பாவில் இலங்கைத் தமிழர் அதிக அளவில் அகதிகளாக ஏற்கப்பட்டிருப்பதும் பிரான்ஸில்தான். அகதியாக ஏற்கப் பட்டோரும், ஏனைய வதிவிட உரிமை பெற்றோருமாக நற்பதினாயிரம் பேர் வரையில் இங்கு வதிவதாக, உத்தியோகப் பற்றற்ற தரவுகள் கூறுகின்றன. ஐரோப்பாவினுள் அகதிகள் நுழைவைக்காட்டும் புள்ளிவிவர வரைபடம் போலவே, இலங்கைத் தமிழரின் ஐரோப்பிய



நுழைவும் அல்லது பிரான்ஸினுள் நுழைவும் அமைந் துள்ளது. எழுபதுகளில் 30,000 பேர் என ஐரோப்பாவின் கவனத்திற்கு உள்ளாகும் அகதிகள் நுழைவு, எண்பதுகளில் வேகம் பெற்று, 1987இல் 180,000 பேர் தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் எகிறிச் சென்று, 1992இல் 690,000 பேர் ஆனது. தலையில் கைவைத்துக் கொண்ட ஐரோப்பிய அரசுகளின் ஒருமித்த கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைக ளினால், உதாரணத்திற்கு SCHENGEN AGREEMENT உடன் படிக்கைகளின் பின்னால், தொகை அளவு குறைந்து செல்லத் தொடங்குகின்றது - 1994இல் 328,000 பேர் ஆகக் குறைந்தது.

பிரான்ஸ் நாட்டிற்கான அகதிகள் நுழைவும் இவ்வகை மிலேயே 1989இல் 61,000 பேராக இருந்த தொகை 1992இல் 28,000 பேராகக் குறைந்துள்ளதை புள்ளி விபரங்கள் கட்டிக்காட்டுகின்றன. இதற்கு பிரான்ஸ் காவல் துறைகள் கட்டிக்காண்ப்பும், ஆட்சியாளரின் கரும் போக்கும் காரணமாகும். வெளிநாட்டார், அல்லது அகதிகள் வதிவதற்கு ஏதுவானவற்றை மாற்றும் சட்டத்திருத்தங்கள் பல தற்போதைய ஆட்சியாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வந்தேறு குடிகளான பெற்றோருக்கு இம்மண்ணில் குழந்தை பிறந்தால் கலபமாக கிடைத்த குடி உரிமைகள் தற்போது நீக்கப்பட்டுவிட்டன. அகதியாவோரின் 'பைபின்' எனக் கொள்ளப்படும் அகதிகளுக்கான உரிமைகளை சட்டவரையறை செய்த 1951ஆம் ஆண்டு ஜெனிவா உடன்படிக்கையானது நாளுக்கு நாள் நெருக்கடிக்குள்ளாகும் வகையில் ஐரோப்பிய அரசுகளின் நடவடிக்கைகள் இறுகுவதையும், ஐ. நா. நிறுவனத்தின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையகம் (UNHCR) இதனால் கவலை கொள்வதையும் REFUGEEES இதழ் (இலக்கம் 101) பதிவு செய்துள்ளது.

தற்போதைய பிரெஞ் அதிபர் மூக் கிராக். அவர்களை தற்கால அரசியல் வார்த்தைகளின்படி வலதுசாரியெனக் கொள்ளலாம். இவர் அதிபர் பதவிக்கான போட்டியின்போது 'ஒழுங்காக இருக்கும் வெளிநாட்டார் பிரான்ஸில் வாழலாம், இல்லாதோர் திரும்பிப் போக வேண்டும்' எனப் பிரச்சாரம் செய்திருந்தார். அத்துடன் இவர் அதிபர் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்னர் பாரிஸ் நகர மேயராக நீண்டகாலமாக இருந்த வேளையில் வெளிநாட்டாரை பாதிக்கும் பாகுபாடான செயல்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயன்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1985ஆம் ஆண்டு மேயராக இருந்தபோது ஒரு குடும்பத்தின் மூன்றாவது பிள்ளைக்கு 'கல்வி உதவிப்பணம்' பிரான்ஸ் நாட்டவர்க்கு மட்டுமே வழங்கப்படும் என அறிவித்தார். இதனை அரசு நிர்வாக நீதிச் சபையும், அரசியல் சட்ட ஆலோசனை சபையும் நிராகரித்திருந்தன. இதனைக் கண்டித்து அன்றைய மேயரான திரு கிராக் அவர்கள் 'எமது நாட்டில் வழங்கப்படும் சமூக நல வசதிகள் வெளிநாட்டார் வருகையை தூண்டிவிடும்' என கருத்து வெளியிட்டார். ஆனால் அதிபர் தேர்தலின் போது தனது கொள்கை விருது வரக்கியமாக 'பிரான்ஸ் அனைவர்க்குமானது' என்பதை முன் வைத்து வெற்றி பெற்றார்.

இன்று இவர் பிரான்ஸின் அதிபராக இருப்பதுடன் இவரது வலதுசாரிக் கூட்டணிக் கட்சியே பாராளுமன்றத்தில் பெரும் பான்மை பலம் மிக்கதாயும் அமைச்சரவையையும் இருக்கின்றது. இந்த அமைச்சரவையில் 'வெளிநாட்டாரை பிரெஞ்சுடன் ஒன்றிச் செய்தல்' எனும் அமைச்சுக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் (M. ERIC RAOULT) வெளிநாட்டார் மீது காழ்ப்பு கொண்டவர். ஏனெனில் இவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக உள்ள பகுதியிலும், MONTFEMEIL மேயராக உள்ள நகரத்திலும் பாடசாலைகளில் வெளிநாட்டார் பிள்ளைகளை அனுமதிக்க மறுத்ததனால் நீதிமன்றத்தின் கண்டனத்திற்கு உள்ளானவர்.

இன்றைய வலதுசாரி அரசின் உள்நாட்டு அமைச்சரின் ஏற்பாட்டின்படி வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட AIRBUS - 320 எனும் வானூர்தியில் ஒரு கிழமைக்கு ஒரு தடவை விசா முடிந்த, அகதி விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டார் வெளியேற்றப்படுகின்றனர். 12.07.95இல் இருந்து இவ்வழமை நடைமுறையில் இருக்கின்றது. பிரான்ஸில் உள்ளோர் மட்டுமல்லாது ஏனைய ஐரோப்பிய நாட்டில் உள்ளோரும் ஒன்று கூட்டப்பட்டு இவ்விமானம் மூலம் அனுப்பப்படுகின்றனர். இலங்கைக்கு இச்சிறப்பு விமானம் சென்றதாக தகவல் இல்லை. ஆனால் செல்லாது எனக் கூறுவதற்கும் இல்லை.

ஏனெனில் அண்மைக் காலங்களில் பிரான்ஸில் அதிகமான இலங்கையரின் அகதி விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டு, 'வெளியேறும் உத்தரவு' வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் பிரான்ஸில் இடம்பெற்ற தொடர்ச்சியான குண்டு வெடிப்பு தாக்குதல்களினால் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைக்கு இராணுவம் அழைக்கப்பட்டது. 'சிறப்பு கண்காணிப்பு' VIGIPRATE என்ற பெயரில் 07.09.95இல் இருந்து 32,000 இராணுவத்தினர் பிரான்ஸ் முழுவதும் போது இடங்களில் வெளிநாட்டாரை சோதனையிட்டு வருகின்றனர். இது வரையில் இரண்டு மில்லியன் விசாக்கள் பரிசோதிக்கப் பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இச் சோதனைகளின் போது 10,000 வெளிநாட்டார் வெளியேற்றப்பட்டன என்று உள்நாட்டு அமைச்சர் தெரி வித்ததுடன், 1997க்குள் 20,000 பேருக்கு மேல் வெளியேற்றப் படுவர் எனவும் தெரிவித்துள்ளார். வெளியேற்றப்பட்டோர் யார்? ஏன் வெளியேற்றப்பட்டனர் என்பதற்கு விளக்கம் ஏதும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. ஆனால் விசா புதுப்பிக்க முடியாமல் இருந்த இலங்கைத் தமிழர் சிலர், வெளியே சென்ற இடத்து காணாமல்போய், கொடூரத்தில் இருந்து தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டதாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

1993ஆம் ஆண்டிலேயே பிரெஞ்சு மக்கள் வெளிநாட்டாரை அனுப்பும்படி கோரியிருக்கின்றனர். பிரான்ஸின் முக்கிய நாளிதழ்களில் ஒன்றான LE FIGARO 1993 ஏப்ரலில் வெளிநாட்டார் பற்றி கருத்து கணிப்பு எடுத்தபோது 79 வீதமானோர் நிரந்தர விசா இல்லாதாரை நாட்டாவிட்டு வெளியேற்றலாம் என்றும், 77 வீதமானோர் உள்நாட்டமைச்சர் வெளியேற்றும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்வாரென நம்புவதாகவும், 70 வீதமானோர் வெளிநாட்டார் தம் குடும்பத்தை அழைத்துக் கொள்ளும்

வசதி கொண்ட சட்ட வரையறைகளை இறுக்கும்படியும் கோரியிருந்தார்கள். 53 மில்லியன் மக்கள் தொகை கொண்ட பிரான்ஸில் நால்வருக்கு ஒருவர் வேலையற்றிருப்பதாகவும், அதன் தொகை அதிகரித்துச் செல்வதாகவும் கணிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. வளர்ந்து வரும் வேலையின்மையும், பொருளாதார ஏழ்மையும், வேறு சமூக நெருக்கடிகளும் பிரெஞ்சு மக்களை வெளிநாட்டார்பால் வெறுப்பும், சினமும், முகச்சுழிப்பும் கொள்ளச் செய்துள்ளன. ஐரோப்பா கண்டமெங்கும் மூன்று நிமிடத்திற்கு ஒரு தாக்குதல் நடவடிக்கை வெளிநாட்டார் மீது நிகழ்த்தப்படுவதாக அறிக்கைகளில் கட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழர் மீது, இவ்வகைத் தாக்குதல் நிகழ்ந்தது என்பதற்கு சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் வேறு தேசியங்கள் மீது தாக்குதல்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இப்படியான தாக்குதல் ஒன்றில் வெளிநாட்டு இளைஞர் ஒருவர் பாரிஸ் நகரம் வளம் பெறும் செயின் நதியில் வீசப்பட்ட சம்பவம் இங்கு பலரறிந்ததாகும். இந்நிகழ்வை கண்டிக்கும் வகையில் அண்மையில் மரணித்த பிரெஞ்சு அதிபர் பிரான் கவாமித்ரோன் அவர்கள் அதிபர் பதவி துறப்பதற்கு சில நாட்களின் முன்னால் செயின் நதியில் வீசப்பட்ட அவிவிளைஞரின் நினைவாக பூக் கொப்பொன்றை வீசி அஞ்சலி செலுத்தினார்.

பிரான்ஸின் தீவிர வலது சாரி கட்சியான 'தேசிய முன்னணி' (FN) வேகமாக வளர்ந்து வருவதையும், மக்களிடையே அதற்கு 'செல்வாக்கு' மிகுந்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. கடைசியாக நடந்த உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களின் போது 13 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றதுடன் மூன்று நகரங்களின் ஆட்சியையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது. அதேவேளையில் அதிபர் தேர்தலுக்கான முதல் சுற்று வாக்களிப்பில் தேசிய முன்னணியின் தலைவரான Jean-Marie Le Pen 15 வீதமான வாக்குகளை பெற்றது பிரெஞ்சு மக்களின் வெளிநாட்டார்பால் கொண்டுள்ள வெறுப்பைப் புலப்படுத்தியது. இரண்டாவது சுற்றில் இரு வேட்பாளர் மட்டும் நேரடியாகப் போட்டியிடும் பிரெஞ்சு அதிபர்க்கான தேர்தலில் 15 வீத வாக்குகளைப் பெற்ற 'தேசிய முன்னணி' தீர்மானிக்கும் சக்தியாக விளங்கியது. தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது தேசிய முன்னணியின் தலைவர் Le Pen தான் ஆட்சிக்கு வந்தால் தினமும் 1,200 வெளிநாட்டார் திருப்பி அனுப்பபடுவர் எனக் கூறி வந்தார். இவரின் தீவிர கருத்துகள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெறுமானால், ஆட்சியாளர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ள, அதிகாரங்களை தக்கவைக்க, வெளிநாட்டார் மீதான நடவடிக்கைகளை அதிகரிப்பர் என்பது இயல்பான விடயமாகும். உதாரணத்திற்கு இம் மே மாதத்தில் பிரெஞ்சு பாராளுமன்றத்திற்கு சட்ட மூலம் ஒன்று கொண்டு வரப்பட உள்ளதாகவும், அச்சட்டத்தின்படி 10 வருட தங்குமிட அனுமதியில் மாற்றம் வரலாமெனவும் (இலங்கைத் தமிழரில் பெரும்பாலானோர் இவ்வகை அனுமதியின் பேரிலேயே இங்கு தங்கியுள்ளனர்), அகதித் தகைமையை வழங்கும் அரசு சாரா நிறுவனமான OFPRA இன் தீர்மானத்தை நிராகரிக்கும் உரிமையை உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சுக்கு வழங்கப் படலாம் எனவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.



இதற்கேற்றாற்போல் வெளிநாட்டார் பெருமளவில் கூடி வதியும் புறநகர் பகுதிகளிலும், முக்கிய நகரங்களிலும், இரண்டாம், மூன்றாம் தலைமுறையினர் புரியும் அட்டகாசங்களும், அத்து மீறல்களும் சகிக்கமுடியாத அளவுக்கு வளர்ந்து வருகின்றன. இவை பிரெஞ் சமூகத்தின் அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் பெருந்த மாற்றங்களை கொண்டுவரக் கூடுமென சமூக ஆய்வாளர்கள் அஞ்சுகின்றனர்.

இந்த இரண்டாம் தலைமுறையினரிடையே இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தின் இரண்டாம் தலைமுறையினர் கூடிக் கல்வி கற்கவும், நட்புக் கொள்ளவும் வேண்டி உள்ளனர். இவை இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தப்போகும் மாற்றம் துயரம் தரக்கூடியது. ஏனெனில் முதல் தலைமுறையினர் கொள்ளும் எண்ணங்களுக்கு நேரெதிராக கட்டுக்கடங்காமைபும், பதட்டமும் கொண்டதாக அந்தத் தலை முறை தோற்றம் பெறக்கூடும்.

இவ்வகைச் சூழல் ஒன்றில்தான் பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழினின் இருப்பு பற்றிய கணிப்பை நான் கூற வேண்டியுள்ளது. இப்போதெல்லாம் பிரான்ஸுக்குள் இலங்கைத் தமிழர் நுழைவது என்பதும், அகதியாக ஏற்கப்படல் அல்லது வதிவதற்கான விசா பெறல் என்பதும் நூற்றுக்கு ஒருவருக்கே சாத்தியமாகின்றது. 1991ஆம் ஆண்டிலேயே உள்ளே நுழைவோரை மட்டுப்படுத்தும் கடும்குத்துத் தொடங்கி விட்டதெனலாம். 25.06.91 மாலை 6.30 மணியளவில் Cameroon விமான சேவை விமானத்தில் பாரிஸ் விமான நிலையத்திற்கு வந்து சேர்ந்த 22 ஆண்கள் 14 பெண்கள் 2 சிறுவர்கள் உள்ளிட்ட இலங்கையர் தமது நாட்டில் இனரிதியான பாதிப்புக்கு உள்ளாவதாகக் கூறி அரசியல் தஞ்சம் கோரினர். இவர்களை கைது செய்த விமான நிலைய பொலிசார் மறு விமானத்திற்காய் இடம் மாறும் மண்டபத்தில் தங்க வைத்து அடித்து, பலவந்தப்படுத்தி விலங்கிட்டு அதே விமான சேவை விமானத்தில் அவர்களைப் புறப்பட்ட இடத்திற்கே அனுப்பி வைத்தனர். இதில் 11 பேர் பலத்த காயங்களுக்கு உள்ளானார்களென சிசிச்சை வழங்கிய மருத்துவ நிலையம் அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளது.

இதேபோல், 9.8.91இல் பாரிஸ் விமான நிலையம் வந்தடைந்த இலங்கை இளைஞன் ஒருவன் மன உளைவுக்கும் சித்திரவதைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு மரணமுற்றான் என REFUGEES இதழ் தெரிவிக்கின்றது. A.K. என்னும் அவ்விளைஞனின் அகதி விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டதுடன் பலவந்தமாக விமானத்தில் ஏற்றி அனுப்ப முயற்சிக்கப் பட்டது. ஆனால் விமானி ஏற்க மறுத்ததும் அவ்விளைஞன் தடுப்புக்காவலில் இடப்பட்டான். அங்கு மன உளைச்சலுக்கும் சித்திரவதைக்கும் உள்ளானதால் மாரடைப்பு ஏற்பட்டு 'கோமா' நிலைக்கு உள்ளாகி வைத்தியசாலையில் மரணித்ததுடன் பிரான்ஸில் புதிய வாழ்க்கையை அமைக்க முனைந்த அவனின் கணவும் சிதைந்தது என அவ்விதழ் விபரித்துள்ளது. இப்படிப் பல சம்பவங்கள் வெளிச்சத்துக்கு வராமலே போயிருக்கக் கூடுமாயினும், இவற்றைப் பற்றி பெரிதாக அவட்டிக் கொள்ளவில்லை

புலம்பெயர்ந்த சமூகம். ஏனெனில், அநேகமாக இவர்களனைவரது பயணமும், நாட்டெல்லைகளுள் நுழைவது சாகசங்களையும், சந்தர்ப்ப வாய்ப்புகளையும் கொண்டமைந்ததேயாகும்.

பிரான்ஸுக்குள் வந்து சேர்ந்தோரை மூன்று வகையாக கொள்ளலாம். லண்டனுக்குள் நுழைவதற்கென்றே பயணத்தை தொடங்கி பிரான்ஸில் வந்து முடங்கிப் போனவர்கள் ஒரு வகையினராகவும், வெளிநாடொன்றுக்குப் போவோம், திரவியம் தேடுவோம் என்ற அலையுடன் நாடுவிட்டு புறப்பட்டு பிரான்ஸ் எனும் நாட்டுக்குள் வந்தடைந்தோர் இரண்டாவது வகையினராகவும், இவர்களை மையமிட்டும், உயிரஞ்சியும் வந்து சேர்ந்தோர் மூன்றாம் வகையினராகவும் வகுக்கலாம். இதில் இரண்டாவது வகையினரே பெரும்பான்மையினராக இருந்ததால் அவர்களைச் சார்ந்தோரே மூன்றாவது வகையாகவும் ஆகி பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழினின் முகத்தை வார்த்து வடிவமைக்கின்றனர். 'தோட்டக்காட்டார்', 'வடக்கத்தியார்' என்று எம்மால் பெயர் சூட்டப்பட்டோர், இலங்கைத் தீவின் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, அப்படியே அவர்களது தமிழகக் கிராமங்கள் பெயர்க்கப்பட்டு மலையகத்தில் நடப்பட்டதாக சமூகவியலாளர்கள் கூறுவார்கள். பிரான்ஸிலும் அவ்வகையிலேயே யாழ்ப்பாணம் பெயர்க்கப்பட்டு நடப்பட்டுள்ளதென்றே கூறலாம். ஆதலால் சமூக அசைவானது பல விமர்சனங்களுக்கும், மன உளைச்சல்களுக்கும், கண்டனத்திற்கும் உள்ளான போதிலும் ஐரோப்பாவின் ஏனைய பகுதிகளின் வாழ்நிலையை விடவும் உயிர்ப்புடன் உள்ளதென்றே கூறலாம்.

ஏறத்தாழ பதினைந்து வருடகால இருப்பை பிரான்ஸில் உறுதி செய்துவிட்ட இலங்கைத் தமிழரிடையே, தற்போது இரண்டு வாரப் பத்திரிகைகள் வெற்றிகரமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன் நவீன விஞ்ஞான கலைவடிவமான சினிமாவை தம்மையப்படுத்தும் எத்தனையங்களும் தளராமல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவை ஐரோப்பாவின் வேறு பகுதிகளில் சாத்தியமாகவில்லை. இவர்தம் சமூக நடவடிக்கைகளுக்கானது, கொடுக்கல்-வாங்கல் உறவாடல்களுக்குமான மையங்களும் இங்கே அமைவாகிவிட்டன. அதே வேளையில் பிரெஞ் சமூகத்தில் ஏழ்மையும், செழிப்பும் எனும் சமூகப் பிளவு துல்லியமாய் தெரிய தொடங்கிவிட்டதென சமூகவியலாளர் கட்டுவதைப் போல், இலங்கைத் தமிழரிடையேயான சமூகப் பிளவும் தெரியத் தொடங்கி விட்டது. அகதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகளும், சமூகநல உதவிகளும், ஒரே தரத்திலான வேலைகளும் கொண்டு வாழத்தொடங்கிய இச்சமூகம் வெகுவினரெவிலேயே சமூகப் பிளவுற்றது ஆச்சரியமானதொன்றாகும். தனித்து உழைப்புமட்டும் செழிப்பையும் ஏழ்மையையும் தீர்மானிக்கின்றது என்பது கேள்விக்குரியதொன்றாகும். உழைப்பும் திட்டமிடுதலும்

செழிப்பை கொணர்ந்தாலும், ஒரு சதத்தை பத்துசதமாக்கும் உழைப்புக் கலையையும், மற்றவர் சேர்க்கும் பணத்தை தன்

கைக்கு மாற்றியெடுக்கும் சாமர்த்தியத்தையும், இன்னோரன்னை திறன்களையும் கொண்டவர்களே செழிப்புறுகின்றனர் என்பது சமூக பரகசியங்களாகும். பிரெஞ் மொழி அறிவும், தொழில் முறைக் கல்வியும் குறைந்த அளவிலாயினும் சிலரை செழிப்புறச் செய்கின்றது என்பது ஒரு நடைமுறை உண்மையுமாகும். பிரான்ஸ் வாழ் இலங்கைத் தமிழரின் தொகை அளவில் குறைந்து செல்வது கண்ணில் புலப்படாத தென்றாகும். அரசியல் தஞ்சைத்தையும், வதிவிட உரிமையையும், தொடர்ந்து பெறக்கூடிய சூடியுரிமையையும் பெறும் பலரும் ஆங்கில வலயத்தை நோக்கி நகர்ந்தவண்ணம் உள்ளனர். பிரெஞ் மொழி கற்றதிலான சிக்கலும் எதிர்காலம் பற்றியதான சந்தேகங்களும், ஆங்கிலம் பாலான இயல்பான ஈர்ப்பும் இந்நகர்வுக்கு காரணமான போதும், இவர்கள் பற்றி ஏனைய புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ளோர் கொள்ளும் ஏளனக் கண்ணோட்டமும் பலரைப் பாதிக்கின்றது. பிரான்ஸில் வதியும் பெருவாரியான இலங்கையர்கள், கல்வி பெறாதாரும், உழைக்கும் வகுப்பாரும் என்பதும், பிராங்கின் நாணயமாற்று மதிப்பு குறைவானது என்பதும் இக்கண்ணோட்டம் உருப்பெறக் காரணம் எனக் கொள்ளலாம்.

பிரான்ஸுக்கு வந்து சேர்ந்தோர் பெரும்பான்மையாக பாரிஸ் நகருக்குள்ளேயே முடங்கிக்கொண்டனர். முன்னுதாரணமின்மையும், தனிமைப் பயமும், வேலை கிடைக்குமா என்ற நம்பிக்கையின்மும், பாரிசுக்கு வெளியே வேறு நகரங்களுக்கு, பிரான்ஸின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு செல்லும் தயக் கத்தை ஏற்படுத்தின. இதனால் சிறிய அறைகளில், பல இடைஞ்சல்களுடன் நெருக்கியடித்து வாழவேண்டியவராயினர். இவ்வகை இடமின்மையும், நெருக்கியடிக்கும் அறைகளும் ஏனைய புகலிட நாடுகளில் வாழ்வோரிடையே மிகப் பிரசித்தம். பிரான்ஸின் தொடக்ககால வாழ்ப்புபவங்களை இன்றைக்கு அவர்கள் கூறக்கேட்பின் நம்பமுடியாதவைபோல் தோன்றும். கால அடைவில் சிறுதொகையினர் பிரான்ஸின் ஏனைய நகரங்களில், தொலைதூரப் பகுதிகளில் தேவை கருதியும், ஒதுங்கியும் வாழத்தொடங்கியுள்ளனர். மற்றையோர் எத்தனை இடர் வந்த போதும் பாரிஸ் நகரை, அண்டிய பகுதியை நீங்காதிருக்கின்றனர். குழுமி வாழ்தலில் பெறும் ஆறுதலும், உறவாடலில் கொள்ளும் மனத்திருப்பியும், பாதுகாப்புணர்வுமே என்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை, பகட்டை தங்களவர்க்கேதான் காட்ட முடியும் எனும் தேவையும், பொருளாதார வளையங்களுடான லாபங்களும், எவ்வகை இடைஞ்சலையும் சகித்துக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை இவர்களுக்கு அளிக்கின்றது எனலாம். இவர்களிடையேயான உறவாடல்களில் கொண்டாட்டங்கள் முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றன. இதில் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள் முதன்மை பெறுவதுடன் கண்களையும் உறுத்துகின்றன. ஒரு தடவையேனும் பெரிய கொண்டாட்டம் ஒன்றை நடாத்தி விடவேண்டும் என்பதில் குறியாய் இருக்கும் இவர்களுக்கு பிறந்தநாள்கள் வாய்ப்பாக அமைகின்றன. பகட்டாய், அமர்க்களமாய் நடாத்துவதில் பணிப்போர் ஒன்றே நிகழ்ந்து

கொண்டிருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒருவர் தனது வயதுக்குப் பவுனில் கத்தி செய்து பிறந்த நாள் 'கேக்' வெட்டிக் கொண்டாடிக் கொண்டார். பிறந்தநாள்கள் மட்டுமல்ல எல்லாவிதமான கொண்டாட்டங்களும் அசாதாரண கொண்டாட்டங்கள்தான். ஒரு கொண்டாட்டத்தின் போது ஆகக் குறைந்தது மூன்று வீடியோ கமிராக்களில் படமெடுக்கப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு கொண்டாட்டமும் ஒரு சினிமாதான். அதையும்விட இங்கு வதியும் ஒவ்வொருவரும் கதாநாயகன்தான். இக்கதாநாயக எண்ணம் இலங்கைத் தமிழரின் சிறப்பம்சம் போலும். இந்தக் 'கொண்டாட்ட, கதாநாயக கலாசாரம்' இங்குள்ள தமிழ் அரசியல், சமூக ஆர்வலர்களின் விமர்சனத்திற்கும், கண்டனத்திற்கும் உள்ளாகியுள்ளது. இவை சமூக உளவியல், சமூகவியல் நோக்கில் அணுகப்பட வேண்டியவை. பிரான்ஸின் வாழ்க்கை நெருக்கடியும், ஊரில் உள்ளோரை கரையேற்றும் கமையும் பலரையும் இயந்திரமாய் மாற்றியுள்ளது. இவர்கள் சக்திக்கு மீறிய உழைப்பை விற்க நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார்கள். இந்த உழைப்பின் களைப்பிற்கு நிவாரணம் தேவையிருக்கின்றது. வேலை நிர்ப்பந்தம் இல்லாதோரும் வெளியே செல்லுதலில் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளினால் வீட்டுக்குள், அறைக்குள் முடங்கவே முயற்சிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நிவாரணம் தரும், சுகம் தரும் ஒரே மருந்து தமிழக கோடம்பாக்க தயாரிப்புகளான சினிமாக்கள்தான். பின்னிரவு நேரத்தில் வேலையில் அடிச்ச களைச்ச வீடு திரும்பும் ஒருவர், வீடியோ டெக்கினுள் ஒளி நாடாலை தள்ளிவிட்டு நேற்றைய மிச்சத்தையோ, புதியது ஒன்றையோ பார்த்தல், பார்த்தபடி தூங்கிப்போதல் பிரான்ஸின் அநேக தமிழரின் வீடுகளில் காணக்கூடியதொன்று. பிரான்ஸில் வதியும் இலங்கைத் தமிழர் ஒருவரின் அத்தியாவசிய தேவையானது என்னவென்றால் ஒரு ரிவிபும் டெக்கும்தான். இது இல்லாதோர் விநோதப் பிராணிகளாகவே கணிக்கப்படுவர். இந்த நவீன விஞ்ஞான கருவிகளினூடாக கோடம்பாக்க தயாரிப்புகள் ஊட்டும் 'தமிழ் கலாசாரத்தை' உட்கொள்ளும் புலம்பெயர்ந்த இத்தமிழர்கள் தங்கள் மரபு, பண்பாடு, இலக்கியச் செழுமை, அடையாளம் என்பவற்றைக்கூட இதனூடே அறிந்து கொள்கின்றார்கள். இந்தச் சினிமாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், அலங்கரிப்புகள், கதாநாயகனங்கள் என்பவற்றிற்கு முன்னுதாரணங்களாகவும் விளங்குகின்றன. கோடம்பாக்க தயாரிப்புகள் தமிழகத்தை கெடுத்ததென்று சமூக ஆர்வலர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். அதில் உண்மையுண்டோ இல்லையோ, ஆனால், அது புலம்பெயர்ந்த தமிழரை நன்றாகவே கெடுத்திருப்பதை பிரான்ஸில் அவதானிக்கலாம். இந்த கதாநாயக கலாசாரத்தின் உற்பத்திகள்தான் பாரிஸில் தயாராகும் படங்களுமாகும். நடைபெறுகின்ற இவ்வெகு விமரிசையான கொண்டாட்டங்களின் பின்னால் ஒரு உண்மையும் புதைந்து கிடக்கின்றது. அதாவது ஒரு தடவையாயினும் நடாத்திக்காட்டிவிட வேண்டும் எனும் தவிப்பும் கொதிப்புமான முனைப்புத்தான் அது. ஏனெனில் காக பணத்தால் உயர்வை எட்டமுடியாதோர், உழைப்பை விற்றும் பஞ்சப்பட்டோர், அவர் கற்றவராயினும் கல்லாதாராயினும் ஊரில் நடைபெற்ற ஆடம்பரக் கொண்டாட்

டங்களை கண்டிருக்கின்றார்கள். அக் கொண்டாட்டங்களின் போது தாம் எப்படி நடாத்தப்பட்டார்கள் என்பதையும் அறிந்தே இருக்கின்றார்கள். எல்லாவகைச் சாதிகளிலும், எல்லாவகை உறவுகளிலும் இப்பாதிப்புக்குள்ளானோர் மனம் புழுங்கிக் கிடந்தனர். பிரான்ஸில் வதிவோரில்பெரும்பாலானோர் இவ்வகையினர். இங்கு வந்து சுற்றவர்களிடத்தும் இப்பாதிப்பு இருந்தது. புலம்பெயர் வாழ்வில் மூலம் உழைக்கக்கூடியவர்தான் கையிற் பணம் பார்க்க முடியும் எனும்போது இவர்கள் தம் கடின உழைப்பின் மூலமும், திட்டமிடலின் மூலமும் பணத்தை கையில் புரளச் செய்தவடன் முதலில் இம்மனப்புழுக்கத்தை ஆற்றவே முயல்கின்றனர். வட்டியும் முதலுமாக தங்கள் ஆதங்கத்தை இக் கொண்டாட்டங்களின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்கின்றனர். இது ஒரு சமூக உளவியல் வெளிப்பாடாகும். இங்கு கவனத்திற்குள்ளாகும் இன்னொரு பிரச்சினையானது சமூக வட்டத்தில் இருந்து சிலர் மேல்ல காணாமல் போய்க் கொண்டிருப்பது. இது தன் சமூகத்தின் சமர்த்தியம் மிக்கோரால் தனது உழைப்பின் சேமிப்பு திருடப்படுகின்றாலும், வாழ்க்கையில் ஈர்ப்பை, சமனத்தை தரக் கூடியதான ஆண் - பெண் இணைந்து வாழல் ஏற்படாமல் போவதனாலும், சக்திக்கு மீறிய உழைப்பை விற்றும் போதாமை தொடர்கின்றதென்பதாலும், பிரான்ஸின் கலாசார, வாழ்க்கை நடைமுறை தரும் அதிர்ச்சிகளாலும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பயங்கலாலும், தன் சொந்த நாட்டின் தொடருகின்ற அவலங்களுக்கான விடை தெரியாமையினாலும், இப்படி காணாதுபோகத் தலைப்படுகின்றனர். இதற்காய் தம்மை முழுமையாக மறக்கச் செய்யும் போதைக்கு ஒப்புக் கொடுப்பதன் மூலமும், மாற்று மத போதனைகளிலும் செயல்களிலும் தம்மை அர்ப்பணிப்பதன் மூலமும் தப்பித்து விட்டதாய் கருதிக் கொள்கின்றனர். போதைக்குள்ளானோர் நடைபாதை வாழ்க்கைக்கு தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதும், மூளை பிசகிப் போவதும் தலைகாட்டத் தொடங்கியுள்ளது.

இங்குள்ள பெர்னாந்தா அமைப்பானது சிக்க வைக்கும் குத்திரம் போன்றது. இப்பொறியில் சிக்குண்ட இலங்கையர் பலரின் கதை பரிதாபகரமானது. கட்டுக்காக்கு வீடு வாங்குவோர், தொலைபேசியில் கதை அளப்போர் (உலகிலேயே நவீனத்துவமும், இலகுவும் கொண்டது பிரான்ஸ் தொலைபேசி வசதி), நுகர்பொருளின் அடிமையாக மாற்றப்பட்டோர், வங்கிகள் ஏற்படுத்தித் தரும் வசதிகளால் மடிக்கணம் மறந்தோர், எனப் பலவகையினர் இப்பொறியில் அகப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். இதிவிருந்து மீளும் முயற்சியில் பலர் தோற்றுப் போகின்றார்கள். நடைப்பிணமாக மாற்றப்படுகின்றார்கள். இவர்களும் காலப் போக்கில் காணாது போவதற்கான வழிகளில் செல்லத் தொடங்குகின்றனர்.

இந்த சமூக வட்டத்தினின்றும் காணாமல் போகும் இன்னொரு சாரார், அதற்காய் கடுந்தவம் புரிவதையும் பிரான்ஸில் அவதானிக்கலாம். வந்தம வந்த இடத்தில் ஒட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வேதமாக கொள்ளும் இவர்கள் தங்கள் அடையாளங்களை மறுதலிப்பதலிருந்தே தங்கள் தவத்தைத் தொடங்குகின்றனர். இதற்காய் வீட்டில் தமிழில் பேசிக்கொள்ள

தடை விதித்துக் கொள்கின்றனர். பிறக்கும் குழைந்தைகளுக்கு தம் தாயக அடையாளங்களை மறக்கக்கூடியதான பெயர்களை குட்டிக் கொள்கின்றனர். வளர்ந்த குழைந்தைகளுக்கு முடிந்த வரை தமிழை மறக்கடிக்க முயற்சிக்கின்றனர். இவை போன்றதான வேறும் நடவடிக்கைகள் மூலம் விரைந்து வேற்றாளாக மாறிவிடலாமென நம்புகின்றனர். இந்த மாற்றம் பற்றிய முன்னேற்ற அறிக்கை தயாரிக்க இன்னும் அதிக நாட்கள் இல்லை. ஏனெனில், முன்னேற்ற அறிக்கைக்கு தரவுகள் தரக்கூடியதான இரண்டாம் தலைமுறை தோளுக்கு மேல் வளர்ந்து ஆளாகி நிற்கின்றனர் என்பதனாலாகும். இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரெஞ் மக்களால் முகச்சுழிப்புக்கு உள்ளாகிறார்களோ இல்லையோ, இலங்கைத் தமிழர் பிரான்ஸில் வதியும் ஆபிரிக்க அராபிய மக்களை முகச்சுழிப்புடன் இளக்காரத்துடனேயே நோக்குகின்றனர். அவர்களை தீண்டத்தகாதவர்களாகவே கொள்கின்றனர். அத்துடன் அராபியரும், ஆபிரிக்கரும், இலங்கையரும் ஒரே தரத்திலான வேலைகளை செய்வதற்கு போட்டியிடுவதனால் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்ளும், இலங்கைகளை புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கின்றன. வேலைத்தலங்களில் இலங்கைத் தமிழர் அமெரிக்கையுடன், விகவாசத்துடன் நடந்து கொள்வதனால் முதலாளிகள் இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவே விரும்புகின்றனர். இதனால் இலங்கைத் தமிழர், தொழில் சங்க அமைப்புகளில் பங்கெடுப்பதை முடிந்தவரை தவிர்க்கவே முயல்கின்றனர். இது அராபியர், ஆபிரிக்கர்களை சினம் கொள்ளச் செய்கின்றது. இலங்கையரின் இயல்பான, தங்கம், நகை, எலக்ரோனிக், சேகரிப்பில் கொள்ளும் அபரிதமான மோகம் அராபியர், ஆபிரிக்கர்களை வயிற்றொசிச்சல் கொள்ளச் செய்கின்றது. இலங்கைத் தமிழர் தங்களுக்குள்ளான தராதர வேப்பாட்டிற்குக் காட்ட முனையும் இவற்றை வயிற்றைக் கட்டி வாயைக் கட்டி சேகரிக்க, மற்றவர்களுக்கோ இச்செயல்கள் கேள்விக்குறியை தோற்றுவிப்பதுடன் பொறாமையுறச் செய்கின்றது. அதிலும் இலங்கைத் தமிழர் பெண்கள் கொள்ளும் நகை அலங்காரம் அதைக் கையாடும் எண்ணத்தைத் தூண்டுக்கின்றன. இவை இலங்கைத் தமிழருக்கு தொல்லை தரும் நிகழ்வாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. பாரிஸ் நகரின் புறநகர் பகுதிகளில் தொடர்வண்டிப் பயணங்களில், கரங்க நடைப்பாதைகளில் இரவில் வேலை முடிந்து திரும்புகையில் உயிராபத்து தரக்கூடியதான தொல்லைகளை இலங்கைத் தமிழர் சந்திக்கின்றனர். குழு மோதல்களும் இடம் பெறுகின்றன.

இத்தனை பிரச்சினைகளும், முரண்பட்ட போக்குகளும், எதிர்கால நம்பிக்கையினங்களும் கொண்ட இந்தச் சமூகத்தில் இருந்து இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிவந்திருக்க வேண்டும். இங்குள்ள பிரச்சினைகளின் தீவிரத்திற்கு வெளிவந்தவை சொற்பமே. அதிலும் காத்திரமானவை இல்லையென்றே கொள்ளலாம். மொளனக் குமுறல்களும், விமலி விமலி அழும் சோகங்களும், கலையாயப் பிரவகிக்கவில்லை, வெளிப்பாடு கொள்ளவில்லை என்பது புதிரானது. வெளிப்பாட்டுச் சாதனைகளான இரண்டு வாரப் பத்திரிகைகள் வெற்றிகரமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் போதிலும் படைப்பாளிகளை அடையாளம் காண



- யாழ் திருமறைக் கலாமன்றம் -  
யாழ் - அகதிகள் மத்தியில்  
மிருகவில் நகரில்  
“கல்வாரிச் சுவடுகள்”



-பாரிஸ்  
திருமறைக் கலாமன்றம் -  
"கலைவண்ணம் 95"





-பாரிஸ்  
திருமறைக் கலாமன்றம் -  
"கலைவண்ணம் 95"



-கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றம்-  
புதுப்பணிமனை - பால் பொங்கல்,  
திறப்புவிழா (சுவிஸ்நாட்டுத் தூதுவர்  
இலங்கை வத்திக்கான் தூதகச் செயலர்)

முடியவில்லை. அண்மையில் தொகுக்கப்பட்ட 'பனியும் பனையும்' சிறுகதைத் தொகுப்பில் பிரான்ஸில் இருந்து நான்கு படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களை இடம் பெற்றிருந்தன. இவைகளில் வாழ்க்கையை புகைமுட்டங்களுடேதான் தரிசிக்க முடிகின்றது. உண்மை பேசு படைப்பாளிகள் தயங்குகின்றனர். கவிதை எழுதுபவர்களும் புலம்பெயர் வாழ்வில் முகம் கொண்டு வற்றறை விடவும், தாயகத்து நினைவுகளில், விமர்சனங்களில் அதிகம் தோய்ந்தெழுதினார்கள். புலம்பெயர் வாழ்வை 'நாளை' என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதைத் தொகுதியினை பிரெஞ்சில் வெளியிட்ட கவிஞர் ஒருவர், அதனைத் தமிழில் வெளியிட இன்னமும் முயலவில்லை. பிரெஞ்சில் வெளியிட்டது சிறந்ததாயினும், அதனை அவர் ஏன் தமிழுக்குத் தரமாறுக்கின்றனர் என்பது தெரியவில்லை. நாடகம், படம் என்பவை அதற்கே உரியதான தன்மைகளை கூட கொண்டிருக்கவில்லை. அத்துடன் அவை கலை என்னும் கவனத்தை பெற வெகுதூரம் நடந்து வரவேண்டியதாய் உள்ளது. இலக்கியத்தை, கலையை, வாழ்க்கையை வேறுவகையாக புரிந்து கொண்டவர்களின் கையடக்காய் உள்ளது இன்னொரு துயரமாகும். தம் அடையாளம் உயிர்த்திருக்க அவதியுறும் ஒரு சாரார் தம் சமூகத்தின் உயிர்ப்பை, பெருமூச்சை தம் வயப்படுத்துவாராயின் கலை எழுச்சி பெறும்.

பிரான்ஸின் சமூக அசைவோட்டத்தில் பழைய மாணவர்கள் சங்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றின் நோக்கங்கங்கள் எல்லா விடத்தும் உள்ளதான ஒன்றுகூடல், கேளிக்கை என்ற அம்சந்தான் எனினும் சற்று மாறுபாடாக சமூக அக்கறையை இவை கொண்டிருக்கின்றன. வேறெங்கும் இல்லாதவகையில் பிரபல கல்வியாளர்களுக்கான பழைய மாணவர் சங்கங்கள் இங்கு அமைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக வேலனை மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கம், சென் ஹேம்ஸ் பழைய மாணவர் சங்கம் என்பன அவற்றில் சிலவாகும். மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்கம் பாரிஸ் கிளையினர் சமூக அக்கறை கொண்ட செயல்பாடுகள் பலவற்றை கொண்டுள்ளன என்பது நல்ல அம்சமாகும். இவர்கள் நடாத்தும் கலை நிகழ்வுகள் வரண்ட நிலத்தில் தெரியும் ஈரக்கசிவு போன்றது. பிரான்ஸுக்கு வந்து சேருமொருவர் பிரெஞ் மொழி தெரியாததால் சமூகக் குப்பைக் கூடைக்குள் வீசியெறியப்படக்கூடும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு பிரெஞ் அறிந்த சிலர் தமிழ் மூலம் பிரெஞ் கற்பிக்கும் பள்ளிக் கூடங்களை நடாத்துகின்றனர். அத்துடன் பிரெஞ் கற்கும் வழிகாட்டியான, உசாத்துணையான நூல்களை தமிழில் வெளியிட்டனர். மிகக் குறைந்த அளவிலேயே பிரெஞ் மொழியைக் கையாளும் வல்லமை கொண்டுள்ளனர். இது அவர்தம் தொழில்முறை சார்ந்தே பெரும்பாலும் அமைகின்றது. அது ஆரம்பக் கல்வி சொல்லிக்கொடுக்க மட்டுமே பயன்படுகின்றது. இலக்கியம், கலை, அறிவியல் சார்ந்து அவற்றை தமிழில் சொல்லும் ஆற்றல் எவர்க்கும் இன்னும் வரவில்லை. இருப்பதாசு சொல்லும் ஒரு சிலரும் செயல்படவில்லை. தமிழில் வெளிவந்த அல்போட் காம்யூவின் 'அந்நியன்' போன்றதொன்று இலங்கைத் தமிழரால் வெளிவரக்கூடியதான அறிஞர்கள் எதுவும் தென்படவில்லை. ஆனால் 'பிரெஞ் மக்களும் பண்பாடும்' எனும் பெரிய அளவிலான நூல் வெளிவர உள்ளதை அறிய

முடிகின்றது. இங்கு அமைப்பு வடிவிலும், பெரியளவிலும் செயல்படுவன என்னும் வகையில் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு, தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் என்பவை முக்கியமானவையாகும். தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு 'எரிமலை' என்னும் மாத சஞ்சிகையை நீண்ட காலமாகவே வெளியிடுகின்றது. இவ்வமைப்புக்களின் செயல்திட்டங்கள் ஈழத்து தமிழ் மக்களின் புலம்பெயர்ந்தோர் வாழ்வு பற்றிய செயல்திட்டங்களையும் மேற்கொள்கின்றன. இதே போதில் தங்கள் இருப்பு, எதிர்காலம், கலா சாரம் என்பவை பற்றியதான தேடல்களும், விவாதங்களும் தொடக்கம்பெற முயற்சிக்கின்றன. இம்முயற்சிகளும் தமிழிலேயே நிகழ்கின்றன என்பது சிறப்பான தொன்றாகும்.

பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழரின் எதிர்கால இருப்பு இன்னதென்று கூற முடியாதுள்ளது. இந்தச் சமூகம் பிரெஞ்சில் கலப்புற்று உருமாறிப் போகுமா? பிரெஞ்சுடன் நெகிழ்சியுற்று அடையாளம் பெணுமா? ஆங்கில வலயத்திற்கு இடம் பெயருமா? தாயகம் திரும்புமா? என்பவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு சமூகமாக இதனால் தாக்குப்பிடிக்க முடியுமா? என்பதான பல்வேறு கேள்விகள் சமூகத்தை நோக்குகையில் தோன்றுகின்றன. ஆனால் இரண்டாம் தலைமுறைதான் தன் வழியை தெளிவாகக் காட்டும் என்பது எல்லாச் சமூகத்தைப் போல் இதற்கும் பொருந்தும்.

இரண்டாம் தலைமுறையினர் பிரெஞ்சு மொழியில் கல்விகற்கத் தொடங்கி விட்டனர். பலர் கல்வியில் நல்ல தேர்ச்சி நிலையையும் அடைந்துள்ளனர். ஆனால் இவர்களது கல்வி எவ்வகையில் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து சமூகத்திற்கு இல்லை. முன்னுதாரணம் உள்ளதான மருத்துவம், பொறியியல், கணக்கியல் நோக்கியே இவர்களைக் கற்கும்படி சமூகம் தூண்டுக்கின்றது. ஆனால், இதனை இத்தலைமுறை கைக்கொள்ளுமா என்பது சந்தேகமே. இதிலொரு குழப்ப நிலையே சமூகத்தில் காணப்படுகிறது. தாயகம் திரும்பும் எண்ணம் கொண்டோரும் எவ்வகைக் கல்வியை நோக்கித் தம் குழந்தையை நெறிப்படுத்துவது என்பது தெரியாமல் முழிக்கிறார்கள். இவற்றிற்கும் மேலாக, ஏனைய தேசியங்களின் இரண்டாம், மூன்றாம் தலைமுறையினர் கொள்ளும் அமைதிமீன்மை, கட்டுக்கடங்காமை, நாகரிகமின்மை என்பவை இவர் களையும் தொற்றக்கூடும். ஏனெனில் கட்டுக்கடங்காமையும், நாகரிகமின்மையும் கலாசார அடித்தள மின்மையிலிருந்தும், கயஅடையாள மின்மையிலிருந்தும் எழுவதாகக் கூறுகின்றனர். அராபிய, ஆபிரிக்க இரண்டாம், மூன்றாம் தலைமுறையினர் பெற்றோரின் கலாசார அடிப்படை ஒழுக்கங்கள் களை அறியாதவராயும், அல்லது புகட்டப்படாதவராயும், அதேபோதில் பிரான்ஸின் உரிமத்தைக் கொண்ட இவர்கள் பிரான்ஸின் கலாசார அடிப்படை ஒழுங்குகளை அறியாதவராயும் அல்லது கல்விக் கூடங்களில் புகட்டப்படாதோராயும் வளர்வதன் விளைவுகள் என சமூக ஆய்வின் விவாதம் ஒன்று கட்டிக் காட்டுகிறது. இது இலங்கைத் தமிழரின் இரண்டாம் தலைமுறைக்கும் பொருந்தும்.

இருபது வருடங்களுக்குள்ளான, புலம்பெயர் சமூகத்தில் இளமையான இருப்புத்தான் இலங்கைத் தமிழர்க்காயினும், சமூகம், அதன் எதிர்காலம் பற்றியதான கருத்தாக்கம், விவாதம்



ஏதும் வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை என்பது கவலைக்குரியது. அத்துடன் தாம் வாழும் அரசியல் சூழல் பற்றியதான அறிவும், அதன் போக்குப் பற்றியதான கவனமும் இலங்கைத் தமிழர்க்கு உண்டா என்பதும் சந்தேகந் தான். ஐரோப்பாவின் தீண்டத் தகாதார் இந்தியாவின் இன்று ஆயிரமாண்டுகளின் முன் பயணம் புறப்பட்ட 'நாடோடிகள்' (பிரெஞ் மொழியில் Gitan என்பார்)

பற்றியேனும் இவர்கள் அறிந்துள்ளார்களா? கட்டுக் கோப்பும், அடிப்படை வலுவும் இல்லாத இலங்கைத் தமிழர் சமூகத்தின் எதிர்கால இருப்பு பிரான்ஸில் எப்படி என்பது காலடைவில்தான் தெரியும்.

நன்றி: தமிழர் நலன்புரிச்சங்கம்-(ஐரா)  
10வது ஆண்டு நிறைவுச்சிறப்புமலர்

### அட்டைப்பட விளக்கம் :

ஒவியப்பொருள் :

விடுதலை மக்களை வழிநடத்துகிறது  
- La Liberté guidant le peuple

ஒவியர் : Eugène de la croix



ஒவியத்தின் சிறப்பு :

உலகப்பிரசித்தி பெற்ற இந்த ஒவியம், பிரான்ஸிலும், பிறநாடுகளிலும் நாட்டுப்பற்றின் அல்லது புரட்சியின் சின்னமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இது 1830 ஜலைப்புரட்சியினைக் கொண்டாடும் முகமாக வரையப்பட்டது. 1831 ல் நடந்த ஒவியக்கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்ட 3211 ஒவியங்களில் இந்த ஒவியமே பலரினதும் கவனத்திற்கும் விமரிசனத்திற்கும் உள்ளானது. இதை அரசாங்கமே 3000 பிராங்குகளுக்கு வாங்கி Luxembourg அருங்காட்சியகத்தில் வைத்தது. 1855 ல் பாரிஸில் நடந்த உலகக் கண்காட்சியில் முன்றாவது நெப்போலியனின் தனிப்பட்ட தலையீட்டினால் காட்சிக்கு இடம்பெற்றது. பின்னர் 1874 லிருந்து Louvre அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இந்த அருமையான ஒவியத்தை கௌரவிக்கும் முகமாக 100 பிராங் தாள்க்காசில் ஒவியரையும் ஒவியத்தின் ஒருபகுதியையும் 1979 ல் பொறித்திருக்கிறது கலைகளின் பாதுகாவலனாக விளங்கும் பிரான்ஸ். 1982 ல் தபால் முத்திரையிலும் இந்த ஒவியம் பதியப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒவிய விளக்கம் :

ஒவியத்தின் நடுப்பகுதியில் பிரெஞ்சுத்தேசியக்கொடியுடன் எழும் ஒரு பெண்ணின் சிலை காணப்படுகிறது. இப்பெண் ஒரு நிலையில் பெண்டெய்வமாகவும், இன்னொருநிலையில் மக்களை வழிநடத்தும் தலைவியாகவும் கருதப்படுகிறாள். இதனால் இது பெண்ணிலைவாத எழுச்சியைக்காட்டவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பெண்ணின் அருகில், பாரிஸ் பல்கலைக்கழக மாணவன் ஒருவன் Victor Hugo ன் Les Miserables (ஏழைபடும் பாடு) நாவலை நினைவுபடுகிறான். மாணவனுக்குப்பின்னே பாரிஸ் Notre-Dame தேவாலயம் தூரத்தில் தெரிகிறது. இந்த ஒவியம் Hugod; Notre -Dame de Paris நாவலின் காலத்தில் வரையப்பட்டது.

துப்பாக்கியுடன் காணப்படும் தொப்பியணிந்த மனிதன் தொழிற்சூட்டத்தலைவன். பக்கத்தில் வாளுடன் காணப்படும் மனிதன் கைத்தொழில் செய்யும் ஒரு தொழிலாளி. காயப்பட்டு முழங்காலில் விழுந்துகிடக்கும் மனிதன் கிராமத்திலிருந்து வந்தவனைக்குறிக்கிறது.

- ச. சச்சிதானந்தம்.



## பிரெஞ்சு நாடகக் கலைஞர் மோலிள்

- ச.சச்சீதானந்தம்

« Clyterium don'are> Postea> Ensuite Purgare »

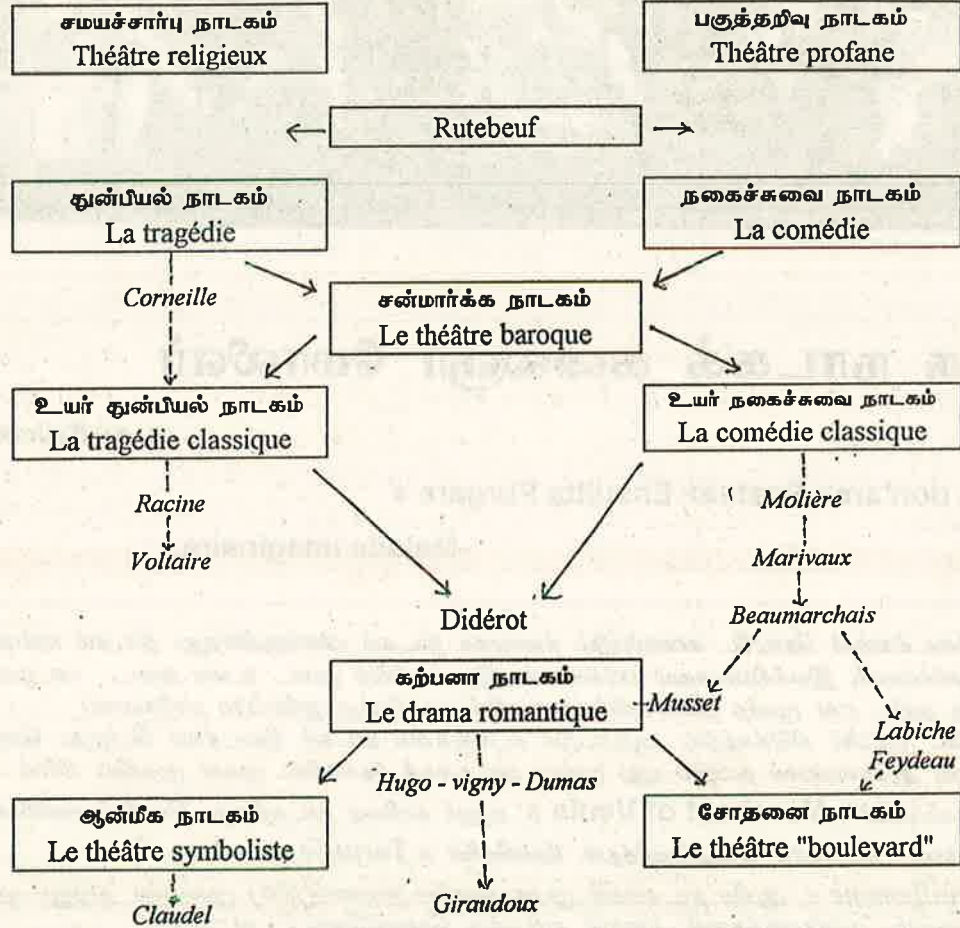
-Malade imaginaire.

1. பண்டைக்காலம் தொடர் காலம் கலையாக நாடகம் விளங்குகின்றது. நாடகம் என்பதை கலையாகவும் பார்க்கலாம், இலக்கியமாகவும் பார்க்கலாம். இது கவிதை நடை, உரை நடை, பாடலும் உரையும் கலந்த நடை என மூவித நிலைகளில் அமைகின்றது. மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், முதலில் கிரேக்கத்தில், வழிபாட்டுச் சடங்குகளில் நாடகம் தொடக்கம் பெற்றது. மேல்நாட்டு கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றால் தமிழில் புது முறை நாடகங்கள் தோன்றின. முதன் முதலில், 1867ல் கோபாச்சர் ஷேக்ஸ்பியரின் « Merchant of Venis » எனும் கவிதை நாடகத்தை "வெனிஸ் வணிகன்" என தமிழில் உரை நடை நாடகமாக மொழிபெயர்த்தார். மோலிள்ரின் « Tartuffe » > « Le bourgeois, gentilhomme » ஆகிய நாடகங்கள் மு.ஞ. வெங்கட்ராமனால(1959) முறையே 'தர்த்யூப் ஒரு நயவஞ்சகன்' எனவும், 'புதுப்பணக்காரன்' எனவும் தமிழுக்கு கொண்டுவரப்பட்டன.

2. பிரெஞ்சு நாடகத்தின் மூலம் சமயச் சார்பு உடையது. கிறிஸ்தவ பெரும் கொண்டாட்டங்கள் நாடக வடிவில் மத்திய காலப்பகுதியில் நடித்து காட்டப்பட்டன. நகைச்சுவை நாடகம் 1235ல் யுசுயன் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. சமயச்சார்பு நாடகங்களும் சரி, நகைச்சுவை நாடகங்களும் சரி இலத்தீன் மொழியிலேயே எழுதப்பட்டன. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் 'லா பிலேயாத் (La Pléiade) புலவர் குழுவினால் பிரெஞ்சு இலக்கியப் படைப்புக்கள் பிரெஞ்சுமொழியில் எழுதப்படவேண்டும் எனும் தீர்மானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நிறைவேற்றப்பட்டன. இக்குழுவினரில் ஒருவரான Jodelle 1552ல் முதல் பிரெஞ்சு மொழி நாடகமாக 'Cléopâtre Captive' ஐ எழுதினார். இது ஒரு வகை துன்பியல் நாடகம் ஆகும். Corneille (1606-1684),

**Molière (1662-1673)**, சுயஉரை (1639-1699) ஆகியவர்களின் காலத்தில் தான் பிரெஞ்சு நாடகக் கலை புகழ்ப்பரிமாணம் எடுத்தது. இவர்களில் மோலிள் (Molière) பிரெஞ்சு நாடக உலகில் ஓர் தனிஇடம் வகிக்கிறார்.

**பிரெஞ்சு நாடக வகைகள் (Lers genres dramatiques):**



**வாழ்க்கைக் குறிப்புச் சுருக்கம்:**

3. மன்ள் மாளிகையில் கம்பளம் விரிக்கும் **Jean Poquelin** க்கு மகனாக, 1622ல், பாரிசில் பிறந்தார். இயேசு சபையினரிடம் கல்லூரிப் படிப்பு, 1640ல் சட்டப்படிப்பு. கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் **Madeleine Béjart** எனும் நாடக நடிகையுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. 1643ல் இந் நடிகையுடன் கூட்டாக **Zllustre Théâtre** எனும் நாடகக் குழுவை அமைத்தார். **Jean Baptiste Poquelin** எனும் தனது பிறப்புப் பெயரை **Molière** மோலிள் என மாற்றிக்கொண்டார்.

பாரிசில் நாடகங்கள் நடாத்தி பெருங்கஷ்டத்துக்கு உள்ளானார். பட்டகலனுக்காக சிறை செல்லவேண்டி ஏற்பட்டது. சிறை மீண்டு வந்து, தன் நாடகக்குழுவினருடன் **La Province** க்கு புறப்பட்டுச் சென்றார்.

4. அங்கு **Fresne** எனும் இன்னொரு நாடகக்குழுவினருடன் இணைந்து நாடகங்கள் போட்டார். இவ்வாறாக 12 ஆண்டுகள் கழிந்தன. இக்காலப்பகுதியில் இத்தாலிய நாடகக் குழுவினருடன் சந்திப்புகள் ஏற்பட்டு, மேலும், நாடக நுணுக்கங்களை அறிந்து கொண்டார். 1658ல் மீண்டும் பாரிசுக்கு தன் குழுவினருடன் திரும்பினார். இத்தாலியக் குழுவுடன் கூட்டாக நாடகங்கள் செய்தார். இவரின் குழு « **troupe de Monsieur** » என பெயர் மாற்றம் கொண்டது. இவர் நாடக ஆசிரியராகவும், நடிகராகவும் பங்காற்றிய நாடகங்கள் வெற்றி அளித்தன. அரசரின் கொண்டாட்டங்களுக்கு இவர் குழு அழைக்கப்பட்டுவந்தது.

5. 1662ல் **Madeleine** ன் தங்கை **Armande Béjart** ஐ மணம் முடித்தார். இவருக்கு 40 வயது, இவரின் மனைவிக்கு 20வயது. 1659ல் மேடையேறிய **Précieuses ridicules** ("பெருமதியான வேடிக்கைகள்") உம், 1662ல் வெளிவந்த **L'Ecole des Femmes** ("பெண்களின் பள்ளி") உம் இவருக்கு பெரும் புகழை ஈட்டிக்கொடுத்தன. இவருக்கு மன்னர் பதினான்காம் லூயிபின் ஆதரவு இருந்ததினால், விரோதிகளிடமிருந்து ஆபத்து இல்லாமல் இருக்க முடிந்தது. 1664ல் மேடையேற இருந்த **Tartuffe** நாடகத்துக்கு பெரும் எதிர்ப்பு இருந்ததினால், இதனை மேடையேற்ற வேண்டாம் என தடை விதித்தார். இது பின்னர் 1669ல் மேடையேற அனுமதிக்கப்பட்டது. இதுவம் பெரு வெற்றி தந்தது. இதே ஆண்டில் இவர் அரசலை நாடகத்தலைவராக மன்னரால் நியமிக்கப்பட்டார்.

6. இவருக்கு 1665ல் ஒரு பெண்மகவு பிறந்தது. இது 1733ல் இறந்துவிட்டது. 1666ல் பெரும் நோயால் (கசம்) பீடிக்கப்பட்டார். நண்பி **Madeleine** (1672ல்) இறப்பு, இவரை பெரிதும் வாட்டியது. இதே ஆண்டு செப்டெம்பரில் ஒரு ஆண்மகவு பிறந்து, அக்டோபரில் இறந்துவிட்டது. 1673ல் **Maladie imaginaire** மேடையேற்றம். முதலாவது மேடையேற்றிய ஒருவாரத்தில்- 17 பெப்ரவரி இரவு 10மணிக்கு **Richelieu** வீதியில் அமைந்த வீட்டில் காலமானார். இவரின் மறைவுக்கு பிறகு, மோலிள் குழு **Marais** குழுவுடன் இணைந்து **L'Hôtel Guénégaud** எனும் பெயர் கொண்டு நாடகங்களை நாடாத்திவந்தது. இக்காலப்பகுதியில் **L'Hôtel de Bourgogne** எனும் இன்னொரு பெரிய நாடகக் குழுவும் நாடகங்களை நாடாத்தி வந்தது. 1680ல் மன்னரின் ஆணையின் பேரில் இவ்விரு நாடகக்குழுக்களும் இணைந்தன. இவ்இணைவின் பிறப்பே தற்காலம் வரை இருக்கும் **La Comédie- Française** எனும் நாடக சபா.

### பிரெஞ்சு நாடகத்துறையில் மோலிளரின் பங்கு:

7. மோலிள் பிரெஞ்சு நாடக வரலாற்றில் மிகப்பெரிய நாடகக் கலைஞர். அவர் நடிகராகவும், நாடக ஆசிரியராகவும், நாடகக்குழு நிர்வாகியாகவும், நாடக இயக்குனராகவும் திகழ்ந்த ஓர் அற்புதக்கலைஞர். இந்நாடக ஆசிரியர் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதி இருக்கிறார். பஸ்துறை அறிவியல் கருத்துக்களையும் கொண்டுள்ள இப்படைப்புக்களில் மொழிநடையோ அபாரம். இவரின் நாடகங்கள் பல்வகைப்பட்டன. எளிதும், பெரும்பாலான ஆக்கங்கள் நகைச் சுவை நாடகங்களாக எழுதப்பட்டவை. இந்நகைச்சுவை நாடகப்படைப்புகள் அங்கதம் (**Satire**) வகையைச் சேர்ந்தவை. இவ்வகை நாடகங்களை மேடையேற்றிய போதெல்லாம் பலரின் எதிர்ப்புக்கும், சீற்றத்துக்கும் உள்ளானவர் மோலிள்.

8. நடப்பு உண்மைகளை நகைச் சுவையுடன் புலப்படுத்தித் தவறுகளைச் சுவையுடன் எடுத்துக்காட்டி திருத்த முயலும் நாடகப் படைப்புகள் அங்கதம் என அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தப் படைப்பாளி புலவர்கள், எழுத்தாளர்கள், வைத்தியர்கள், மதவாதிகள் முதலானவர்களின் தவறுகளைச்

கட்டிக்காட்டினார். மோலிள் பதினான்காம் லூயி மன்னருக்கு நெருங்கியவராக இருந்தும், « Tartuffe » எனும் அங்கத நாடகத்தை மேடையேற்ற பலரும் காட்டிய எதிர்ப்பினால் மன்னரே மோலிளின் இந்நாடகத்தை தடை செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. மதவாதிகள் சீண்டிய விதம் இவர் கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரானவரோ என சந்தேகப்படவைத்தது.

9. ஏறக்குறைய எல்லா மனிதர்களும் வைத்தியத்தினால் இறக்கிறார்கள், நோய்களால் அல்ல என அக்கால வைதிக முறையை நையாண்டி நாடகங்கள் மூலம் (Burlesque) எள்ளி நகையாடினார். இறுதி வரைக்கும் தவறு செய்வோரின் குறையை உணர்த்தவே தன் படைப்புக்களை பயன்படுத்தினார். இதை கடைசி நாடகமான « Le Malade imaginaire » ல், கழுவுதல் (Clysterium donare) , இரத்தம் வெளியேற்றம் (Postea Saignare) உள்ளடக்கங்களை அகற்றல் (Ensuitta purgarre) ஆகியனவே அக்கால வைத்திய முறை என தெரியச் செய்தார். அக்காலத்தில் மன்னரின் வைத்தியர்கள் அந்த வருடத்தில் (1672-1673) 12 பேர் கழுவப் பட்டனர், 47 பேருக்கு இரத்தம் வெளியேற்றப்பட்டது, 215 பேருக்கு குடல்கள் வெட்டி அகற்றப்பட்டன. இவர்களின் உயிர்கள் அநியாயமாக போக்காட்டப்பட்டன . இந்நிகழ்வுகள் தனது இறுதி நாடகத்தின்மூலம் பிறர் அறியச் செய்தார். இந்நாடகம் மேடையேறி, நாடக பிரதான பாத்திரமான கற்பனை நோயாளியாக நடித்துக்கொண்டிருந்தபோது மோலிள் மயங்கி வீழ்ந்தார். அன்று மாலையே இறந்து போனார். மோலிளின் நாடகப் படைப்புக்களில் இருந்த தரம், இப்புலவருக்கு முன் வாழ்ந்த கலைஞர்களின் படைப்புக்களிலோ அல்லது இவருக்கு பின் வந்த நாடக ஆசிரியர்களின் படைப்புக்களிலோ இல்லை எனக் கருதப்படுகிறது.

#### மோலிளின் படைப்புகள்

நாடக வகை	தலைப்பு	ஆண்டு
நகைச்சுவை	La Jalousie du Barbouillé	1646
	George Dandin	} 1666
	Le Médecin malgré lui	
	Les Fourberies de Scapin	1671
நாட்டியம்	Les Fâcheux	1661
	Le Mariage forcé	} 1664
	La Princesse d'Elidé	
	L'Amour médecin	1665
	Monsieur de Pourceaugnac	1669
இசை நாடகம்	Psyché	1671
நன்எண்றி	L'Ecole des Maris	1661
	Les Precieuses ridicules	} 1662
	L'Ecole des femmes	
பாத்திரப்படைப்பு,	Dom Juan	1665
	Le Misanthrope	1666
	L'Avare	1668
	Tartuffe	1669
தத்துவவியல்	Le Bourgeois gentilhomme	1670
	Les Femmes Savantes	1672
	La Critique de l'Ecole des femmes	} 1663
L'Impromptu de Versailles		

"நாம் வாழ்வதற்காக சாப்பிடுகிறோம், சாப்பிடுவதற்காக வாழவில்லை"

- மோலிள்

# நனைவழியாக்கோலங்கள் . . .

கலைவாழ்வில் சில பக்கங்கங்கள்...

- டி. கிறெகரி தங்கராஜா

□

1970ம் ஆண்டு. சித்திரைமாதம். மாலை 7 மணி. யாழ். ஆசனக்கோயில் மைதானத்தில் இயேசுநாதரின் திருப்பாடுகளை மேடையேற்றுவதற்கான இறுதிநாள் ஒத்திகை

நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அன்றைய பங்குக் குரவர் வணபிதா. ஜோய் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்கள் பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இயேசுநாதரை சிலுவையில் அறைந்து கொல்லும் காட்சி. 30 அடி உயரமான சிலுவையின் பல பக்கங்களிலும் பலம்வாய்ந்த கயிறுகள் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலுவையில் கலைஞர். இம்மானுவேல். அருகே 30 அடி உயரத்தில் அரண்மனை. அதில் பிலாத்துவாக நான் கொலுவிருக்கிறேன். வணபிதா இன்னும் சில முக்கியஸ்தர்களுடன் தூரத்ததே நின்று ரசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஜேசுநாதரைத் தாங்கிய சிலுவை பல நடிக்காளின் உதிவியுடன் கயிறுகள் மூலம் மேலே இழுக்கப்படுகிறது. அனைவரும் அண்ணாந்து பார்த்தபடி நிற்க, சிலுவையின் அடிப்பாகம் குழிக்குள் இறங்காது சிலுவை நிமிர்ந்துவிட்டது. குழிக்குள் இறங்கிவிட்ட எண்ணிய ஒரு உதவியாளர் கயிற்றைப்பிடித்து இழுத்துவிட்டார். ஐயோ!

வணபிதா உட்பட மைதானத்தில் நின்ற அனைவரும் ஒருமித்துக்கதறினார்கள். சிலுவையுடன் பிணைக்கப்பட்டிருந்த இம்மானுவேல் பெரிய சத்தத்துடன் மேடையில் குப்புற விழுந்தார். மேடை பரபரத்தது. எல்லோரும் கதறினோம். மேடை உடைந்து கலைஞர்கள் பலர் கீழே

கிடந்தார்கள். வீரனாக நடித்துக்கொண்டிருந்த எனது சகோதரன் காதில் இரத்தம் வழியவழிய இழுத்து எடுக்கப்பட்டான். இப்படியே மற்ற நடிக்காளும். சிறுசிறு காயங்களுடன்... அதிசயம்! எல்லோரும் பதறியபடி தேடிய கலைஞர் இம்மானுவேல் காயமெதுவுமின்றி தூக்கி எடுக்கப்பட்டார். யேசுநாதர் தப்பவிட்டார்! யேசுநாதர் தப்பிவிட்டார் என்று மகிழ்ச்சியில் குரலெழுப்பினார் வணபிதா. எல்லோரும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தோம்.

மறுநாள் 80 அடி நீளமான மேடையில், பலலாமிரக்கணக்கான மக்கள் வெள்ளத்தின் முன், யேசுநாதரின் திருப்பாடுகள் மேடையேறியது.

□

எமது கலைக்குரு சவரிழுத்து அடிகளார், தனது படைப்புக்கேற்ற நடிக்காளைத் தேர்வுசெய்து நடிக்கவைப்பதில் முதன்மையானவர்.

நாடக ஒத்திகைக்கு நேரத்திற்கு சமூகம் கொடுத்தல், கொடுத்த வசனத்தை மனப்பாடம் செய்தல், நாடக ஒத்திகையின்போது வீண்கதைகளைத் தவிர்த்தல் இப்படிப் பல கட்டுப்பாடுகள் விதித்துச்செயல்படுத்துபவர். ஒழுங்குமீறுபவர்களை யாரென்றும் பார்க்காமல் தண்டிக்கவும் தயங்கமாட்டார். அநேகமான நடிக்காளின் முகத்திலிருந்து இரத்தம் கசிந்ததாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். பார்த்ததில்லை. அன்று மாலை 4.00 மணி. வா மகனே வா நாடக ஒத்திகை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. நாடகத்தில் முக்கியபாத்திரம் - இளையமகன் ஊதாரிப்பிள்ளையாக நான். பயிற்சி மும்முரமாக

நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தவேளை நான் பின்னணிப்பாடகிகள், பிற நடிகைகளுடன் வம்பளந்துகொண்டிருந்தேன். இதை சவரிமுத்து அடிகளார் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. கிறஹெரி! அடுத்தது உன்னுடையகட்டம் தடித்த குரலில் சத்தம் வந்தது. திருக்கிட்டேன். என்னுடைய வசனத்தைப்பேசி நடிக்கச்சொன்னார். நான் தடுமாறினேன். மின்னல் வேகத்தில் அவருடைய கைகள் என்னுடைய முகத்தைப் பதம்பார்த்தன. வாயிலிருந்து இரத்தம் கசிந்தது. நிலை தவறினேன். நடிக்கர்கள், பாடக்கர்கள், இசையமைப்பாளர் ஜேசுதாசன் உட்பட அனைவரும் பெயரைறந்து போல் திகைத்து நின்றனர். பிதாவோ, நடியடா, நடி என்றார். அவமானம் ஒரு புறம். வந்த அழகையையும் மீறி நடித்தேன். எப்படித்தான் நடித்தேனோ...! வசனம் மடை திறந்தாற்போல் வந்துகொண்டிருந்தது. பிதா சவரிமுத்து அடிகளார், திகைத்த கலைஞர்கள் ஆச்சரியத்துடன் என்னைப்பார்த்தனர். கெட்டவனான நான் மனம் திருந்தும் காட்சி. அழுதேன். அழுதேன். பாத்திரத்தோடு ஒன்றித்து அழுதேனோ! அல்லது அடிவாங்கிய அவமானத்தால் அழுதேனோ தெரியாது. அழுதுகொண்டே இருந்தேன். தீடீரென்று இரண்டுக்கைகள் வந்து என்னைக் கட்டித்தழுவின. வேறுயாருமல்ல. எமது கலைக்குரு சவரிமுத்து அடிகளார்தான். எனக்கு அழகை இன்னும் பீறிட்டது. அவருடைய கண்டிப்பும் கட்டியணைப்பும் இப்போதும் என்னைச் சிலிர்த்த வைக்கின்றன. உற்சாகமடைய வைக்கின்றன...

□

1971 ம் ஆண்டு திகதி நினைவில்லை. யாழ். திருமறைக்கலாமன்றம் முதற் தடவையாக கடல்கடந்து மேடையேறியது. இருபதுக்கு மேற்பட்ட நாடககலைஞர்களுடன் முதன்முதலாக இந்தியாவிற்குப் பயணமான நாடகக்குழு என்ற பெருமையையும் திருமறைக்கலாமன்றம் பெற்றுக்கொண்டது.

பல பிரச்சினைகளால் எதிர்பார்த்தபடி சென்னையில் மேடையேற்றமுடியவில்லை. திருச்சியில் மேடையேறிய அன்றும் நிலைமை சீராகஇல்லை. மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். தி.மு.க.விலிருந்து பிரிந்து அ.தி.மு.க. திண்டுக்கல் தொகுதியில் தனது முதல்வேட்பாளரை நிறுத்தி பெருந்தொகையான வாக்குவந்தியாசத்தால் ஜெயிக்கிறார். இதனால்

திருச்சி நகரமே அல்லோலகல்லோலப்படுகிறது. இருந்தும் திருச்சி தேவர் அரங்கில் எமது நாடகம் மேடையேறுகிறது. நாடகத்தில் ஒரு கட்டம். யேசுநாதரைச்சிலுவையில் ஏற்றிக்கொலை செய்த குற்றவாளிகளை 'வழக்கறிஞர்' இருவர் துருவித்துருவி கேள்விமேல் கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். கைப்பாஸ், அன்னாஸ், பிலாத்து ஒவ்வோருவரும் ஆளையார் மாறி ஒருவர்மீது ஒருவர் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருந்தனர். இந்தநேரம் நீதிபதி நீங்கள் குற்றவாளிகள் இல்லை. அப்போ! யேசுவைக் கொன்றது யார்? கொன்றது யார்? என்று உரத்துக்கேள்வி பெழுப்ப பார்வையாளர் மத்தியிலிருந்து ஒருநடிகர் மதியூகிகளே! நான் கூறுகிறேன் என்றபடி எழுந்து வரவேண்டும். அப்போது தான் அந்த வில்லங்கமும் வந்தது.

நீதியரசராக இருந்த பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் தனது வசனத்தைக்கூற, நாலுமுழ வேட்டியுடனும் வெள்ளை அரைக்கைசேட்டுடனும் பார்வையாளர் மத்தியிலிருந்து நடிகர், ஜெயசிங்கம் மதியூகிகளே! நான்கூறுகிறேன்! நான் கூறுகிறேன்! என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டவராய் கத்த பார்வையாளர்களோ ஜெயசிங்கம் நாடகத்தைக் குழப்புகிறார் என்று எண்ணி அவரை பலாத்காரமாக பிடித்து இழுத்துஇருத்த முயன்றுகொண்டிருந்தனர். அவரோ மதியூகிகளே! நான் கூறுகிறேன்! நான் கூறுகிறேன்.. என்றபடி தியிறுகிறார். நாடகம் நகரவில்லை. நாடகம் குழம்பிவிடுமோ என்ற பயம் மேடையில் நின்ற எங்களுக்கு. ஒருவாறு சவரிமுத்து அடிகள் ஓடிச்சென்று அவர்கள் பாஷையில் விளங்கப்படுத்தி ஜெயசிங்கத்தை விடுவித்தார். தப்பினேன் பிழைத்தேன் என்று ஓடிவந்து மேடையேறிய ஜெயசிங்கம் ஆம்! நாங்கள் தான் குற்றவாளிகள். என்று வசனத்தைத் தொடர்ந்தார். சபையில் பலத்த கரகோசம். களங்கம் சிறப்பாக மேடையேறி மீண்டது.

□

யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனையோ தடவைகள் இயேசுநாதரின் திருப்பாடுகளின் காட்சி மேடையேற்றப்பட்டாலும் 1971ம் ஆண்டு மேடையேறவிருந்த 'பலிக்களம்' காண வடஇலங்கை முழுவதிலிருந்துமே ரசிகர்கள் தயாராகிக்கொண்டிருந்தனர். காரணம் 200ற்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்களின் பங்கேற்போடு, இலங்கைச்சரித்திரத்திலேயே இவ்வாறான மேடை

எந்தநாடகத்திற்கும் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதும் தான். யாழ். விளையாட்டரங்கில் இம் மேடை தயாரிக்கப்படுவதற்காக கொழும்பிலிருந்து பாராக்கிரம் என்ற பிரபல மேடை, ஒளி அமைப்பாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். யாழ். கோட்டையில் திருமறைக்கலாமன்றம் சாதனை படைக்க இருக்கிறது என மன்றத்தின் ஒவ்வோரு கலைஞரும் பெருமையும், பூரிப்பும் நிறைந்தவனாகவே காணப்பட்டான். முதன்முதலாக யாழ். கோட்டையில் நாடகம் மேடையேற்றியதும், முதன்முதல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொழும்பிலிருந்து மேடை அமைப்பாளர்களை அழைத்ததும் கூட யாழ். திருமறைக்கலாமன்றம் தான்.

சுமார் 2 மணியளவில் யாழ்.கோட்டை பலிக்கள நாடகத்திற்கான பிலாத்து அரண்மனை, கைப்பாஸ், அன்னாஸ் மாளிகை, யேசுநாதரை சிலுவையில் அறைவதற்காக கோட்டை தூக்குமேடை மாற்றி மலையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியான பலவிதமான காட்சியமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. நேரம் 2.15 இருக்கும் இரண்டு வெள்ளைநிற நீளமான வாண்கள் கோட்டைவாயிலில் வந்து நின்றன. பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கிய அனைவரும் இளம்புத்திக்குகள். அப்படித்தான் உடைஅணிந்திருந்தனர். எமது நிகழ்ச்சி பற்றிய தகவல்களை அறிந்தபின் போய்விட்டனர்.

சுமார் 6 மணிக்கே கோட்டைமைதானம் - நிறையத்தொடங்கிவிட்டது. 6.45 மணிக்கு யாழ்.சுப்பிரமணியம் பூங்கா, யாழ். மாநகரசபை முன்வீதி, நீகல் படமாளிகை முன்மைதானம் எங்கும் ஜனத்திரள். மாலை 7.00 மணி. 'பாராக்கிரம்' ஒளியமைப்பாளரின் இராட்சத மின்விளக்குகள் மேடையை நோக்கி ஒளியைக்கக்குகின்றன. இயக்குனர் வண்பிதா சவரிமுத்து அடிகளாரின் வெண்கலக்குரல் கோட்டைமைதானம் எங்கும் ஒலிக்கிறது. பலிக்களத்தின் ஒவ்வோரு காட்சியும் விறுவிறுப்பாகத் தொடர்கிறது. காட்சிகளுக்கிடையில் இடைவெளியே இல்லாதபடி தயாரிப்புகள். கடைசிக்காட்சி. யேசுநாதர் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்படுகிறார். பார்வையாளர்கள் மனம் உருகுகிறார்கள். இன்னொருபுறம் யேசுநாதர் உயிர்த்தெழும் காட்சி. யேசுநாதர் உயிர்த்தெழுந்தார். 3 மணிநேரமும் கடடிப்போட்டது போல ரசித்துக்கொண்டிருந்த பார்வையாளர்கள் மெதுமெதுவாக தம்மை விடுவித்துக்கொண்டு வீடுதிரும்பிக்கொண்டிருந்தனர்.

நாங்கள் ஒப்பனைகளைக்கொளந்துவிட்டு இரவுச்சாப்பாட்டையும் முடித்து தண்ணீர்த்தொட்டியை நோக்கிச்சென்றுகொண்டிருந்த வேளை பயங்கர ஒலியுடன் துப்பாக்கி ச்சத்தங்கள் கேட்டன. யாழ். பொலிஸ்நிலையத்தை நோக்கி வேட்டுக்கள் பறந்தன. எமக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. மேடையைநோக்கி ஓடினோம். பெண் நடிகைகள் மற்றை கலைஞர்கள் ஒவென்று சுதறுகிறார்கள். அடிகளார் உட்பட எல்லோரும் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாமல் மலைத்து நின்றோம். யாழ். பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து அபாயமணி ஒலித்தது. விடுதிமீலிருந்த பொலிஸாரின் மனைவிமார் 'மகே அம்மே' என்று கூக்குரலிட்டபடி தங்கள் குழந்தைகளையும் தூக்கிக்கொண்டு திசைதெரியாது ஓடினர். எங்கும் புகைமண்டலம். புகைமண்டலத்துக்கு நடுவே பொலிஸாரைவிட வேறும் பலரும் சுட்டுக்கொண்டு ஓடுகிறார்கள். சிலர் துப்பாக்கிச்சூட்டுக்குப் பலியாகிறார்கள். அந்நாளில், யாழ். முற்றவெளி, தினகரன் விளையாட்டின்போது புகழ்ப்பிக்க தம்பரின் வாணவேடிக்கைகளைத்தான் கண்டிருக்கிறது. அனால் அதேமைதானத்தில் இன்று இப்படி. வெடிச்சத்தங்கள் காதைப்பிளந்ததோடு இரத்தத்தையும் உறையவைத்தன. நாடகத்துணிகளால் எம்மைமுடியபடி எல்லோரும் குப்புறப்படுத்துவிட்டோம். எங்கும் ஒரேஇருள். பலஆயிரம்ரூபாய் செலவில் வரவழைக்கப்பட்டிருந்த பாராக்கிரம் இராட்சதஒளிவிளக்குகள் இருந்தும் பயன்படுத்தமுடியவில்லை. பெண்கலைஞர்களின் அழகுரல்கள், எம்மால் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. வெளிக்காட்டாதபடி எங்களுடையபயத்தையும் அடக்கிக்கொண்டுமுழுமுசியபடி படுத்திருந்தோம். ஒரு உருவம் போர்த்தியபடி ஊர்ந்துஊர்ந்து வருகிறது. எமக்கு நடுக்கம் அதிகமாகிறது. 'ஏய் ஆர்ற்றா அது?' என்கிறோம். 'தம்பிமாரே ஆருக்காவது ஏதாவது நடந்ததா?' என்றபடி உருவம் எம்மைநோக்கி வந்தது. அது வேறுயாருமல்ல. எமது அன்புத்தந்தை சவரிமுத்து அடிகளார்தான். அந்தநேரத்திலும் கலைஞர்கள்மேல் அக்கறைகொண்டு தடவித்தடவி எம்மைத்தேடிவந்த தந்தைமீன் பரிவையும் பொறுப்பையும் என்னவென்று உரைப்பது. கண்கள் கலங்கின.

அதிகாலை 4 மணியளவில் சண்டை ஓய்ந்தது. ஆங்காங்கே பல சடலங்கள் கிடந்தன.



யாழ். ஆயரும் அவ்விடத்துக்கு வந்துவிட்டார்.  
ஆயர் பொலிஸ்மா அதிபர் சுந்தரலிங்கத்தடன்  
கதைத்தபின், சவரிமுத்துஅடிகளார் எம்மை  
ஆயத்தமாகச்சொன்னார். எமக்காக  
வரவழைக்கப்பட்டிருந்த வானில் நாம்  
வீடுநோக்கிப்பறப்படத்தயாரானோம்.

பொலிஸ்மா அதிபர், அடிகளாரின் சைகைப்பிடித்து

'பலிக்களம்' நாடகத்தால் நாம் பெரியஆபத்திலிருந்து  
காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். உங்கள்  
இராட்சதவிளக்ககள்தான் எதிரிகளை அழிப்பதற்கு  
எமக்கு உதவின என்று நன்றி  
பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார்.  
எப்படியோ அந்த சேகுவரா புரட்சியாளர்களும் எமது  
கலைவரலாற்றில் அழிக்கமுடியாத பதிவாகிவிட்டனர்.

□

செல்வி செபஸ்டியன்.  
258828 சிங்கப்பூர்

வணக்கம்.

பல ஆண்டுகள் வெளியூரில் வேலை செய்துவிட்டு விடுமுறைக்காக என் யாழ் நகருக்கு வந்தேன்.  
துன்பங்கள், துயரங்கள் மத்தியிலும் மக்கள் நிறைவாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை ஒரு நிகழ்ச்சி வழி கண்டு  
வியப்புற்றேன். ஆம்! எங்கள் யாழ்நகரின் "திருமறைக்கலாமன்றம்" படைத்த "ஏழு பிள்ளை நல்ல தங்காள்" என்ற  
இசை நாடகம்தான் அது. இசை நாடகம் என்றவுடன் முகம் சுளித்த நான், அதை முழுமையாக ரசித்த பின்தான்  
அவர்களின் கலை நுணுக்கம், நடிப்புத்திறமை, ஒப்பனை, தளராத முயற்சிகண்டு மிகவும் வியப்புற்றேன். அவர்களைப்  
பாராட்ட என்னிடம் வார்த்தைஇல்லை. இருப்பினும் நான் கண்டு களித்த இவ்வரிய கலைப் படைப்பை பலரும் பல  
நாடுகளில் கண்டு களிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் இதை எழுதுகிறேன்.  
முதல் காட்சி தொடக்கம் முடிவுவரை மிகவும் கவனத்துடன் படைத்து இருக்கிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.  
அரங்கு காட்சிக்கேற்ற வகையில் அழகுற அமைந்திருந்தது. மின்சாரம் அற்றநிலையிலும் ஜெனரேற்றர் மூலம்  
ஒளிஅமைத்து கண்ணுக்கு இனிய விருந்தாக காட்சிகளைப் படைத்தமை என்னை வியப்பிலாழ்த்தியது.  
பாத்திர தன்மைக்கேற்ற ஒப்பனையும் பாத்திரங்களுக்கு உயிர் ஊட்டிய நடிப்புகளின் திறமைகளை உண்மையிலேயே  
பாராட்டவேண்டும். இவர் பிரமாதமாக நடித்தார் என்பதை விட எல்லோரும் நடித்தார்கள் என்றதான் சொல்லலாம்.  
நாடகத்தில் நடித்தவர்கள் இளைஞர்களாக இருந்த பொழுதிலும் இசை பீசகாமல் பாடி நடித்தமை என்னை  
பெருமிதம் கொள்ள வைத்தது. கஸ்டங்கள் மத்தியிலும் இவ்நாடகத்தை உருவாக்கி மேடையேற்றி எம் தமிழுக்கு  
தொண்டாற்றும் திருமறைக்கலாமன்ற இயக்குனரையும் கலைஞர் களையும் நான் பாரட்டுகின்றேன்.  
யாழ் திருமறைக்கலாமன்ற இது போன்ற அரிய கலைப்படைப்புகளை ஈழத் தமிழர் வாழும்  
வெளிநாடுகளிடெல்லாம் மேடையேற்றி புகழ் பெறவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்

உங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்களில் ஒரு ரசிகை



"Quadrille" என்ற பிரேஞ்சுப்படத்தில் தோன்றும்  
திருமறைக்கலாமன்ற பிரேஞ்சுக்கிளைத் தலைவர்  
பெஞ்சமின் இமானுவல், இயக்குனர் Valerie Le Mercier  
மற்றும் கலைஞர்களுடன்.

## நேரம் ஆச்சு

வாணம் இருண்டு  
போச்சு  
பூமி வரண்டு  
போச்சு  
வாழ்க்கை வெறுத்துப்  
போச்சு  
சந்தோஷம் இல்லாமல்  
போச்சு  
சாவுகள் கூடிப்  
போச்சு  
சமாதானம் வரும்  
நேரம் ஆச்சு

## காட்ட வேண்டும்

காலம் எல்லாம்  
காத்திருந்தோம்  
கண்ணீரால்  
குளித்திருந்தோம்  
காணவில்லை

சமாதானத்தை  
காட்ட வேண்டும்  
கடவுள்தான்

## விடுபடுவோமா?

தாய் மடியில்  
பிறந்தோம்  
தமிழ் மடியில்  
வளர்ந்தோம்  
யுத்தத்தின் மடியில்  
பிடிபட்டோம்  
சமாதானம் மூலம்  
விடுபடுவோமா?

## எங்குண்டு

ரோஜாக்கள் இங்குண்டு  
பறிப்பதற்கு  
ராஜாக்கள் இங்கில்லை  
உலகிலே யுத்தமுண்டு

ஆனால்  
சமாதானம் இல்லை  
காரணம் எங்குண்டு  
காட்ட வேண்டும்  
கடவுள்தான்

## யுத்தமுண்டா

தாயில்லா  
குழந்தையுண்டா?  
கருவில்லா  
கதையுண்டா?  
துன்பமில்லா  
வாழ்க்கையுண்டா?  
சமாதானமில்லா  
யுத்தமுண்டா?

~தம்பா~  
யாழ்ப்பாணம்

## வசந்தம் எங்கே

கனவுகள் கலைந்து விட்டால்  
கருமையான வெளித்தோற்றம்  
பசுமை நிறைந்த புவிமில் இன்று  
யுத்தத்தின் அகோரக் கோலம்  
அன்னையை இழந்து கதறியமும்  
குழந்தைகளின் குரல் எம்மை ஓலமிட வைத்ததுவே  
பூக்கள் பறிக்கப்பட்டன  
வாழ்க்கைகள் வதைக்கப்பட்டன  
வாழ்வின் வசந்தம்  
மீண்டும் ஒளிர்வது எப்போது?

-ஆர். சுபாஜினி.-

## மகிழ்ச்சிக் குரல்

மலர்களிலே குருதி மணக்கிறது  
நாளை அவை குண்டுகள் காய்க்கலாம்  
வண்டுகள் இப்பொழுதெல்லாம் தேன்  
குடிப்பதில்லை  
அவை குருதி குடிக்கப் பழகி  
துப்பாக்கிகளை  
காதலிக்கின்றன  
காற்றில் உயிர்கள் மிதக்கின்றன  
அவை பலாத்காரமாய்ப் பறிக்கப்பட்டு  
உரிய இடம் சேராமல் காற்றில்  
மிதந்து அலைகின்றன  
நாளை நமது ஊர்களில்  
புல் பூண்டு மிருகம் பறவைகள்  
இருக்கும்  
ஆனால்.....

-பி. எம். ரவி-

ஓவியங்கள்  
நன்றி: பக்.19 : எரிமலை, பக். 22 சபமங்களாபக்.51 சுதந்திரக்கீற்று

## உனது நினைவாக

~ இன்பராஜன் ~

துயரம்

எனது நினைவுகளை

திரைபோட்டு

மறைத்துவைத்தது.

இன்று

அந்தத் துயரத்திரையை

சற்று அகற்றிவிட்டு

கடந்த கால

தடங்களைப் பார்க்க

எனது

மனம் துடித்தது.

என்னவளே

அந்த நினைவு

உன்னை

எனது மனக்கண் முன்னே

கொண்டு வந்து

நிறுத்தியது.

இருள்

கருக்கிவிட்டது

சற்றுத் தொலைவிலுள்ள

உறவினர் வீட்டிற்கு

சென்றிருந்த நீயோ

இன்னும் திரும்பவில்லை.

இருப்புக் கொள்ளாத

எனது இதயம்

என்னை

எழுப்பிக் தூரத்தியது.

வெளியே

என்மேல்

விழிவைத்திருக்கும்

வழிதவறிய

வில்லாளிகளின்

நினைவு

உன்னைத் தேடாதபடி

என்னைத் தடுத்தது.

எத்தனை தடவைகள்

என்னுடைய

எண்ணப்பறவை

உன்னை

அந்த வீதிகளெங்கும்

தேடி அலைந்தது.

கடல் கடந்துவந்த

சுடுகலம் ஏந்திய

துச்சாதனர்கள்

கண்களில்

நீயும். . . ?

எமது வீடும்

சோகத்தைச் சுமந்தபடி

அமைதியாக இருந்தது

ஆனால்

நான் மட்டும்

நானாகவில்லை.

வெளியே வரப்பயந்து

விழிபிதுங்கி

புற்றுக்குள் புதுங்கிமிருக்கும்

சண்டெலிபோல.

கறவையைக் காணாத

கன்று போல

அன்பே

உன்னைக் காணாது

அந்தத் தனிமையில்

நான்

இதயம் வெடித்து

அழுது புலம்பினேன்.

அதை

இப்போது நினைத்தாலும்

அப்படியேதான்

அழவேண்டும் போலிருக்கிறது.

என்னவளே

தளர்ந்துபோன கால்களுக்கு

ஊன்று கோல்போல்

எனது வாழ்க்கையில்

நீ.

அந்த நன்றிக்காக

இந்தக் கவிதையை

எனது பேனா

உனது நினைவாக.

# 'அட்டென்ஷன் பிளீஸ்'

(நாடகம்)

~ ஷோபா சக்தி

பாத்திரங்கள் : சிவகுரு, உமாமகேசவரி, ஒரு நடுத்தரவயது தம்பதியினர்.

மேடை இருளாய் இருக்கிறது. பின்னணியில் விமானங்களின் இரைச்சல் ஒலிக்கிறது. இரண்டு சிறிய ஒளிவட்டங்கள் கீழிருந்து மேலாக ஏறகின்றன. பின்னணியில் ஓர் பெண்ணின் குரல் ஒலிக்கிறது

குரல் : Attention please. The final calling for passengers from Colombo to Paris. The Boeing Air Craft 703 is ready to leave out from the Air Port within few minutes. We are calling finally that Miss Nadarajan Umamageswary who wants to reach to the boarding counter immediately. Thank you for your attention.

இப்பொழுது மேடையின் இடப்பக்கத்தில் ஒளிவட்டம் விழுகிறது. அங்கே மணவாளகோலத்தில் சிவகுரு கைகளில் மாலையுடன் நிற்கின்றான். மேலே பார்த்து வரவேற்கும் பாணியில் கைகளை விரித்து அழைக்கின்றான். மேலிருந்து மணப்பெண் கோலத்தில் கைகளில் மாலையுடன் ஒரு வழியே உமா இறங்கி வருகிறாள். அவள் சிவகுருவை நோக்கி அடிமேல் அடி எடுத்துவர பின்னணியில் 'மாங்கல்யம் தந்துநானே' மெட்டில் பாடல் ஒலிக்கிறது.

ஓரடி கணவர்க்காக,

ஈரடி உறவை காக்க,

மூவடி மானம் காக்க,

நாலடி நாலு குணமும் காக்க

ஐந்தடி அன்னம் செய்ய,

ஆறடி இரவில் தாசியாக,

ஏழடி ஏவல் செய்ய,

எடுத்தடி வை மகளே.

பின்னணியில் கெட்டிமேளம் கேட்க இருவரும் மாலை மாற்றுகிறார்கள். இப்போது மேடையின் வலப்புறத்தால் ஒரு நடுத்தரவயது தம்பதிகள் தோன்றுகின்றனர். நெற்றியில் கைகள் வைத்து மணமக்களை பார்க்கின்றனர். சிவகுரு உமாவின் காலை தூக்கி அம்மியில் வைப்பதாய் பாவனை செய்து மேல் நோக்கி அருந்ததி வெள்ளியை சுட்டிக்காட்டி கூறுகிறான்.

சிவா : பெண்ணே எனது வாழ்க்கை துணையாய் வரிந்து கொள்ளும் உன்னை என் கண்ணின் மணிகளாய் காப்பேன். உனக்கு வயிறார சோறும் மானம்மறைக்க வஸ்திரமும் தர

கடமைப்பட்டுள்ளேன். காலம் முழுவதும் உன் ஆண்டையாய் அருகிருப்பேன் என பிரகடனம் செய்கிறேன். நீ இந்த அம்மியைப்போல் உறுதியாக இருந்து உன் கற்பு நெறியில் வழுவாதிருப்பாயாக. அந்த அருந்ததிபோல் கணவனை தெய்வமாய் போற்றக்கடவாய்.

(இருவரும் கை கோர்த்த வண்ணம் உள்ளே போகிறார்கள்) நடுத்தரவயது தம்பதியினர் இப்போது மேடையின் நடுவே வருகின்றனர்.

பெண் : இஞ்சாருங்கோ உவர் அவளினர் காலைத்தூக்கி அந்த கல்லில வைச்சு என்ன சொன்னவர்?

ஆண் : எடியே கல்லோடி அது . வடிவாய் பாரு கல்லோடி அது? (கன்னத்தில் போடுகிறார்) கற்பினர் அடையாள சின்னமடி

அந்த அம்மியோல கற்பில உறுதியாய் இருக்கட்டாம். அந்த அருந்ததி வெள்ளிபோல ஒழுக்கமாய் இருக்கட்டாம்.

பெண் : எங்கிட அம்மம்மாவுக்கும் இந்த வெள்ளியைத்தான் காட்டினீங்கள். எங்கட அம்மாவுக்கும் இந்த வெள்ளியை தான்காட்டினீயள். ஏன் நீங்களும் ஒருக்கா வெள்ளி பார்த்தா என்ன? ஏன் உங்களுக்கும் ஒருக்கா ஒரு வெள்ளியை காட்டி அந்த வெள்ளி மாதிரி நீயும் ஏகபத்தினி விரதனாய் வாழு என்கு விண்ணாணம் சொன்னா என்ன? வானத்திலே ஆம்பிள வெள்ளி ஒண்டு இல்லையே. இல்லாட்டி ஆம்பிள வெள்ளிகள் இருந்தும் உதாரணம் காட்டகடியதாய் ஒழுக்கமான வெள்ளி ஒண்டும் இல்லையே?

ஆண் : எடியே விசர் கதை பேசாதே. அதுதானே சோறு, தண்ணி, சோப்பு, சீப்பு, சீயக்காய் பவுடர் தாறம் என்கு சத்தியம் செய்யிறம்.

பெண் : ஏன் விசக்கோத்த விட்டிட்டியள்? (உரத்து) இதைவிட கூடச்சாமானும் சலுகைகளும் இந்த நாட்டில நாங்களுக்கு குடுக்கினம். ஏன் நீங்களும் ஒருக்கா அம்மியை மிதிச்ச நாங்களும் இந்த கல்லைப்போல உறுதியாய் கற்பை காப்பாத்துவோம் என்கு புறமில் பண்ணினா என்ன?

ஆண் : (குலுங்கி குலுங்கி சிரித்தவாறே) எடியே பொம்புளையளுக்கு தான் கற்பு இருக்குது. ஆம்பிளைகளுக்கு இல்லையடி.

பெண் : (நக்கலாக) ஏனாம்?

ஆண் : அது தான் எங்கிட கலை கலாச்சாரம் பண்பாடு பாரம்பரியம் மரபு மணவாசனை (பெண் கைகளால் காதுகளை மூடுகிறாள்)

இருள்

பாத்திரங்கள் : அதே நடுத்தரவயது தம்பதியினர் 4 இளைஞர்கள்

மேடை முழுவதும் ஒளி. தம்பதிகள் இருவரும் நடப்பதாய் பாவனை செய்தல்.

ஆண் : இஞ்சேரும் எட்டி நடவும் பார்ப்பம். கொஞ்சம் வித்தியாசமான பொடியள் நிக்கிற ஏரியா இது.

பெண் : ஏன் பதட்டப்படுறியள்.

ஆண் : எடியே சின்ன சின்னப் பொடியள் எல்லாம் குடிப்பதிலும் கொம்பினிக்கேமிலும் நிக்கிற இடமடி....

(பெண்ணின் கையை பிடித்து நிறுத்துகிறார். பின்னணியில் 'முக்காலா முக்காப்பிலா' பாடல் ஒலிக்கிறது. பெரிய பெரிய காற்சட்டை சட்டைகள் போட்டவாறு காதில் தோடுகள் தொங்க நாண்கு இளைஞர்கள் நடனமாடிக் கொண்டு மேடைக்கு வருகிறார்கள். ஒரு நிமிட உக்கிர நடனத்திற்கு பின்பு பார்வையாளர்களுக்குப் கை காட்டியவாறு நிற்கிறார்கள்)

**ஆண் :** (ஆவேசத்துடன்) கொஞ்சம் பொறு வாறன். உவங்களை ஒரு நாலு கேள்வி. உறைக்க கேக்காட்டி என்ர மனம் ஆறாது. எங்கிட பண்பாடு கலாச்சாரங்களை மறந்துபோட்டு தோடும் வாலும் குடுமியும் கூத்துமாய் ஆடுதுகள்.

என்னைப் போலே சமூகப் பொறுப்புள்ளவனால இனியும் இப்படியான சொறிச்சேட்டைகளை பார்த்துக்கொண்டிருக்க ஏலாது. (தோள்களில் தட்டி இளைஞர்களை அழைத்துக்கொண்டு மேடையின் முன் பகுதிக்கு வருகிறார்)

**இளைஞர்கள் :** வணக்கம் அங்கிள்.

**ஆண் :** இருக்கட்டும். இருக்கட்டும். தம்பியவை வேலை வெட்டிக்கு போனா என்னப்பு. உங்களை பத்துமாதம் சுமந்து பெத்ததுகள் அங்க கஞ்சியும் கூழும் குடிச்சுக்கொண்டு அரைவயிறு கால் வயிறா கிடக்க நீங்கள் ஊர்மேயிறியள்.

ஏதாவது வேலைக்கு போகலாம் தானே.

**இளைஞர் 1:** (வியப்பாக) எங்களுக்கு வேலை இல்லைமெண்டு உங்களுக்கு ஆர் சொன்னது. நான் ஒரு சுப்பர் மாக்கட்டில வேலை.

**இளைஞர் 2:** நான் ஒரு குசினியர்.

**இளைஞர் 3:** நான் கொம்பியூட்டர் என்ஜினியரிங் படிக்கிறன்.

**இளைஞர் 4:** நானொரு புளோஞ்சர்.

**ஆண் :** என்ன தம்பி நான் ஒரு டாக்குத்தர் எண்டு சொன்னமாதிரி தலை நிமிர்ந்து நானொரு புளோஞ்சர் எண்டு சொல்லுறீர். என்னவோ தம்பி தெய்வ சாபமோ முன் ஜென்மப் பாவமோ ஒரு காலத்தில கோட்டையும் கொடியுமாய் வாழ்ந்தினம் நாங்கள். இண்டைக்கு எச்சில் கோப்பை கழுவுற பிழைப்பா போச்சுது. இதப்பற்றி போன கிழமை பேப்பரிலும் ஒரு கவிதை எழுதினான். சொல்லிறன் கேளுங்கோ.(ஆவேசமாய் துள்ளி துள்ளி கவிதை பாடுகிறார்.)

என்ன வளம் இருக்கென்று ஏனனமா?—அட

எங்கள் ஈழநாடு என்ன பாலைவனமா?

மண்ணும் மரங்களும் கொடையடா— அதோ

மாந்தோப்பில் கூவுது குயிலடா.

சங்கக் கண்ணகிக்கு சிலை யெடுத்தோம்—நாங்கள்

சமராடி இமயத்திலே கொடிபிடித்தோம்

கங்கையும் கடாரமும் வென்று வந்தோம்—அந்த

கருநீல கடலிடை கப்பல் விட்டோம்.

ஆட்சியும் அரசும் போச்சு —நாங்கள்

எச்சில் கோப்பை கழுவல் ஆச்சு

சீச்சி இந்த வாழ்க்கை— ஒரு

சின்னத்தனமான வாழ்க்கை.

**இளைஞர் 4:** அங்கிள் நீங்கள் ஊரில் இருக்கேக்கயும் இப்படியான சமூக சீர்திருத்த கவிதைகள் எழுதுறனீங்களே?

**ஆணர் :** இந்தப் பொய்ச்சில தான் பிழை விடுதல். பிரச்சனைகள் இருக்கிற இடத்தில் தானே கோபமாய் கவிதை கொப்பளிக்கும்.

ஊரில் வீடும் வாசலும் தோட்டமும் துரவமாய் வாழ்ந்த சாதிய்பு தமிழ் சாதி. அங்க கோப்பையே கழுவிக்கொண்டு திரிஞ்சனாங்கள்?

**இளைஞர் 1:** அது சரி யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சாப்பாட்டு கடைகளில் எல்லாம் கொம்பியூட்டர் தானே கோப்பை கழுவுறது.

(பின்னணியில் இடி முழக்க ஒலி ஆணர் ஸ்லோ மோசன் நடையில் பின்னுக்கு போகிறார் இளைஞர்கள் அவரை முன்புறம் அழைத்து வருகிறார்கள்)

**இளைஞர் 4:** அங்கிள் இஞ்சை வாங்கோ, ஊரில் சாப்பாட்டு கடையன் இல்லையோ, அங்க கோப்பை கழுவுற ஆக்கள் இல்லையோ, தெருக்கள் இல்லையோ, தெருக்கூட்டுற தொழிலாளிகள் இல்லையோ, அவையனைப் பற்றி எத்தின்பாட்டு உங்கிட வாய்க்குள்ளால கோபமா கொப்பளிச்சிருக்கு?

**இளைஞர் 3:** கோப்பை கழுவுறதும் கூட்டுறதும் எளிய தொழில் என்கிற விடியவிடிய நாடகம் போடுறியன். கிழிய கிழிய கவிதைஎழுதுறியன். ஊரில் எங்கிட அப்பர் ஒரு பாபர் (உரத்து) அம்பட்டன். கோப்பை கழுவுறதையே நளினம் பேசற நீங்கள் அப்பன் ஆத்தையை என்ன பாடு படுத்தியிருப்பியன்.

(இடி முழக்க ஒலி ஸ்லோ மோசனில் ஆணர் பின்னுக்கு போகிறார்)

**இளைஞர் 4:** அதென்ன அங்கிள் மணர், மரமெண்டு ஏதோ சொன்னீங்கள்?

**ஆணர் :** ஒமோம் சரியான உணர்ச்சியை தூண்டக்கூடிய வரி (பாடுகிறார்) மண்ணும் மரங்களும் கொடையடா.

மாந்தோப்பில் கூவும் குயிலடா (மெதுவாக) தம்பி இந்த பாட்டை கேக்கேக்க உமக்கு புல்லரிக்கேல்லையோ?

**இளைஞன் 4:** புல்லரிச்சு என்ன பலன்

பசுமைத் தோட்டங்களும்

பனைமரக் காடுகளும்

பூப்பறிக்கும் பூமிகளும்

புல்லெளிகளும் உமக்கு மட்டுமே

எமக்கு எஞ்சியது

புல்லரிப்புகள் மட்டுமே.

**ஆணர் :** (மனைவியிடம் நெருங்கி) பாட்டை பாட்டாலேயே அடிக்கிறான். விடுகாவாலி (இளைஞன் 2 யை அழைத்து) தம்பி உம்ம பார்க்க நல்ல குடும்பத்து பிள்ளையா தெரியுது. ஏன் ராசா காதில கடுக்கன் போட்டிருக்கிறீர்.

**இளைஞர் 2:** உங்கட அன்ரி ஏன் தோடு போட்டிருக்கிறா

**ஆணர் :** (தடுமாறி) அது வடிவுக்கு

**இளைஞர் 2:** இதுவும் அதுக்குத்தான்

**ஆணர் :** இல்லைத்தம்பி பொம்புளைகள் தோடு போடுறது தமிழ் கலாச்சாரம்

**இளைஞர் 2:** பொம்புளைகள் மட்டும் தான் கலாச்சாரத்தை காப்பாத்த வேணுமா? நாங்களும் கொஞ்சம் காப்பாத்துறமே. கலாச்சாரம். கலாச்சாரம் பாவம் அங்கிள் அதை கொஞ்ச நேரம் சும்மா விடுங்கோ.

**ஆணர் :** (மெதுவாக) காவாலி.. காவாலி ..விடுகாவாலி (உரத்து) தம்பி அப்ப நான் வரப்போறன்.

தம்பி ஊரில் எவ்விடம்

இளைஞர் 2: தீவுப்பக்கம்.

ஆண் : (மனைவியிடம்) பத்து காகம் சேர்ந்தால் ஒரு நரி. ஏழு நரி சேர்ந்தால் ஒரு தீவான். அவனர் விண்ணான கதையை கேட்டியே.

இளைஞர்கள் : இவனை திருத்தவே ஏலாது.

## இருள்

பாத்திரங்கள் : சிவா, உமா, நடுத்தரவயது தம்பதிகள்.

மேடையின் வலப்பக்கத்து மூலையில் ஒரு கதவு நிலை இருக்கிறது. மேடையில் ஒளிவர நிலையை கதவாய் பாவனை செய்து கதவை தம்பதியினர் தட்டுகிறார்கள். உமா வந்து கதவை திறக்கிறாள்.

உமா : வணக்கம்! வாங்க அங்கிள், வாங்க அன்ரி. (உள்ளே பார்த்து ) சிவா.... சிவா

இஞ்ச பேரின்பலம் அங்கிள் வந்திருக்கிறார்.

சிவா : வாங்க அண்ணே, இருங்கோ.

ஆண் : (மனைவியை பார்த்து) ஆம்பிளையன் கதைக்கிற இடத்தில் என்ன விடுப்ப பார்த்துக்கொண்டு நிக்கிறாய். உள்ளூக்க போய் அவள் பிள்ளையோட கதை. புதசர் வந்த பொட்ட அவளுக்கு எங்க மீன் மலிவா வாங்கலாம் எண்டுசொல்லிக் குடு.(இரு பெண்களும் உள்ளே போகிறார்கள்)

ஆண் : வேற சிவா எப்பிடி வாழ்க்கையன் போகுது. உடம்பு வச்சிருக்கு போல.

சிவா : ஓ பரவாமில்லாம போகுது.

ஆண் : அது சரி உம்மிட மிஸிஸ் உம்மை பேர் சொல்லியே கூப்பிடுறவ?

சிவா : ஓமண்ணே, ஏன்?

ஆண் : இல்ல சும்மா கேட்டனான். என்ர மனிசி இப்பிடி என்ர பேரைச் சொல்லி கூப்பிட்டா அடிச்ச முன்வாய் பல்லு நாலை யும் கழட்டி போடுவன்.(ஆண்கள் இருந்து பகுதியில் ஒளி மங்கி இரு பெண்கள் நிற்கும் இடத்தில் ஒளி விழுகிறது.)

பெண் : கல்யாணம் கட்டி 10 வருசத்தில கடவாய் பல்லெல்லாம் மனுசன் உடைச்சப்போட்டுது. இப்ப முன்வாய் பல்லு மட்டுந்தான் மிச்சம். மனுசன் அதிலேயும் கண் போட்டுட்டுது. நீர் உம்மிட அவரை பேர் சொல்லித்தான் கூப்பிடுறது என்ன?

உமா : ஓம். நீங்கள் அங்கிள் எண்ணண்டு கூப்பிடுறீயன்?

பெண் : நான் எங்க அவரை கூப்பிடுறது. அது தான் என்னை இரவு பகல் பாராம கூப்பிட்டுக்கொண்டேயிருக்கு. அந்த மனிசன் ஒரு செருமல் செருமினா ஓடிப்போய் பக்கத்தில் நிக்கவேணும். எங்கிட தமிழ் பொம்பிளையன் புரிசனை பேர் சொல்லி கூப்பிடுறது வலு குறைவு தானே?

உமா : (சிரித்துக்கொண்டே) அப்ப எப்பிடி கூப்பிடுறது.

பெண் : இஞ்சேர் எண்டு கூப்பிடலாம்....

உமா : சீ அது நாயை கூப்பிட்ட மாதிரி இருக்கும். அன்ரி, கூப்பிடுறத்துக்கு தானே ஆக்களுக்கு தாய் தகப்பன் பேர் வைச்சுவிடுறது. அவர் என்னை உமா எண்டு கூப்பிடுவார். நான் அவரை சிவா எண்டு கூப்பிடுறனான்.

பெண் : (மெதுவாக) நான் அவரை பெயர் சொல்லி கூப்பிட்டா (முன்வாய் பல்லைக் காட்டி) இதுவும் போயிரும். அதைவிட அது கூப்பிட கூடிய பேரே? நீர் சிவகுருவை சுருக்கி சிவா எண்டு கூப்பிடுற



மாதிரி நான் பேரின்பலத்தை சுருக்கி பேய் எண்டுதான் கூப்பிடவேணும். அதுவும் பொருத்தமான பேர்தான்.

- உமா :** என்ன அன்ரி வந்ததிலே இருந்து ஒருமாதிரி இருக்கிறியன். அங்கினோட ஏதும் பிரச்சனையோ?
- பெண் :** (அழத்தொடங்குகிறாள்) என்னவோ பிள்ளை தெரியாம கழுத்து நீட்டிப்போட்டன். ராத்திரியும் கறிகரியில்லையெண்டு (காலை காட்டுகிறாள்) சுடுகுழம்பால ஊத்திப்போட்டுது. இந்தச் சூட்டையும் தாங்கலாம் வாய் ஓயாமல் மலடி மலடி எண்டு ஏசிக்கொண்டேயிருக்குது. நானும் சாட் மாதாட்டையும் லூட்ஸ் மாதாட்டையும் வைக்காத நோத்தி இல்லை. மாதாவும் கண் துறக்காவாம்.
- உமா :** நீங்க வேற வழியில் முயற்சிகள் செய்தா என்ன?
- பெண் :** செய்யாம என்ன சாய்பாபாவுக்கு நேந்திருக்கிறன்.
- உமா :** அதில்ல அன்ரி டொக்டரிட்ட காட்டினியனே?
- பெண் :** எல்லாம் செய்தாச்சு ஒண்டுஞ் சரிவரல்ல.
- உமா :** சரி விடுங்க அன்ரி அங்கிருக்கு பிள்ளையளெண்டா சரியான விருப்பம்போல. கொஞ்ச நாள் போக எல்லாம் சரியா வரும்.
- பெண் :** இது பிள்ளை ஆசையோ, அலக்கேஷன் ஆசையோ என்ன சனியனோ(வயிற்றில் ஓங்கி குத்தி) இதில் ஒரு சனியன் வந்து பிறக்காதாம். நானும் பொழுதும் இந்த மனிசனோட நெருப்பு சீவயமடியாத்த. (நெருங்கி இரகசியமாய் பேசுகிறாள். பின்னணியில் மிகவும் சோகமான இசை ஒலிக்கிறது.)
- உமா :** (திகைத்துப்போய்) அன்ரி இப்படியெல்லாம் நடக்குதெண்டால் நீங்கள்.....ஏன் பிரிஞ்சு இருக்கக்கூடாது.
- பெண் :** டிவோசா? எப்பிடி பிள்ளை, எப்பிடி ஏலும். தெருவழியில் திரிய ஏலுமே. அறிஞ்ச சனம் தெரிஞ்ச சனம் அமர் பிடிச்ச பொம்புளை எண்டு காறித்துப்பும். எனக்கு அவருக்கு சமைக்கிறது தவிர வேறு வேலை தெரியுமா? இல்லாட்டி இந்த நாட்டு பாசைதான் ஒரு வசனம் தெரியுமா? ஊருக்கு திரும்பி போனா வீடுவாசல்ல அடுக்குவினமா (விரக்தி சிரிப்புடன்) பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாச்சு (ஆண் செருமி சத்தம் கேட்கிறது) இந்தா வந்திற்றன். மேடை முழுவதும் ஒளி பரவுகிறது.
- ஆண் :** அப்ப நாங்க வாறம்.
- பெண் :** வாறன் தம்பி பிள்ளை போட்டுவாறன். (உமா சிவாவை நோக்கி வருகிறாள்)
- உமா :** சிவா . . . சிவா
- சிவா :** (கையால் சைகை செய்து) அப்பிடி இரும்.
- உமா :** (வியப்பாக பார்த்து) ஒகே அங்கிள் எப்படி ஆள்.
- சிவா :** ஏன்?
- உமா :** அன்ரி அழுகிறா வீட்டில் சரியான பிரச்சனையாம்.
- சிவா :** அந்தான் நல்ல மனுசன் பொம்பிளையன் ஒழுங்கா இருந்தாதான் வீடு சரியா இருக்கும்.
- உமா :** இல்லை சிவா. . .
- சிவா :** (இடைமறித்து) நீர் என்னை பேர்சொல்லி கூப்பிட வேண்டாம் சரியே.
- உமா :** ஏன்?
- சிவா :** வேணாம் எண்டா வேணாம் என்ன எதிர் கேள்வி?
- உமா :** அப்ப எப்பிடி கூப்பிட (பாடுகிறாள்) அத்தான் என் அத்தான்.
- சிவா :** என்ன நக்கலா? எப்பிடி எண்டாலும் கூப்பிடும். ஆனா ஆக்களுக்கு முன்னாலே பேர்சொல்லி கூப்பிட வேண்டாம். மானம் போகுது.
- உமா :** ஒகே ஒகே. . ரென்சன் ஆகாதேயுங்கோ இனி பேர் சொல்லி கூப்பிடயில்ல. சொறி ஆ சொறி.
- சிவா :** சீ சீ ஒரு ரென்சனும் இல்லை (ஒரு சிகரட் பற்ற வைக்கிறான்) இப்படி வந்து இரும்.
- உமா :** ய்யயா நீங்கள் கனக்க சிகரட் குடிக்கிறியன். உடம்புக்கு கூடாதெல்லே?
- சிவா :** சீச்சி அது சும்மா. இதில் ஒரு தனி இன்பம். ஒரு தனி லயம். தனி சுருதி இருக்குது. கொஞ்சம் ரிலாக்ஸ், மோனநிலை இப்படி ஏகப்பட்ட விஷயம் இதில் இருக்குது.
- உமா :** அப்போம்.

சிவா : வேறெயென்ன? பயங்கர களைப்பு வரக்க ஓண்டு பத்தினா உற்சாகம் வரும். கோபம் வரக்கே பத்தினால் அமைதியாயிடலாம். ரென்சன் ஆனாலும் இதுதான் கைகண்ட மருந்து.

உமா : அப்ப ஓண்டு தாங்க பத்திப்பாப்பம். (ஒரு சிகரட்டை எடுத்து பற்ற வைக்க முயற்சிக்கிறாள். சிவா அதிர்ச்சியடைந்துசிகரட்டையும் தீப்பெட்டியையும் பறித்து எறிந்து அவளை கீழே தள்ளி விடுகிறான். அவளை நொக்கி கைகளை விரித்து அரக்கனைப்போல் நடக்க அவள் கோழிக்குஞ்சாக ஒடுங்கிப்போகிறாள்.)

சிவா : (மேடை முன்புறம் வந்து) ஐயோ இதென்ன சோதனை. தெரியாமல் மாட்டுப்பட்டுட்டேன் போல கிடக்கு. இதுவும் ஒரு பொம்பிளையே? பெண்ணாய் பிறந்தவள் சிகரட் பத்தலாமே? பஸ் ஸ்டாண்ட்டில் நிக்கிற கேசுகள் மாதிரியெல்லோ இருக்கிறாள். நான் என்ன செய்ய (புலம்புகிறான்) நான் என்ன செய்ய.

## இருள்

பாத்திரங்கள் : உமா, சிவா

மேடையில் ஒளிபரவ சிவா வேலையால் வந்து அமர்கிறான். உமாவின் கைமுறிந்து கட்டு போடப்பட்டுள்ளது. தேநீர் கொண்டு வந்து வைக்கிறாள். தொலைபேசி ஒலிக்கிறது. சிவா எடுக்கிறான்.

சிவா : ஓம் இருக்கிறா. . . உமக்கு தான்.

உமா : (தொலைபேசியை எடுத்து ஹலோ

மறுமுனை . . . . .

உமா : (முகம் மலர்ந்தது) ஆர் சுரேஷே எப்படி இருக்கிறீர்?

மறுமுனை . . . . .

உமா : ஓம் நான் வந்து ஆறு மாசமாகுது எப்படி போகுது லண்டன் வாழ்க்கை. படிக்கிறீர்?

மறுமுனை . . . . .

உமா : என்ன கோர்ஸ். கொம்பியூட்டர் சொப்ற் வெயாரே?

மறுமுனை . . . . .

உமா : சீச்சி இவர் இஞ்ச ரெஸ்ரோறண்ட்டில் குசினியரா இருக்கிறார்.

(சிவா கதிரையோடு சேர்ந்து கீழே விழுந்து அதிர்ச்சியடைந்து போய் உமாவை பார்க்கிறான்.)

உமா : ஓமோம் உம்மை போட்டோவில் பார்த்தணான். சரியா கொழுத்திறீர். என்ன ரெசிலிங் பொக்ஸிங் காரர் மாதிரி இருக்கிறீர்.(சிரிக்கிறாள்)

(சிவா கொஞ்சம் நிமிர்ந்து நிற்கிறான்)

உமா : நான் இருந்த மாதிரி தான் இருக்கிறன். நீ கருகரு வெண்டு மீசையெல்லாம் விட்டு பெரிய ஆளாயிட்டீர்.

(சிவா மீசையில்லா முகத்தை தடவிப்பார்த்து முறைக்கிறான்)

உமா : சரி பிறகு கடிதம் போடுமன். பாய்.

(சிவா ஓடிப்போய் தொலைபேசி இணைப்பை பிடுங்கி எடுக்கிறான்)

சிவா : ரெலிபோனும் மசிரும். ஆர் ரெலிபோனில் கதைச்சது.

உமா : என்ர மச்சான் பொடியன். லண்டனில இருக்கிறார்.

சிவா : ஓ அழியாத கோலங்களோ?

உமா : சீ என்ன விசர் கதை கதைக்கிறியன். நான் தூக்கி வளர்த்த பெடியன் அவன். என்ர தம்பி மாதிரி.

சிவா : ஆரடி விசர் கதை கதைக்கிறது. எளிய தோற (தேநீர் கோப்பையால் அவளின் முகத்தில் எழுகிறான். அவள் முகத்தை பொத்தியவாறு நிலத்தில் குப்புற விழுகிறாள். மேடையில் ஒளி மங்கி உமா மேல் வெளிச்சம் ஒருமுகப்படுகிறது)

பின்னணிப்பாடல்...

நெருப்பிலில் குளித்து நாட்கள் போகவோ

நித்தமும் நாங்கள் நடுங்கிச் சாகவோ

ஆக்கவும் படுக்கவும் எங்களின் நாட்களோ

ஆள்வதற்கு என்றே பிறந்தவர் நீங்களோ?

பறக்க முயலும் ஒவ்வொரு எகறலிலும்

எங்கள் சிறகுகளை சேதம் செய்தீர்கள்

தடைகளை தாண்ட முயலும் வேளையில்

கால்களை முறித்து முடமாய் போட்டீர்கள்

நாணமும் அச்சமும் நாய்க்கு வேண்டும்

நான்கு குணங்களும் நொருங்கி போகட்டும்

நெருப்பிலிருந்து நாங்கள் எழுவோம்

நேரம் வந்தது பீனிக்ஸ் பறவையாய் எழுவோம்.

(மேடையில் ஒளி பரவ உமா எழுகிறாள். சிவா என்று உரக்க அழைக்கிறாள். அவளின் குரல் அரங்கத்தில் எதிரொலி செய்கிறது)

உமா : போதும் . . .போதும்.

சிவா : என்ன என்ன போதும்?

உமா : நெஞ்சில் விழுந்த இடிகள் போதும்

நெருப்பாய் சுட்ட மொழிகள் போதும்

பிஞ்சு தொடக்கம் பட்டது போதும்

பேதையென எண்ணி சுட்டது போதும்

பொன்னால் பிணைத்த சூடுகள் போதும்

பெண்ணென்று பழித்த பாக்கள் போதும்

தரையைப் பார்த்த காலமும் போதும்

தலையை குனிந்த கோலமும் போதும்

இரவில் மட்டும் வாணம் பார்க்கும்

எளிய தாசிக் கோலமும் போதும்.

(சிவாவின் பக்கம் உமா திரும்பி)

உமா : நான் போறன்.

சிவா : எங்க போற. இல்ல போயிருவியோ. இந்த வீட்டு வாசல்படி தாண்டக்கூடாது. புருஷன் கிழிச்சகோட்டை தாண்டாதவள் தான்ரி பத்தினி. தாலி கட்டின புருஷன் நான் கோடு கிழிச்சிருக்கிறன் அதை தாண்டுவியா? தைரியமிருக்கா?



**உமா :** (மெதுவாக) இல்லை இந்தக் கோட்டை கடக்கமாட்டன் (அவனின் முகம் பார்த்து உரக்க) ஆனா கோட்டை அழிச்சிட்டுபோறான்.

**சிவா :** உமா . . உமா . . இப்ப என்ன நடந்து போச்சது எண்டு ரென்சன் படுறீர். புருஷன் பொஞ்சாதிக்க சண்ட வாறது வழமை பிறகு சமாதானமாய் போறதும் வழமை.

**உமா :** சண்டை எண்டுறது இரண்டு கன்னையும் கை கலக்கிறது. சமாதானம் எண்டுறது இரண்டு கன்னையும் கை குலுக்கிறது. இஞ்ச காலம் காலமாய் நீங்கள் நான் அடிக்கிறியன் நாங்கள் அடிபட மட்டுமே செய்வம். ஒரு அணிக் பிள்ளையின் எதிர்ப்பை கூட காட்ட அனுமதியில்லை. இதன் முடிவில வாறது சமாதானம் இல்ல. அதுக்கு பேர் சமாதானம் இல்ல. அதுக்கு பேர் பொம்புளையின்ர சரணாகதி.

**சிவா :** உமா நீர் போயிற்றீரெண்டால் என்னை பொண்ணையன் எண்டுதான் என்ற சிநேகிதங்கள் சொல்லுவாங்கள். கொஞ்சம் யோசிச்சுப்பாரும். எனக்கு நீர் வேணும். எனக்கு நீர் வேணும்.

**உமா :** எனக்கு நீர் வேணாம்.

**சிவா :** உமா அடிக்கிற கைதான் அனைக்கும்.

**உமா :** (கையடித்துக்காட்டி) இனி அடிக்கிற கையை முறிப்போம்.

**சிவா :** அட இவள் என்ன பொம்பிள ரவுடியா இருக்கிறாள். சரி எங்கேயாவது போய் துலை, எங்க சிலோனுக்கு தானே போவாய் ஒண்டு சொல்லுறன் கேள். அங்க ஆம்பிள்ளைக்கே வேலை இல்ல உனக்கு வேலையும் கிடைக்காது. ஓடிவந்தவளெண்டு சனமும் வீடு வாசலில அண்டாது. வேசையாடித்தான் சோறு தின்ன வேண்டிவரும். (உமா ஓடிப்போய் தான் முன்பு இறங்கி வந்த கமிற்றை அறுத்து எறிகிறாள்.)

**உமா :** நான் ஏன் ஊருக்குப் போறன். அங்கேயும் உன்ர கண்கள் வழியேயும் பேரம்பலம் அங்கினிர் கண்கள் வழியேயும்தான் சமூகம் என்னைப் பார்க்கும். நான் இஞ்சேயே உன்ர கண்ணுக்கு முன்னாலேயே சீவிச்சு காட்டுறன். என்னடா சொன்னனி

வேசையாடித்தான் சோறுதின்ன வேணுமா? உங்கிட கண்களுக்கு எங்களின் மார்புகளும் தொடைகளும் மட்டுமே தெரிகின்றன. ஆனால் அதிர்ஷ்ட வசமாக எங்களுக்கும் கைகளும் கால்களும் இருக்கின்றன.

(ஓடிப்போய் வாசல் நிலையை உடைத்து வெளியேறுகிறாள்)

**பின்னணிப் பாடல் :**

கூண்டுகளை திறக்க  
கோரி என்ன பயன்  
ஒரு புறாவோ  
ஒரு மைனாவோ  
தன்  
விடுதலைக்காக  
வேடனிடம் விண்ணப்பிக்குமா?  
சிவப்பு நாட்களில் மட்டுமே  
மானுடம்  
செழிக்கும். . . . தவிர்க்க முடியாமல். .  
அந்த சிவப்பை நோக்கியே  
இவள் நடையும்  
இருக்கும்.

● - முற்றும் -



(மகாஜனக்கல்லூரி பழையமாணவர் சங்கம், பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நினைவாக பாரிஸில்நடாத்திய நாடகப்பிரதிப்போட்டியில் (1996) மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பிரதி.)

## எங்கள் மரணத்தின் முன்பு

இயேசுவே  
 தாவீதின் குமாரனே  
 ஆவி சோரும் எங்கள் மேல்  
 இரக்கமாயிரும்  
 இயலுமாகில்  
 இந்தச் சமையும் நுகத்தடியும்  
 எம்மை விட்டு அகலக்கடவது.  
 நாள் முழுதும்  
 சுமந்து களைத்த கழுதைபோலவும்  
 உழுது இளைத்த எருது போலவும்  
 நாங்கள் சோர்ந்து போனோம்.  
 இருப்பினும்  
 எம்முடைய எசமானர்கள்  
 எம்மை விட்டு விடுவதாயில்லை  
 நாங்கள் நிலத்தில் வீழ்ந்தபோதும்  
 எங்களை எழுந்து நடக்கும்படி  
 எங்கள் எசமானர்கள்  
 போட்டி போட்டுக்கொண்டு  
 எங்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள்.  
 வருந்திச் சமை சுமப்பவர்களே

வாருங்கள் நம்மிடமென்று  
 வாக்களித்த வள்ளல் பெருந்தகையே  
 இதோ, எங்கள் சமை  
 இதோ எங்கள் நுகத்தடி  
 இவைகளோடு  
 எங்கள் கண்ணீரையும்  
 உமக்குக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.  
 ஏந்திய கைகளும்  
 நோக்கிய எமது விழிகளும்  
 உம்மை இரக்கின்றன  
 இதுவரைக்கும் இனங்காணப்படாமலும்  
 தொட்டு அனுபவியாமலும்  
 தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்  
 உமது எளிய சமையையும்  
 உமது இனிய நுகத்தடியையும்  
 எங்களுக்கு இன்று தாரும்.  
 எங்கள் மரணத்தின் முன்பு  
 உமது இரக்கப் பெருக்கம்  
 எங்கள் மேல் பொழியப்படுவதாக.

~ மரதவன் ~

## இடம் பெயர்ந்த கலைஞர்களின்

### இதய சிந்தனை . . .

‘வானத்து நட்சத்திரங்கள் கண்ணுக்கு புலப்படவில்லை என்பதற்காக வெறும் கண்ணாடிக்கற்களை நேசிக்க நாம் தயாராக இல்லை.’

~ ச. கயல்விழி

‘தளரோம் தயங்கோம் மீண்டும் யாழ்மண சிரிக்கும்  
முத்தமிழ் கலைகள் மீண்டும் அங்கு முழங்கும்’

~ச. பூவிழி~

கிளாலிக் கரையிலிருந்து வரும் கடலலைகள் மீண்டும் அங்கே செல்ல மறுக்கின்றன. அங்கு எம் மேனி தழுவிய தென்றல் காற்று இப்போது அனலாகி எம்மைத்தேடி வந்து இங்கு தென்றலாக மாறி அங்கு செல்ல மறுக்கின்றது. இவையெல்லாம் எம்மவரின்

குன்பங்களின் கிமயமாய் திகழ்கின்றன.

~ எஸ். அலந்தீலன்~

ஏறு தழுவும் கலை எமக்கு மட்டும் தான் சொந்தம்  
கோடி குயர்வரினும் நாங்கள் நாங்கள் தான்.

~எவ். அஹரா~

### கலைஞர்களுடன் சில நிமிடம்...

பாதி உறவுகளுடன்  
எங்கள்  
தொப்புள் கொடிகள்  
அறுக்கப்பட்டன  
காற்றை  
உற்று கேளுங்கள்  
கடல் அலைகளை  
கூர்ந்து பாருங்கள்  
நான்

அவற்றோடு  
பேசிக்கொண்டிருப்பேன்.  
எம்.சரம் .~

கலைவழி  
இறைபணி  
நிலையினைத்  
தொடர்ந்திட  
நிழலாய்  
கண்முன்  
இயக்குனர்  
நின்றார்.

தொடர்ந்த எம்  
கிளைகளை  
இழந்திட்ட  
நிலையினில்  
தனி மரமாய்  
நிழலின்றி  
தவித்து இங்கு  
வாடுகிறேன்.

~ எஸ். ஜோன்சன்  
பிறேமானந்தன

திருமறைக் கலாமன்றம் ஓர் உயர்ந்த கலைக்கட்டடம். அது சிதறுண்டு விட்டதே என்று ஏங்கித் தவித்தேன். அதன் கிளையொன்று வட்டக்கச்சியில் ஆரம்பமானபோது திருமறைக் கலாமன்றம் ஓர் அழியாத கட்டடம் என்று உணர்ந்தேன்.

-ச. செபரத்தினம்.-

நீங்கள் கூறிய வார்த்தைகள் இன்றும் என் மனதில் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. "சலங்கை ஓலி" எந்நேரமும் மன்றத்தில் ஒலிக்க எனது மாணவ சிறார்களை வளப்படுத்தி உங்கள் கையில் ஒப்படைப்பேன் எனக் கூறிய உறுதிமொழி என்னவாகப் போகிறதோ என்று ஏங்கித் தவிக்கின்றேன். மாணவச் செல்வங்கள் என்கண்முன் நிற்கிறார்கள். எப்படி உங்களுக்கு அவர்களை ஒப்படைப்பேன். எனது கூட்டைவிட்டுப் புறந்தோடி விட்டார்கள். இன்னும் இக்கலை வேண்டுமா என்ற நிலையில் தள்ளப்பட்டிருந்த போது தங்கள் செய்தி அறிந்ததும் நான் திரும்பவும் திருமறைக்கலா மன்ற நினைவு அலைகளில் எனது கலை வடிவங்களை மனதில் எண்ணி நானே மேடையில் உங்கள் முன் நிற்கும் உங்கள் மகளாக திரும்புவேன். அந்நிலை எப்போ வரும் என ஏங்குகின்றேன்.

- நளாயினி -

கலைவழி இறைபணி என்ற நாதம் திக்கெட்டும் பரவிய வேளையில், எம்மண்ணில் மட்டும் இந்நாதம் அழிக்கப்பட்டு விட்டதே என்ற ஏக்கம் இதயத்தை இருட்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது வந்ததே அந்தச் செய்தி "தொடருங்கள் உங்கள் பணியை", என்று. இருளுக்குள் அகப்பட்ட நெஞ்சங்கள் ஒளியைப் பெற்று மீண்டும் தம்பணி தொடரப் புறப்பட்டுவிட்டன. இதுவல்லவோ மேய்ப்பனின் குரலின் மகிமை.

- செல்வி. மே.ம.அல்பிறட். -

## எமது மன்றம்

உலக நாடுகளினெல்லாம் திருமறைக்கலாமன்றம் இயங்கி, தமிழுக்கும் கலைக்கும் தொண்டாற்றவேண்டும் என்ற எமது இயக்குனரின் நீண்ட கால கனவின் பால் கட்டி எழுப்பப்பட்டதே பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றம்.

இன்று ஐரோப்பிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பேசப்படுகின்ற ஓர் மன்றமாக வேர் விட்டு வளர்ந்து உயர்ந்து நிற்கின்றது. இத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க அளவு வளர்ச்சிக்கு எமது இயக்குனரின் இடைவிடாத உற்சாகமூட்டலும், எமது மன்ற உறுப்பினர்களின் தன்னலமற்ற தியாக உணர்வுடனான சேவையுமே காரணமாகும். பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றம் 1991ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்வருவோர் செயலவை உறுப்பினர்களாக இங்கு பணியாற்றி வருகின்றனர்.

திரு. பெஞ்சமின் இம்மனுவல் - தலைவர், திரு. அ.வ. பெய்யன் குரி -செயலாளர்,

திரு. கு. மரியதாஸ் - பொருளாளர், திரு.பி. கிறகரி தங்கராசா, திரு. தி. சாம்சன், திரு. சி. மனோகரன்,

திரு. எஸ். கொன்சன்ரைன் தேவன், திரு. மு. ஜெயசிங்கம், திரு. அ. ஞானசேகரன்.

திரு. இசிதோர் பெர்ணாண்டோ, திரு. யோவான் கருணா, திரு. இரா. குணபாலன், திரு. அ. றஞ்சன்

ஆகியோர் செயலவை உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றுகின்றனர். மேலும் 25 க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் கௌரவ உறுப்பினர்களாக செயலாற்றி வருகின்றனர். மன்றம் பிரான்சில் தொடங்கிய காலம் முதல் இன்றுவரை பல செயற்திட்டங்களை செயல்படுத்தி தமிழ் கலைக்கு தொண்டாற்றியுள்ளது.

19.04.93 ல் - பலிக்களம்

03.07.94 ல் - களங்கம்

24.12.94 ல் - கிறிஸ்மஸ் ஒளி விழா

14.01.95 ல் - தைப் பொங்கல் விழா

01.04.95 ல் - களங்கம்(லண்டனில்)

29.10.95 ல் - கலை வண்ணம் '95

கழல் ஓசை

10.02.96 ல் - அனைத்தும் அவரே

செம்மண்(லண்டனில்)

03.03.96 ல் - "நீ ஒரு பாறை" ஒலிநாடா வெளியீடு

21.04.96 ல் - செம்மண்

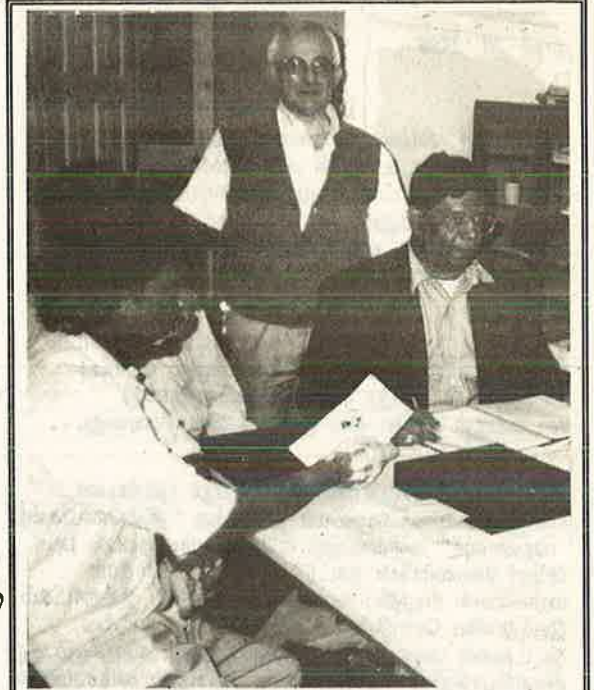
மேலும்

06.10.96 ல் - இயக்குனரின் "சுவைத்தேன்" நூல் வெளியீடு

27.10.96 ல் - கலைவண்ணம் '96

கலைமுகம் பிரான்ஸ் பதிப்பு வெளியீடு

ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.



எமது மண்ணில் எமது மக்கள் படும் சொல்லொணா துன்பங்கள் எமக்கு மனச்சோர்வை ஏற்படுத்தினாலும், நாம் எவராலும் அழிக்கப்படமுடியாதவர்கள். எமக்கும் ஒர்நாள் வாழ்வு உண்டு என்ற திடமான நம்பிக்கையில் எமது கலைப்பயணத்தை தொடர்கின்றோம். கலைமுகம் இதழ்களின் ஊடாக தமிழ் மக்களின் துயரங்களை வெளிக்கொணரும் சகோதர கலைஞர்களின் ஆத்மாத் உணர்வுகளில் நாமும் ஒன்றிணைந்து, அவர்களுக்காக இறைவனை பிராத்திக்கின்றோம். கலைவழி இறைபணி புரிந்து

தமிழ் கலை காக்க நாம் எல்லோரும் உறுதி கொள்கின்றோம்.

செயலாளர்

திருமறைக்கலாமன்றம் பிரான்ஸ்.





## சீங்கை நகரிலிருந்து...

ஜூன் 10, 1996

இப்பொழுது சிங்கப்பூரில் கலைவிழா ஒன்று நடைபெறுகிறது. உலகின் பல திசைகளிலிருந்தும் இசை, நாடக, நடன நிகழ்ச்சிகளைப் புகழ்பெற்ற கலைஞர் அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கலையார்வத்தை வளர்ப்பதற்கு இந்நாட்டு அரசு எடுக்கும் முற்போக்குத் திட்டங்களில் இவ்விழாவும் ஒன்று!

ஒருசில ஓவியக் கண்காட்சிகளையும், நடன நாடக நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்துச் சுவைக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. அவைகளுள் இரண்டு நாடகங்கள் பற்றிய சில குறிப்புகளை வரைவது, பலருக்கும் பயன்படும்.

ஒரு நாடகம் கியூவின் தெயாத்ரோ புன்ஷியா என்னும் கலைக்குழுவினர் தயாரித்த "இன்னொருசென்ற ரெண்டிரா" களங்கமற்ற எரெண்டிரா. நோபல் பரிசு பெற்ற கொலம்பியா நாட்டு கபிரியேல் கார்சியா மாக்ஸேஸ் எழுதிய கதையைத் தழுவி இந்நாடகம் இன்பானிய மொழியில் நடிகப்பட்டது. முக்கிய கட்டங்கள் பலவற்றுக்கு ஆங்கிலத்தில் விளக்கம் சிறு திரையொன்றில் கொடுக்கப்பட்ட போதும் காரசாரமான உரையாடல்களைப் புரிந்து கொள்ளாது பார்வையாளர் பலர் திண்டாடினர். பாட்டி ஒருத்தி தனது பேத்தியாகிய எரெண்டிராவை வறுமை காரணமாக விபச்சாரத்தில் ஈடுபட வைக்கிறாள். வருவாயை நோக்கிப், பல இடங்களுக்கும் செல்கிறார்கள். தாரம் இழந்தோர், சேர்க்கை குழு, போர்வீரர் போன்றோர்களால் பணம் பெறும் பாட்டி, எரெண்டிராவை அத்தொழிலிலிருந்து விலக விட்டபாடாயில்லை. ஒருமுறை, கன்னியர் சிலர் எரெண்டிராவைக் கட்டாயத்தில் மடம் ஒன்றிற்கு கூட்டிச் சென்றார்கள், அங்கிருந்தும் பேத்தியை பாட்டி வெளிக்கொணர்ந்தாள். எரெண்டிராவைச் சந்தித்த இளைஞன் ஒருவன் அவளை உண்மையாக விரும்புகிறான். பாட்டியின் பிடியிலிருந்து எரெண்டிராவைத் தப்பவைக்கப் பல முறை உடல்வலிமை இன்னும் குன்றாத பாட்டியைக் கொலைசெய்ய முயற்சிக்கிறான். இறுதியில், கத்தியால் அவளைக் குத்திக் கொலை செய்கிறான். எரெண்டிரா விடுதலையடைகிறாள். தென் அமெரிக்க சமூகப் பின்னணியையும், வறுமை, விடுதலை போன்ற கருத்துக்களையும் கொண்ட இந்நாடகத் தொடக்கத்தில், நடிகர்கள் அனைவரும் முக்கோண கட்டிடமாக உறைநிலையில் நிற்க, அக்கட்டிடம் உயிர்ப்பலி செலுத்தும் பலிட்டத்தின் குறியீடு என விளக்கம் கொடுபட்டது.

அடுத்த நாடகம் வலிசோப் 'பள்ளத்தாக்கின் பாடல்' என்ற நாடகம். இதை இனத்துவேஷத்தை எதிர்த்து அண்மைக்காலம் வரையும் குரல் கொடுத்த அத்தோல் வூக்காட் எழுதி, இயக்கி, நடத்தும் இருந்தார். தென் ஆபிரிக்க வெள்ளையர்களின் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டபின் நிகழும் மாற்றங்களைக் கருவாகக் கொண்டது பலருக்கும் தெரியாத கறு

என்னும் இடத்தில் பூசணிக்காய்களைப் பயிர்பெய்து வாழ்ந்த 76 வயதுடைய ஆபிரகாம் பக்ஸ் ஜோங்கேள் என்னும் கமக்காரனதும், அவனது வெரோணிக்கா என்னும் பேத்தியினதும் வாழ்வு, குறிக்கோள், கனவு பற்றியது. அவனது பழமையை வெரோணிக்காவின் புதுமைக் கனவு போராடி வெல்கிறது. கிராமத்தில் கூலிவேலை செய்து பிழைக்கவேண்டும் என்பது தாத்தாவின் வேண்டுகோள், நகருக்குச் சென்று நாலு பேருக்கு முன் பாடி நல்லபணம் சம்பாதிக்கவேண்டும், நல்ல பெயரும் புகழும் பாடகி என்ற மட்டில் எடுக்கவேண்டுமென்ற இளமைத்துடிப்பு பேத்திக்கு. நாடு முழுவதையும், பழமையின் வேர்களிலிருந்து "தோட்டம், வீடு, கோயில்" அப்பற்படுத்தும் மாற்றம் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாடகம் நவமாக எடுத்துரைக்கிறது. அத்தோடு, இதன் நாடக மாந்தர்கள், பணம், புகழ், பதவி படைத்த "பெரியவர்கள்" அல்லர், சாமானியர், வரலாறே இல்லாத வம்சத்தினர்.

இவ்விரண்டு நாடகங்களிலும் இருந்த ஒற்றுமைகள்" நட்புத் திறன், எளிமையான ஒளியூட்டல், எடுப்பற்ற எளிய காட்சியமைப்பு, விறுவிறப்பான கதை நகர்வு, நவீன நாடக முறைகளைத் தேவைக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தியது. அத்தோடு, நவ வேட்கைவாத நாடகங்களின் இருவடிவங்களையும் இரண்டும் காட்டின.

அவைகளுக்குள் இருந்த வேறுபாடுகள்" முதல் நாடகத்தில் கிட்டத்தட்ட புத்து நடிகர், இரண்டாவதில் இருவர் மட்டுமே. பின்னசை இரைச்சல், அதிக விணைப்பாடுகள், அரைநிர்வாணக்காட்சிகள் முதலியன முன்னதில் இருந்தன. இரண்டாவது, பின்னணி இசையே இல்லாதது, வெரோணிக்கா பாடும்போது முதலாக இசைக்கருவிகள் பின்னணியில் இல்லை, "எதார்த்தம்!" சமூகப் பின்னணிக்கேற்ற எளிய ஆடைகள் அணிந்து, சொல்லாடல் மிகுந்தும் செயற்பாடுகள் குறைந்தும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தோல் வூக்காட் உரைஞனாகவும் பலபாகங்களைச் செய்யும் ஒரே நடிகனாகவும் குரல் வளம் ஒன்றால் மட்டும் மெருகூட்டியது பலருடைய உள்ளத்தையும் தொட்டது. நிகழ்ச்சி முடிவில் பார்வையாளர் எழுந்து நின்று கை தட்டினார்கள்!

இவைகளைப் பார்க்கும்போது, ஈழத் தமிழ் மக்களின் சமூக, பொருளாதார, ஏன் அரசியற் பிரச்சனைகளைக் கூட பின்னணியாக வைத்து விறுவிறப்பான நாடகங்களை தமிழ் தவிர்ந்த வேறு மொழிகளில் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, கனடா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழ் கலைஞர்கள் மேடையேற்றும் காலம் எப்போது வரும், என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

என். எம். எஸ்.

# KALAIMUGAM

Publisher - **Thirumarai Kalamanram**  
Editor-in-Chief - **Nee Maria Xavier Adikal**  
Co-Editor - **P.S.Alfred (Jaffna)**  
Associate Editor - **M.Sam Pradeepan (Jaffna)**  
Managing Editor - **S.Manoharan (Paris)**  
Executive Editor - **A.V.Damien (Paris)**

## THIRUMARAI KALAMANRAM INTERNATIONAL

258 Main Street, Jaffna, Sri Lanka

### INTERNATIONAL SECRETARY

**Victor D.Thiruchelvam**

37 Fraserton Crescent  
Scarborough, Ontario  
MIJ IS9  
CANADA

### **M.A.J.Jesudasan**

2175 Victoria Park Avenue  
Suite 201  
Scarborough, Ontario  
MIR IV6  
CANADA

### **A.Peter**

Apartment 5/6  
19 Milagiriya Avenue  
Bambalapitiya, COLOMBO-04  
SRI LANKA

### **T.Thulasi Manohari**

Venu Nadam RCC Flats  
4, 2nd Floor  
Thiruvalluvar Kovil  
Mylapore, Madras 4  
SOUTH INDIA

### **A.Thiruchelvam**

Putzdorfer Str. 31  
52457 Aldenhoven  
GERMANY

### **G.Keethapongalam**

Brikehegent 240  
4700 NAESTVED  
DENMARK

### **S.Manivsagan**

Van Gogh Street 55  
2512 TB Den Haag  
NEDERLAND

### **A.V.Damien**

1, Impasse De La Motte  
93300 Aubervilliers  
FRANCE

### **Sylvia Leisi**

Postfach 52  
CH-4419 LUPSINGEN  
SWITZERLAND

### **Basil Inbarajan**

164 Burntash Lane  
Bromley BRI 5BU, KENT  
ENGLAND

### **F.Anthony Newman**

Lofsurdhogda, 21b  
1281 OSLO  
NORWAY

### **Michael Theresa**

41 Via Cavour  
00044 Frascati  
ROME  
ITALY

### **Pathmini Thambynayagam**

159 North St.  
Ridgefield  
CT 06877  
U.S.A.

**S.Arulanandam** 20 Toh Tuck Place **SINGAPORE 2159**